

Zasavski TEDNIK

Izdaja »Zasavski tednik« v Trbovljah - Urejuje uredniški odbor. - Odgovorni urednik Stane Suštar. - Naslov uredništva in uprave: »Zasavski tednik«, Trbovlje 1 Trg revolucije 28 - Telefon 88-191 - Račun pri Komunalni banki Trbovlje 400-714-1-146 - List izhaja vsako sredo - Letna naročnina 490 d. - polletna 246 din četrtletna 120 din mesečna 40 din Cena izvida s pošto 10 din - Tiske tiskarna Časopisnega podjetja »Delo« v Ljubljani - Rokopisi ki morajo biti v uredništvu najkasneje vsak ponedeljek se ne vračajo.

Štev. 1

TRBOVLJE, 1. januarja 1960

Cena 10 din - Leto XIII.

Vsem mnogo sreče

V bodočem letu nas spet čakajo odgovorne naloge na vseh področjih družbenega in ekonomskega razvoja. Težnja za ponovnim izboljšanjem življenjskega in družbenega standarda, pa tudi naš demokratični sistem nas nenehno vzpodbuja, da z vso prizadejnostjo ustvarjamo več in kakovostnejšega blaga. - Pomembni uspehi razvoja preteklih let nam omogočajo, da lahko eno leto prej uresničimo petletni plan gospodarskega razvoja. In to tudi obeluje naše neposredne naloge v letu 1960.

Neprestana gospodarska rast pa ne more biti samo izraz novih gradenj in uvajanja moderne tehnike, če ravno je to osnovna pot hitrejšega napredka. V prihodnjem letu so predvidene povečane investicije tako v proizvodnji kakor v prometu, trgovini, pa tudi v gradnji stanovanj, šol in drugih objektov družbenega stan-

JANEZ VIPOTNIK

darda. Toda nadaljnji razvoj proizvodnje moramo doseči tudi z boljšim izkoriščanjem obstoječe tehnike in z izpopolnjevanjem organizacije dela. Proizvodnja v industriji in rudarstvu nam še vedno odpira mnogo možnosti za boljše delovne učinke in povečanje proizvodnje. Podobno stanje je tudi v transportu, gradbeništvu, še posebno pa so velike možnosti razmaha v zastarelem načinu dela v kmetijstvu.

Neprestan napredek proizvodnosti dela je v veliki meri odvisen od strokovnega izpopolnjevanja in izobraževanja kadrov, kajti uporaba sodobne tehnike, ki se na široko uveljavlja v naši proizvodnji, in moderna organizacija dela, zahtevata čedalje večjo sposobnost naših delovnih ljudi. Najzanimivejša vzpodbuda vsem delovnim ljudem za nenehno strokovno izpopolnjevanje in večji delovni doprinos pa mora biti dosledno uresničeno nagrajevanje po delovnem učinku. Ta pot je že v kratkem času dokazala, kako na njej uspešno napreduje proizvodnja in kako so tudi prizadevni, delovni ljudje prišli do boljših zaslužkov.

Letošnje leto in v njem akcija okrog tarifnih pravilnikov je šele začetek nekega splošnega, hitrejšega, toda tudi dolgotrajnejšega dela pri uvajanju vedno novih oblik nagrajevanja po učinku. Toda nadaljnji razvoj na tem področju zahteva doslednost. Zahteva odpravljanje vseh tistih oblik nagrajevanja, ki so vezane na čas in torej ne delajo razlike med bolj in manj prizadevnimi v kolektivu (na primer razdeljevanje enomesečnih plač konec leta). Seveda bi bilo napačno braniti stališče, da bomo preko noči odpravili stare navade in običaje. Toda neprestana težnja za resničnim in seveda učinkovitim nagrajevanjem po učinku ga mora kar naprej izpopolnjevat in, potiskati na površje takšne oblike, ki bodo spodbujale boljše delo. Prav gotovo so rezerve na tem področju izredno široke. Učinkovita pomoč vseh tistih faktorjev, bodisi družbenopolitičnih bodisi strokovnih, ki lahko na ta ali oni način pomagajo pri reševanju tega vprašanja, predvsem pa razumevanje novega procesa pri najširših delovnih množicah nam lahko da v bodočnosti še vse drugačne rezultate, kakor pa so letošnji.

Ta napredek torej ni samo začasen ali slučajen. Zagotavlja ga tudi nadaljnja stabilizacija gospodarstva in tržišča. Toda še vedno so na tem področju razne pomanjkljivosti, s katerimi se je treba odločno spopadati. Ena od teh je v naši trgovini, ki še ni dosegla kakšnega bistvenega napredka. Z razvojem trgovske mreže, z modernizacijo njenih obratov in s povečanjem po številu obratov in njihovem obsegu bomo to lahko uresničili. Prav gotovo je omenjeno vprašanje močno pereče v vseh treh občinah rudarskega bazena, zlasti kar zadeva preskrbo s kmetijskimi pridelki.

Gospodarski plan za prihodnje leto predvideva v Sloveniji povečanje kmetijske proizvodnje za 20%. To je velika naloga, ki se nanaša v veliki meri na živinorejo, kjer smo že letos dosegli znaten napredek. Na družbenih posestvih v našem okraju se je število živine v enem letu več kot podvojilo. Socialistična posestva in kmetijske zadruge so že zaprosile za kredite za gradnjo 160 modernih velikih hlevov in svinjakov v prihodnjih treh letih, kar po pomenu le del obsežnih načrtov razvoja kmetijstva. Razvoj kooperacije družbenih posestev in kmetijskih

zadrug s kmeti odpira možnosti, da se visoki donosi razširijo na znatno večje površine. Uspeh tega bo čutila skupnost, zlasti mesta in industrijska središča, dvignil pa se bo tudi dohodek naprednega kmečkega proizvajalca, ki ne bo iskal večjega dohodka le v dvigavanju cen, temveč v zelo povečani proizvodnji. In organizacija moderne kmetijske proizvodnje lahko tudi v revirskih občinah odigra pomembno vlogo pri preskrbi prebivalstva s kmetijskimi pridelki. Organizacija moderne kmetijske proizvodnje bodisi z združenimi napore vseh treh občin, bodisi posamično v kmečkih predelih zagorske občine, v Radečah in še kje, lahko da dragocen delež k preskrbi prebi-

valstva z zelenjavo, mlekom, mesom, krompirjem, pa tudi s sadjem.

Te in z njimi povezane druge naloge bomo mogli uresničiti s prizadevanjem in aktivnostjo vseh družbenih sil, z neprestano demokratizacijo družbenega življenja. To pa pomeni utrjevanje vloge komun in njenih organov.

Revirske komunice so si že oblikovale svojo zunanjo fiziognomijo. Njihov zunanji obseg je trajnejšega značaja. Parole o združevanju revirskih občin so ne le neumestne, marveč tudi smešne. Zda je vrsta na drugih zadevah, na notranjem utrjevanju vsake komunice, na razvijanju gospodarskih enot, na usposabljanju samoupravnih organov, da bodo sa-

mostojno reševali zadeve svoje pristojnosti, na usposabljanju upravnih organov komunice, na srečni izbiri sposobnih in razgledanih uslužbencev v občini, učiteljev v šolah, zdravstvenega kadra itd., predvsem pa na neprestanem stopnjevanju demokratičnega reševanja vseh zadev, ki sestavljajo javno življenje komunice.

Drugi plenum Centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije je močno poudaril, da se je treba neprestano boriti proti raznim napakam, ki ovirajo naš napredek in razburjajo delovne ljudi. Zato je potrebno v vsem mehanizmu neposredne demokracije odkrito razpravljati ne samo o nalogah v graditvi naše bodočnosti, temveč tudi o stalnem utrjevanju našega družbenega sistema, o razvijanju odnosov med ljudmi in krepitvi demokracije, o borbi proti samovolji posameznikov, o uveljavljanju poštenega, dobromarnega državljanstva tako pri reševanju velikih nalog, ki bistveno vplivajo na tempo razvoja, kakor tudi pri reševanju drobnih zadev, ki dostikrat precej pomenijo in uspešno rešene prispevajo k dobremu razpoloženju in stopnjevanju delovne sposobnosti posameznika.

Demokratični postopki v reševanju vsakodnevnih problemov so osnovni činitelj za uspešno mobilizacijo delovnih ljudi pri izvrševanju nalog našega časa, osnovni činitelj pa so tudi pri dvigavanju ugleda in spoštovanja vodilnih ljudi komunice.

Vsem naročnikom, bralcem in prijateljem
Zasavskega tednika čestita za novo leto

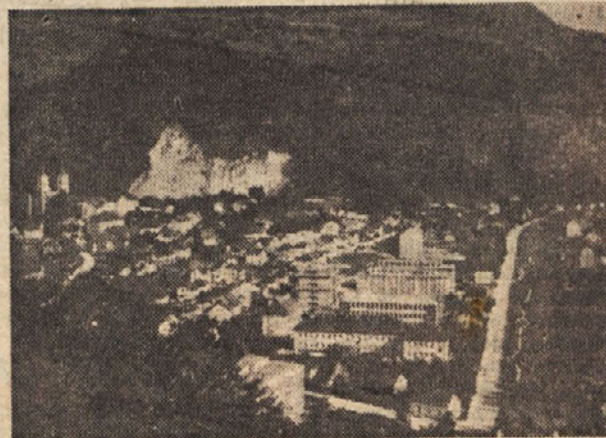

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

»ZASAVSKEGA TEDNIKA«, TRBOVLJE

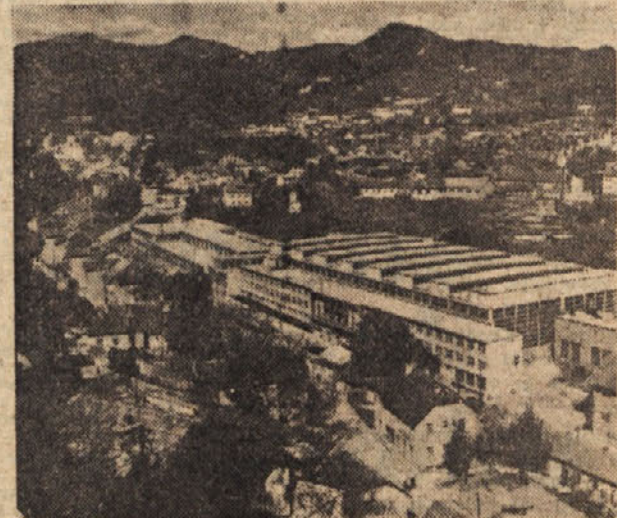
Srečno novo leto 1960

Ob novem letu obljublamo, da se bomo tako kot doslej z nesebičnim prizadevanjem trudili pri uresničevanju zastavljenih nalog za utrjevanje naših komun in za izvršitev našega programa.

Vsem delovnim ljudem zagorske komunice čestita k doseženim uspehom z željo tudi za nadaljnje zavzemanje v bodočem letu za razvoj in razcvet zagorske komunice. VSEM OBČANOM PA ŽELI SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO:

OBČINSKI LJUDSKI ODBOR ZAGORJE - OBČINSKI KOMITE ZKS ZAGORJE - OBČINSKI ODBOR SZDL ZAGORJE - OBČINSKI ODBOR ZB NOV ZAGORJE - OBČINSKI SINDIKALNI SVET ZAGORJE - OBČINSKI KOMITE LMS ZAGORJE - SVET SVOBOD IN PROSVETNIH DRUŠTEV OBČINE ZAGORJE - OBČINSKI ODBOR RDECEGA KRIZA ZAGORJE - OBČINSKA GASILSKA ZVEZA ZAGORJE - OBČINSKI ODBOR ZROJ ZAGORJE IN VSE OSTALE DRUŽBENE ORGANIZACIJE IN DRUŠTVA ZAGORSKE KOMUNE.

Vsem občanom občine Trbovlje žele mnogo uspehov in sreče v novem letu:

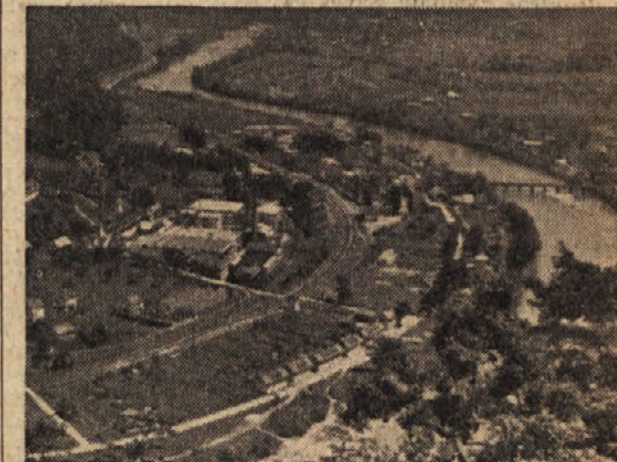
OBČINSKI LJUDSKI ODBOR TRBOVLJE - OBČINSKI KOMITE ZKS TRBOVLJE - OBČINSKI ODBOR SZDL TRBOVLJE - OBČINSKI ODBOR ZB NOV TRBOVLJE - OBČINSKI KOMITE LMS TRBOVLJE - OBČINSKI SINDIKALNI SVET TRBOVLJE - SVET SVOBOD IN PROSVETNIH DRUŠTEV OBČINE TRBOVLJE TER VSE OSTALE DRUŽBENE ORGANIZACIJE IN DRUŠTVA NA PODROČJU OBČINE TRBOVLJE.

Mnogo sreče in uspehov v novem letu 1960 želi vsem občanom hrastniške komunice:

OBČINSKI LJUDSKI ODBOR HRASTNIK - OBČINSKI KOMITE ZKS HRASTNIK - OBČINSKI ODBOR SZDL HRASTNIK - OBČINSKI SINDIKALNI SVET HRASTNIK - OBČINSKI KOMITE LMS HRASTNIK - OBČINSKI ODBOR ZB NOV HRASTNIK - OBČINSKA ZVEZA DPM TER VSE OSTALE DRUŽBENE ORGANIZACIJE, DRUŠTVA IN OSTALI.

Vse sile za razvoj in razcvet hrastniške komunice.

Za največje sodelovanje vseh zasavskih občin kliče ob novem letu 1960 vsem sosednjim občinam ter želi vsem delovnim ljudem v Zasavju ter v litjski občini: USPEHOV POLNO NOVO LETO 1960!

OBČINSKI LJUDSKI ODBOR LITJA - OBČINSKI KOMITE ZKS LITJA - OBČINSKI ODBOR SZDL LITJA.

Vse sile bomo založili v novem letu 1960 za gradnjo Zasavske ceste.

„Pozdravite Tita“!

Malo je državnikov, politikov in pomembnih osebnosti v življenju določene države ali v mednarodnem okviru, ki bi bili tako popularni pri širokih množicah posameznih držav, kot je to primer s tovarišem Titom.

V njem široke množice delovnih držav vidijo ne samo hrabrega in neomahljivega borca za svobodo in boljšo prihodnost vseh ljudi v svetu, marveč tudi državnika, katerega politika ima osnovni cilj — ohranjanje miru v svetu in boljše odnose med narodi. Cenijo in ljubijo ga zaradi njegove odločnosti in hrabrosti, ki jo je pokazal med vojno in po njej, odbijajoč vse poskuse pritiska in diktatov, pa najsi so le-ti prišli od katere koli strani, in zaradi naporov, ki jih vlaga, da se čimbolj razvija in krepi naša država.

V določenem smislu besede sta Tito in Jugoslavija postala sinonim za ljubezen do svobode in miru, socialistični pa-

Elfi Fürber, uslužbenka, prav tako iz Zahodne Nemčije, druga članica socialnodemokratske stranke, je zelo navdušena za osebnost tovariša Tita. Ona je bila do sedaj dvakrat v Jugoslaviji in je obhodila razne kraje naše države. »Tito je največji državnik sodobnosti — je pred nedavnim rekla z zanosom. »Pod njegovim vodstvom je naša država dosegla zelo velike uspehe, v neposredni bodočnosti pa bo dosegla še večje. Iz leta v leto vse bolj raste ugled Tita in Jugoslavije. Tako bo tudi v letu 1960.« Na kraju svojega razgovora je le-ta zaželela mnogo sreče narodom Jugoslavije in tovarišu Titu.

Tudi stara belgijska princesa Fonteno de Basano z navdušenjem govori o tovarišu Titu. Zanj je on predvsem graditelj miru. »Prej sem vedno mislila, da komunisti hočejo vojno — je rekla princesa. Sedaj sem spremenila mišljenje. Tito mi je odprl oči. In mislim,

sužnjemalcem, so lahko računali na podporo našega predsednika in na kasnejšo pomoč v izgradnji, kar ni bilo nikoli naslovljeno z nezaželenimi ali ponižujočimi zahtevami.

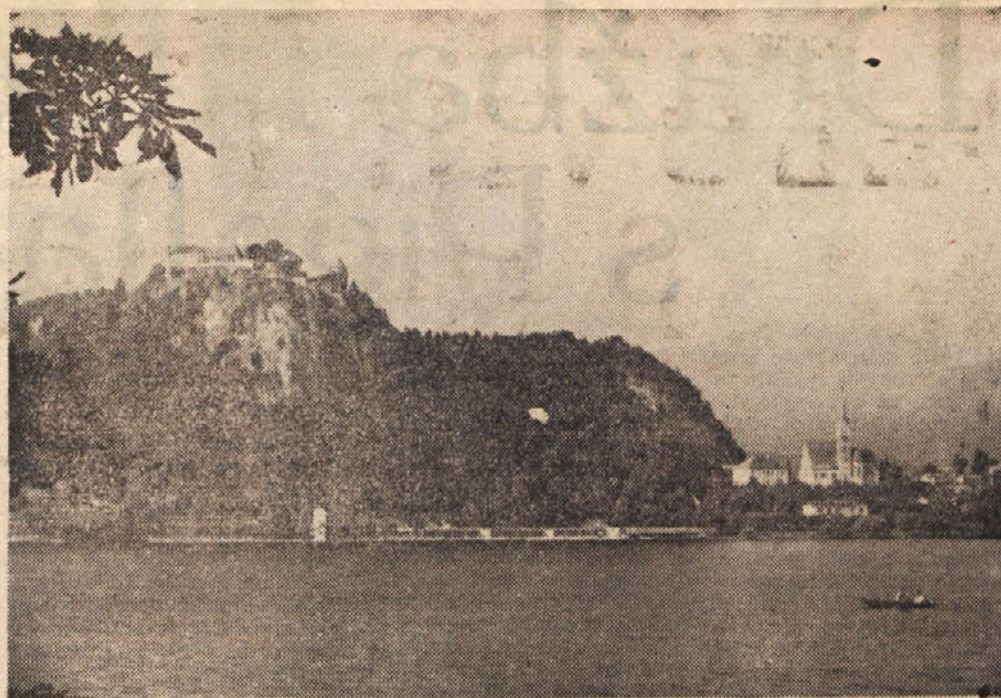
Zato je osebnost našega predsednika tako cenjena tudi v Indiji ter v Indoneziji in v Burmi, v Egiptu, Tunisu in v Maroku ter v mnogih drugih deželah, ki so ne tako davno občutile, kaj pomeni beseda svoboda. Zato tudi jaz želim njemu in vašim narodom še več sreče v novem letu in jim pošiljam mnogo pozdravov.«

Cezare Malagnini, profesor iz Verone, izključen iz KP Italije zaradi odklanjanja stališča Partije v zvezi z dogodki v Madžarski in ponovno sprejet v njo, predvsem cenil tovariša Tita kot revolucionarja. »Voditelji naše Partije nam pravijo, da bomo zmagali na volitvah in da bomo zmagali na oblast. Ne verjamem v to. Tako nista učila ne Marx ne Lenin. Tako niso delali ne ruski boljševiki

Tudi Kurt Seebacher, kovinarski delavec iz Linza, je želel Titu in narodom Jugoslavije mnogo sreče v novem letu in jim pošilja mnogo pozdravov.

»Jaz sem delavec, kovinar, kakor tudi tovariš Tito — je dejal Seebacher. Želim, da zmaga socializem v naši državi in da delavci prevzamejo oblast v svoje roke, kot ste to storili že pri vas. In zato, ker vidim, kaj ste vse doslej napravili, verjamem v zmago naš delavcev. Kot primer človeka, ki se celo življenje bori za stvar delavskega razreda, nam služi Tito.«

Mogli bi navesti še mnogo primerov, ali tudi ti jasno govorijo, kaj široke množice v raznih državah občutijo za Jugoslavijo in posebno za njene predsednika. B. Dj.

BLED — BISER SLOVENIJE

SLOVENIJA v očeh tujcev

O Sloveniji kot sestavnem delu naše socialistične domovine so tujci, ki so prihajali v njo, izrekli vrsto izjav ter napisali številne člankov v inozemskih časnikih.

Nekaj jih je pisalo o njeni slavni preteklosti in o heroizmu njenih prebivalcev v časih narodnoosvobodilne vojne, drugi o njenih prirodnih lepotah, tretji o gospodarskem napredku, ustvarjenem po vojni itd.

Navesti hočemo nekoliko izjav tujcev, ki so obiskali Slovenijo, a pripadajo raznim narodom in raznim družbenim slojem in poklicem, katere izjave so bile do sedaj malo poznane.

Francoška književnica Agnes Amber, ki je večkrat obiskala našo državo ter obhodila vse kraje, je izjavila pred leti v nekem zasebnem razgovoru v skupini književnikov v Beogradu, da ji je od vseh krajev Jugoslavije bila najbolj všeč Slovenija.

Obhodila sem mnogo držav — je rekla ob tej priložnosti — vendar nisem nikjer našla tako takšno harmonijo turizma in prirodnih lepote, gospodarskega razvoja, kulturnega napredka, zgodovinskih zanimivosti in pravih odnosov med ljudmi. V tem se ne more vzporejati z njo niti Švica. Zato so ljudje te vaše republike in vse vaše države lahko ponosni nanjo.

Angleški publicist Conny Ziliakus pravi, da je poseben vtis napravila nanj slavna preteklost Slovenije. V neki svoji izjavi je leta 1948 dejal pri nas:

— Narodi Jugoslavije so se v svoji preteklosti vedno znali upreti osvajačju. In borili so se, ko je kazalo, da so popolnoma poraženi. In nikdar niso priznali poraza... Slovenski narod na primer se je boril pod zelo težavnimi pogoji, in ni nikdar prenehal z borbo. Bil so težki trenutki, ko je kazalo, da je vse izgubljeno. A takrat je bil duh tega naroda živ in ni klonil. In na kraju je narod zmagal. Slavna preteklost mu je bila vedno vir za

pogum in ohranitev ter pri pomoči za nove borbe.

Profesor George Longtempo iz Milana, ki se je po kapitulaciji Italije boril v vrstah slovenskih partizanov, je z navdušenjem govoril o hrabrosti svojih tovaršev in pravilnih odnosih, ki so vladali med njimi:

»To so bili tovariši in junaki! Niso se bali ničesar in nikogar. Vedno so bili pripravljeni na junaka dejanja in vedno pripravljeni, da se bijejo s fašisti. Poseben vtis so nam napravili odnosi, ki so vladali med njimi. Za tovariša so bili vedno pripravljeni mnogo žrtvovati. Med njimi sem se prvikrat počutil kot svobodni človek in kot tovariš.«

Brika Schumacher, uslužbenka iz Düsseldorfa, je posebno navdušena nad prirodnimi lepotami Slovenije. Ko se je leta 1958 mudila v Sloveniji in obiskala razne kraje, je bila zelo zadovoljna.

Obšla sem številne države po Evropi — je rekla — in videla vrsto krajev z mnogimi naravnimi lepotami, vendar Slovenija v tem prednjači. Znamenita me je s svojo veličastnostjo. Ne vem, čemu naj še bolj čudim ali večno zasnemenu Triglavu, čudoviti jezerom v Bohinju in Bledu, čarobnemu Portorožu, skladno zgrajeni Ljubljani, mnogostevilnim sterskim dvorcem slovenskih plemičev, ali v isti sapi celotni pokrajini ali kakor vi pravite, republikli. Za-

ni koli drugi državi na svetu. Prepričala sem se v Ljubljani, v Mariboru in Celju, da prebivalci v tem oziru ne delajo nikakršnih omejitev. Prepričala sem se tudi, da obstaja verska svoboda in da izražanja verskih čustev nihče ne moti. Kako je vse to čudovito. Jean Menchan, arhitekt iz Léga v Belgiji, je bil mimo ostalega posebno ganjen nad gostoljubjem Slovencev. V tej zvezi je rekel:

— Vedel sem, da so Jugoslavlani gostoljubljen narod, ven-

dar sem mislil, da se to nanaša samo na Srbe in Hrvate. Iznenaden pa sem bil nad priča-kanjem in sprejemom, ki so mi ga pripravili znanci mojega prijatelja v Ljubljani. Vočil so me povsod in bili pripravljeni mi izpolniti vse moje želje. Ne vem, kako naj se jim danes za vse to zahvalim.

Teh nekaj primerov jasno kaže, kako tujci cenijo Slovenijo kot sestavni del nove Jugoslavije, a v bodočnosti jo bodo gotovo še bolj cenili. B. Dj.

OB ZAKLJUČKU LETA

Mladina in ostali v Hrastniku

Zaključujemo leto 1959 in se lahko s ponosom ozremo na uspehe, ki smo jih tudi v Hrastniku dosegli pri delu v Hrastniku in pri delu v Hrastniku. Mladina in ostali v Hrastniku v svoje letne občne zbornice pravčasno opravila in se sedaj pripravljajo na letno konfe-

dom na Kalu, ki je sedaj med najlepšimi v Zasavju, pa tudi novi planinski dom PD Dol pri Hrastniku bo privabil prijatelje planin in prirode na obisk. — Ne bilo bi pa prav, če bi pozabili na naše Svobode in prosvetna društva, ki so v jubilejnem letu, ko smo slavili 40.letnico KPJ, dala vsem svojim prireditvam obeležje tega pomembnega praznovanja in so tej obletnici znali tudi prilagoditi svoje programe. Svobode in prosvetna društva so nadalje dale znaten prispevek k splošnemu izobraževanju našega delovnega človeka, pa ali to si to obe Svobodi v Hrastniku ali v Radečah, ali pa prosvetna društva na vasi. Svojo dejavnost je v minulem letu razvijala tudi Ljudska tehnika v Hrastniku, a tudi športniki, med katerimi je treba posebno omeniti uspehe SD Rudar v Hrastniku je proti koncu leta vidno napredoval. Skratka: vsa društva in organizacije v hrastniški občini so svoje obveze v jubilejnem letu lepo izvršile ter so si na svoje letnih občnih zborih zadale programe za nadaljnje delo, ki so v skladu s smernicami našega celotnega programa.

Ko končavamo leto 1959, se v imenu vseh, ki jim je pri srcu razvoj in napredek hrastniške občine, zahvaljujemo za dosežene uspehe v preteklem letu ter želimo vsem mnogo sreče in novih uspehov v bodočem letu.

Marijan Orožen

S plenuma krajevnega sindikalnega sveta

Pred dnevi so se sešli člani plenuma krajevnega sindikalnega sveta v Hrastniku. Glavna razprava plenarnega zasedanja se je glasila okrog vprašanja o izvrševanju planskih nalog industrije v letu 1959 v Hrastniku in Radečah. Razprava o tem je pokazala, da bodo vsi kolektivni industrijski podjetji v Hrastniku in Radečah predčasno izpolnili gospodarske naloge v letu 1959.

Plenum je nadalje obravnaval probleme v zvezi z izobraževanjem delavcev v industriji hrastniške občine. Tudi na tem področju, kakor na primer v Steklarni na Rudniku, Tovarni kemičnih izdelkov v Hrastniku ter Papirnici v Radečah itd. je pripravljeno načrte za vzgojo potrebnih kadrov v industriji.

Na plenumu so prav tako določili, naj sindikalne podružnice pripravijo ves potreben material za letne skupščine sindikalnih organizacij, ki bodo takoj v začetku leta 1960, medtem ko bo občni zbor KSS Hrastnik predvidoma meseca aprila.

OB JEZERU

radi vsega tega sem Slovenijo močno vzljubila in si bom prizadevala, da jo obiščem še večkrat.

Emil Hoze, švedski sindikalni funkcionar pa predvsem podarja razvoj Slovenije. Tudi on je bil že večkrat v naši državi in je skoraj vsakokrat obiskal to republiko.

— Cela naša dežela koraka glede industrijskega razvoja z velikimi koraki naprej, je dejal ob svojem zadnjem bivanju v naši državi meseca oktobra. In vse bolj se približuje industrijsko najbolj razvitim državam Zahoda. Slovenija se je v tem pogledu najbolj razvila. Za vaš rudnik Velenje pravijo, da se more po svoji podobi in po doseženih proizvodnih meriti z najbolj poznanimi evropskimi premogovniki.

Mla van Sten, študentka iz Rotterdamu v Holandiji, pravi, da je poseben vtis nanjo napravilo samoupravljanje v raznih mestih Slovenije.

— Vem, da je v Jugoslaviji zmagala revolucija in da je na območju delavski razred. Slušala sem o delavskem in družbenem upravljanju in v Sloveniji sem videla, kako je s tem. Iznenadila me je širina vaše demokracije. Ne verjamem, če obstaja še kaj takšnega v kakrš-

renco. Dejavnost mladinske organizacije je bila v letu 1959 dokaj pisana in razgibana. Mladina je sodelovala na gradnji avto ceste Beograd — Niš, delala pa tudi doma, kjer grade novo cesto. Mladina pa je razen tega znala polskati svoje oblike dela in se je v svojem hotenju sprostila: tako je v Hrastniku ustanovila avtomobilski klub na rudniku, klub mladih proizvajalcev v Steklarni odlično dela, prav tako so tak klub mladinci ustanovili tudi na rudniku. Kar se pa tiče dela mladinske organizacije, moramo potrditi, da je bila mladina v Radečah najboljša.

V bodočem letu bomo predvsem dali poudarek utrditvi organizacij Ljudske mladine ter jo pritegnili v organe družbenega upravljanja v večji meri kot do sedaj.

Več ali manj uspešno so v hrastniški občini nadalje delale ostale družbene organizacije. Med temi naj zlasti poudarimo dejavnost društva prijateljev mladine, prav tako fabrikov, ki so za dan republike, 29. novembra, odprli svoj lepi dom. Hrastniški taborniki so namreč med najboljšimi v Sloveniji. Pohvaliti je seveda treba naš planinski klub. PD Hrastnik je namreč uredilo svoj planinski

KAJ JE ZAGLEDALA? PRAV GOTOVO DEDKA MRAZA ALI KAJ DRUGEGA

triotizem, skrb za malega človeka, hrabrost in odločnost ter ustvarjalni napor za izgradnjo države.

To ljubezen širokih ljudskih množic raznih dežel do tovariša Tita, človeka posebno občutljivega, kadarkoli obišče, te dežele in se razgovarja z ljudmi raznih slojev in poklicev. Tu bomo navedli nekaj primerov v zvezi s tem.

Friedrich Schumacher, industrialec iz Düsseldorfa, ki je že dvakrat bil pri nas v Jugoslaviji in je svoj letni dopust preživel v Slovenskem Primorju, je pred nedavnim izjavil: »Nisem pripadnik socialističnih idej in ne želim zmage socializma. Vendar ne morem iti mimo tega, da ne bi priznal, da visoko cenim osebnost našega predsednika kot izjemo realnega politika, borca za socialne pravice in konstruktivnega graditelja miru v svetu. Zato želim čudoviti deželi, ki jo on vodi, mnogo uspeha in lepšo bodočnost, in njemu osebnost mnogo uspeha v novem letu 1960, ter bi bil zelo srečen, če bi v tem letu prišlo do normalizacije odnosov med našima dvema državama.«

da se morajo ljudje na svetu v mnogočemu zahvaliti Titu, da se je ohranil mir v svetu. On je veroval v mir tudi takrat, ko je bil požar vojne pred neposrednim izbruhom. Zato i njemu i narodom Jugoslavije želim mnogo sreče v 1960. letu.« Prav tako je izrazila željo, da se izroče njeni topli pozdravi tovarišu Titu.

Marcela Debort iz Pariza je članica KP Fracije, a je to ne moti, da ne bi cenila osebnosti tovariša Tita. »Bila sem v Jugoslaviji in videla sem pogoje, v katerih žive vaši ljudje, zlasti mladina. Videla sem napredek, ki ste ga ustvarili. Zato ne verjamem v obtožbe proti vaši državi in vašemu Titu. Verjamem, da je prijatelj vseh mladih v svetu in ga zato posebno cenim. Zato želim njemu in vsem delovnim ljudem v Jugoslaviji mnogo sreče v letu 1960 ter želim, da ga pozdravite.«

Erko Tušida, Japonka, uslužbenka Mednarodnega biroja dela v Zenevi, posebno ceni tovariša Tita kot pobornika osvoboditve narodov od kolonialnega suženjstva. »Narodi, ki so se borili proti svojim za-

ne komunisti Jugoslavije in Kitajske. Naši vodje so prej govorili in tudi sedaj govorijo, da v naši državi ni pogojev za izbruh revolucije. Ne vem tudi, če bodo sploh obstajali kdaj. Morda nikoli. Vaš Tito pa ni mislil in ni delal tako. Zato je tudi zmagal. Zato je zame po Leninu in Dimitrovu največji revolucionar tega stoletja. Zato ga toliko cenim in mu želim mnogo uspeha.«

Za staro Adelo Busotič, hišno pomočnico prav tako iz Verone, je tovariš Tito predvsem prijatelj malih ljudi in pobornik za njihove pravice.

»Vem, da pri vas ni kapitalizma in da vsakdo, ki hoče, lahko dela. Nisem ne socialist in ne komunist, četudi so mi socialistične ideje všeč. Zato mi je zelo všeč tudi vaša ureditev, dasi so taki, ki govorijo, da ste »fašisti« in »izdajalci socialistov«. Jaz jim ne verjamem. Če bi bili res taki, ne bi vas toliko sovražili fašisti.

Zelo bi želela, da kdaj vidim Tita. A do takrat naj srečno živi in dočeka visoko starost. In zelo ga pozdravite od naših ljudi Italije.«

IZ SLAVNIH DNI NOV

Sam proti dve sto sovražnikom

Mustafa Bakija se je neopazno obrnil, da bi videl, če ga kdo zalezuje. Mirno je šel po priznanskih ulicah, po katerih je šlo tega majskega dne leta 1944 dosti ljudi — med njimi policijski agenti.

Mustafa je močno poznal. Poznal so tudi oni njega. Zasliševali so ga in mučili. Prešlo je komaj nekaj dni, odkar so ga izpustili. Vedel je, da pazi na vsak njegov gib. A v notranjem žepu plašča je Mustafa nosil partijsko gradivo in direktive, ki jih je moral prenesti v Dajakovico. Nekoliko težko mu je bilo pri srcu, ne zaradi sebe, marveč zaradi gradiva. Kaj, če ga ujamemo? Če ga znova zaprejo? Na avtobusni postaji je bilo dosti potnikov. Mustafa se je povzpnil na avtobus.

Cas se je skoro ustavil. Mustafa je z laktjo neopazno stiskal k sebi partijsko gradivo in štel sekunde. Še deset minut, in avtobus bo odpeljal iz mesta. Toda ted deset minut se je raztegnilo v neskončnost. Veliki kazalec na uri se skoro ni premikal. Poskušal je, da ne bi mislil na to, ne na agente, ki navadno pred odhodom avtobusa vohljajo okrog in pozorno gledajo, kdo zapušča mesto. Obrnil se je od okna in se podprl z roko, da mu je dober del obraza pokrivala pest roke.

Ko se je veliki kazalec ure že skoro povzpnil na vrh, sta v avtobus iznenada planila dva agenta. Eden od obeh ga je prijel za ramo in povabil s seboj. Ujet kot v mišnici, je pomislil Mustafa in spet z laktjo močno pritiskal material k sebi. Policaji so stali pri vratih avtobusa. Ni bilo pomoči, moral je izstopiti.

— Hajd pred nami! je rekel eden od agentov. — A zakaj? — se je poskušal upreti Mustafa. Namesto odgovora ga je agent stisnil za ramo in sunil naprej. Šel je pred njimi, počasi, čeprav so ga venomer butali. Razmišljal je, kaj mu je storili. Ni se bal zase. Nekajkrat so ga zaprli, mučili do nezavesti. Zvezali so mu noge

in ga tepli. Ko se je onesvestil, so ga polivali z vodo in vse skupaj znova pričeli. Premišljeval je o tajnem gradivu in direktivah, ki so jih tovariši v Dajakovici čakali. In to je bila njegova prva naloga, kot člana Partije. Po smeri je Mustafa opazil, da ga ženejo na policijsko postajo. V nekem trenutku je Mustafa obstal. — Kaj je? je zavpil policaj. Mustafa ni ničesar odgovoril, marveč se je sklonil, kot da hoče zavezati čevlje. A tedaj je nepričakovano vstal, se obrnil in iz revolverja izstrelil nekaj krogel v policaje. Mustafa ni vedel, če je koga zadel. Toda izkoristil je paniko in odhitel.

Ker so ga bili Nemci odkrili, je takoj dobil zvezo in kurirja, ki naj bi ga spremljal v ored. Hoteli so, da bi takoj odšel. Toda medtem je dosti blokirali. Niti misliti ni bilo na to, da bi jim ušel. Tako so se vrnili. Mustafa je pustil kurirja, da ne bi še on prišel v nevarnost, a-partijski material je skril. Potem se je vrnil v hišo, ki mu je služila za skrivališče. A Mustafa ni slutil, da mu agenti sledijo. Sele ko je prišel v hišo, je opazil zunaj okrog dve sto sovražnikov. Poklicali so ga in mu rekli, naj se preda. A Mustafa jih je zasul z ognjem. Tedaj je neka večja skupina Nemcev skušala prodreti do vhodnih vrat. Mustafa je opazil njihovo namero. Imel je dober zakon, a zelo malo streliva. Toda z nekaj preciznimi strelji, ki so vsi zadeli, jih je prisilil, da so se umaknili.

Zdaj so sovražnikov strelji rušili zid hiše, drobili šipe na oknih, a vsak njihov poskus, da bi prodrl v notranjost, je ostal brez uspeha. Mustafa jih ni pustil blizu. Vse dotle, dokler je imel strelivo, se mu sovražniki niso mogli približati. A ko mu ga je zmanjkalo, je Mustafa z odvito ročno bombo poletel iz hiše. Vrgel jo je na najboljše skupino vojakov in padel prečetran od njihovih streliv. Mladi Šiptar Mustafa je poginil sredi Prizrena, toda rešil je partijski material.

Dražba ljubezni s Pigalla

Bledikasto novembrsko sonce se je oklevajoče spustilo za Montmartre in večerni mrak je hitel zapredati svoje rdeče mreže od Moulin Rougea proti Pigallu. Prodajalne na vzhodni strani Clichyjskega bulvarja so zapirale vrata za zadnjimi kupci. Sarmantne prodajalke so si uredile pričeske, se hrupno poslovile in pospešile korak do najbližjega jaska podzemeljskega Metroja. Kot bi se bale ostati še dalje v tem svetu, in zazdelo se mi je, da ob tej uri Parižani evakuirajo Pigalla. Ostanjejo samo poslovni ljudje, kajti Pigalle je poslovni del Pariza, tu vzpete kupčije šele z mrakom. Tu si lahko za nekaj tisoč frankov kupiš nekaj uric zabave, nekaj pikantnih spominčkov na Pariz.

Nevidne roke so prižigale pisane reklamne luči, ki so vabljivo osvetljevale vhode neštetih barov, kinematografov in varietetskimi gledališči. Pločniki, prej tako brezizrazni v svojem dnevnem prelivanju ljudske gnote, so pričelnjali dobivati drugačno podobno. Iz somračnih več so se pojavila kričeča oblečena dekleta in se razpostavila vzdolž Clichyjskega bulvarja: od Moulin Rougea do Place Pigalle. Vratarji zabavišč so odprli velika izločena okna, ki so razkrila gole ude deklet, nastopajočih v zabavišču. Razkoračijo se in čemerno premerijo vsako stran pločnika, kjer bi morali priti njihovi nocojnji gostje. Čakajo, si prestopajo ogrevajo premlje ude — nekaj mimoidočih površno ošine gole lepote in odhiti dalje.

Vratarji se odklanjajo in pričenojajo vabiti, čedalje bolj temperamentalno ponujajo svoje blago. V spakodiranih drobcih angleščine in nemščine — zgubljajo dostojanstvo, postajajo zvodniki... Kajti zabavišče mora biti polno, to je njihov kruh.

Vračam se v hotel, utrujen sem od celodnevne potepanja po vlemestu. Pretrujen, da bi lahko v mislih uredil vse čudovite doživljanje današnjega dne. Ljudska reka me nosi s sabo, prebijem se skozi hudournik avtomobilov. Obstanem na cestnem otoku kot Robinson. Sam v tem velikem mestu. Zelena luč! Stopim na cesto. Avtomobilske zavore zacvilijo, odskočim. Bil je samo nestopen voznik, ki je izkoristil medvalje rumenega semaforja in se pogladi čez izpraznjeno križišče. Imel sem prednost, toda lahko bi bil še mrtev. Parižani niso preveč galantni avtomobilski vozniki. Niti enkrat nisem doživel, da bi mi dal avtomobilist prednost, čeprav mi je kot pešču pripadala. Kake dve drugače je v Londonu.

Milan Vidic

Na prihodnjem vogalu mora stati Marion. Marion je cipica, mlada, lepa plavalaska (pravzaprav ne vem, zakaj ji pravim Marion). Mogoče me je spoznala. Vsak večer jo srečam, že od daleč jo spoznam, potem pa pogledam stran. Kajti moj nasmeji bi ti, draga Marion, razumela drugače. Nikoli ne bova sprejela. Morda bi mi imela veliko povedati?

Velika mulatka se spet prička s tisto staro kozovo baburo. Prevzela ji je njen prostor in ga sedaj noče zapustiti. Zanima me, kako se bo nocoj stvar poravnala. Jaso, stara je morala popustiti, kajti ljudje so se pričeli ustavljati. Boji se črne marice in zaslišenja na policijskem komisariatu. Zapustiti je morala boljše, poražena in kdo ve, če si ne bo že jutri iskala služku pod mostovi Seine. Kajti ostarela je in na Pigallu je nihče ne najame več.

Spominim se popoldneva, ko sem se sprehal ob Seini.

— Monsieur!

Ozrem se. Ženska, nelepega obraza in škilavega pogleda, si razpenja umazani kožuh. Dolga krilo. Presenečen obstanem.

— Dva tisoč frankov! Preveč, gospod? Potem tisoč pet sto. Zakaj ne, gospod, pogledajte se noge!

Ženska se razburi, ko uvidi, da je ne morem razumeti.

GLAVNA JUNAKA IZ FILMA 'KOMU ZVONI': GARY COOPER IN INGRID BERGMAN.

Ozmerja me s prekletem Angležem in se ponosno obrne stran. Se sem počakal. Ozrla se je:

— Za 200 frankov! In je pokazala na moj fotografski aparat, dvignila bom krilo. Slikaj me! Hočeš?

Poslovim se, pa brez zamer, boš.

Tu na Pigallu ne nadlegujejo mimoidočih, vsaj mladih ne. Menda je to prepovedano. Nekdo mi pomoli kopico pornografskih slik:

— Dva tisoč frankov, gospod!

Eden izmed prodajalcev pornografske literature, komaj se ga otresem. On pa že drži drugega za rokav in kaže, da ima pri njem več sreče. Pogodila sta se na 1500 frankov za celo serijo. Tudi tega se tujec kmalu navadi, saj se mu z vseh kioskov ponuja kopica barvnih revij s fotografijami golih ženskih teles. Vsak teden dobi za 400 frankov novo številko.

Strip-tease. Starejši popotniki se ga gotovo ne spominjajo, kajti prinesla ga je s sabo nova povojna doba. Ko sem pred leti zasledil ta izraz, sem si ga pojasnil s pomočjo Websterovega slovarja angleškega jezika, kot privedev, v kateri ženske med divjim plesom odlagajo posamezne kose svoje obleke. Do zadnjega. In usojeno mi je bilo priti v Pariz, da sem tudi sam spoznal, kaj je strip-tease. V zadnjih letih se je ta oblika zabave tako razpasla, da sedaj trčijo na Pigallu skoraj na vsakih nekaj korakov na lokal, kjer se prikazuje strip-tease.

— 100% strip-tease, moje dame in gospodje! Vstopnina samo 400 frankov. Postanem.

— Hočeš not? me vpraša Baby.

— Ne vem, ji odgovorim, če bi šel.

— Koliko časa že prebivaš na Pigallu?

— Drugi teden.

— Pa še nisi videl strip-teasa! Stramota. Kakšen turist pa si! Vprašam jo, če bi šla zraven. Zakaj pa ne, mi pravi, tudi sama bi rada videla ta čudež, kamor vsi dedci tako silijo. Starejši, ji pravim. Stari ali mladi, vseh je enako malo prida. Joj, kako trdna noga! Tmajo naše ljubke so-dobutice.

Vstopila sva. Na srečo je bilo to strip-tease gledališče, kjer sva morala plačati samo vstopnino. Drugi lokali so urejali nagibu do kretnice, ki jih je obrnila na drugi tir, določeni za zbiranje praznih vagončkov. Transportna naprava jih je potiskala na določeno mesto, proti odkopom. Vse je bilo še v znamenju poskusov, kajti vsako uvajanje mehanizacije prinaša s seboj tudi začetne težave; ljudje se morajo najprej privaditi na novotarije, se priučiti, skratka — v meso in kri jim mora preiti zelo važno dejstvo: stroj ali strojna naprava je zamenjala njihovo človeško silo, in prav za gotovo je to prvo srečanje z mehanizacijo razumljivo spojeno tudi s številnimi dvomi in učinkovitost in podobno. V ropotanje železnih vozčkov so se tu pa tam zivali zvoki sirene dvigala, tu pa tam se je po razsvetljenem koridoru zaslišal krik: tam pri dovozi napravi je zaradi nepazljivosti zdrknil vozček z naloženim premerom s transporterja. Nerodna stvar dvigniti železen vozček, pa še naložen, ker je treba vse skupaj precej krepko dvigniti in postaviti na pravo mesto. Pozna se, da je ta trenutek vse preveč ljudi v jami: rudarji niso navajeni na vik in krik, prav poseben pa ne na odvečno govorjenje, ki jih moti pri delu.

Pri črpalkah mi Kovačev Drago razlaga, s kakšnimi težavami so se borili na tem kraju. Voda je silovito skušala napraviti lastno začrtno pot, rudarji so jo morali ukrotiti. Včasih je bilo delo več kot naporno in nemogoče, da bi kdo zdržal pri delu polnih sedem ur. Pa vendar: naposled so premagali tudi to oviro, ker so jo pač morali. — Nato mi razlagata s strojniki pri črpalkah, kako je v načrtu prihodnje delo za dviganje vode direktno s VI. obzorja na svetlo. Pri jašku pa udarjajo vozčki

je zapiral pot, medtem ko je njegov kolega vodil posamezne goste na njihova mesta. Zaradi napitnine. Odkazal nam je sedeže v ozadju dvorane, stisnil sem mu sto frankov v roko. Kaj hočemo, obveznih 10%. Moja ne dobiva nikakršne plače, živi samo od napitnin. Pišasti sedeži so se počasi polnili — sami starejši gospodje. Baby se je neskončno zabavala, jaz pa sem se razgledal po skromnem gledališču, ki ni moglo skriti, da je bilo šele pred kratkim preurejeno iz skladišča ali kleti. Iz hreščečega zvočnika so odmevali zvoki popularnih popevk. Celo nekaj šansonov je bilo med njimi. Prvič slišim šanson v Parizu. Upal sem, da bodo imeli pravi orkester, pa sem razočaran. Ora je že zdavnaj pol devetih, ko je bila predstava napovedana. Dvorana je skoraj prazna, samo nekaj vrst tik odra je zasedenih. Končno — luči se ugasnejo, napovedovalec pove skozi zvočnik ime prve lepote. Glasba! nastopi ona. Oblečena je kot ciganka, pleše in obleka ji pada s telesa. Starim gospodom v prvi vrsti zastaja diha. Pleše in si samozadovoljujoče boža precej dobro razvite ude. Odloči nederček, obstane gola pred nami. Samo zlat figon list in nič več. To je torej 100-odstotni strip-tease. Razočaran sem, dvorana hrumi od aplauza, zanesa pade. Glasba, reklame — kupimo samo Gibbs zobno kremo — in že naslednja točka. Zoristlo se je vseh šest umetnic. Njihovi gibi so preračunani, neokusni. Srečen sem, da je Baby z mano.

Vse skupaj niti rafinirano ni, samo zelo opoloko.

V drugem delu se, obred! ponovi, samo da ga je režiserjeva inventivnost skušala umetniško podčrtati. Izra žnega pliša se pokažejo močne moške roke, dekle zakriči. Moške roke pričenejo sladi, trgajo, razgajajo. Ženska igra naslado, dvorana ploska. Potem variacije na isto temo. Slepni prizor izven iz lezbij-skem kriku potešenja. Obe ženski se priklanjata. Zastor se še enkrat odpre.

Odhajamo. Pri garderobi spet 100 frankov napitnine. Tudi svedenice golote se previrajo z nami proti izhodu. Ali gledatišče res nima druge poti zanje? Nastopiti bodo morale še v enem lokalu, preden bodo legle k počitku.

Pigalle posluje dalje. Po preprostem principu: daj-dam. Jaz sem utrujen. Morda prav tako kot brezdomec, ki si je postal kar na pločniku. Jaz pa moram v hotel.

Črni muzikantje v baru na oglu mi bobnajo uspančano.

Borut Plavšak

NARCISSE — REVUE STRIP TEASSE. POSNETEK JE NAPRAVLJEN PODNEVI KO SE TA DEL PARIZA NE RAZLOCUJE DOSTI OD DRUGIH POSLOVNIH ULIC. KO PADE MRAK, PA SE TI POSVETI DRUG SVET...

Milan Vidic

Nedokončana izpoved

Stisnila je zobe; pogled ji je splaval skozi okno, ven, v prostost. In kot že tolikokrat, tisti dan jo je spet popadla misel: od kod so se le vzeli? Vrtala je po spominu: kdo naj bi bil izdajalec?

Od utrujenosti je skoraj pozabila imena. Naposled je spustila 'moške iz svoje mti. Nemogoče, da bi bili moški. Skušala si je iz teme predočiti obraze, deklet. Obraz za obrazom se je prikazal nekje iz teme: pri Dolfinem se je ustavila. Pravzaprav ne ona; misel ni hotela naprej. Skušala jo je pregnati. Saj ni mogel ji je prišepetaval glas iz notranjosti. Vse druge prej kot Dolfka! Z njo edino sta se bolje poznali. Kdo ve, že od kdaj? Menda je bilo to v peti šoli, ko sta se obe zagledali v mladega profesorja zgodovine. Nezaznaven smeh se ji je prikradel na ustne, ko se je spomnila tedanjih šolskih dni. Dolfka mu je pisala pismo. Celo več pisem. Ponaredila je pisavo v čudno spakodirano, ki ni bila podobna ničemer. Profesor je molčal. Po tretjem ali četrtem pismu pa je nekoč, nenadoma, pred koncem šolske ure dejal:

— Dekleta, ena izmed vas mi piše ljubezenska pisma. Vsa desna stran razreda je tedaj kot na povelje dvignila glave. Fantje so planili v smeh, dekleta so se hihitala. Profesor je nadaljeval:

— Če bi hotel, bi nemudoma zvedel, kdo je tisto dekle, pa kot vidite, nočem gledati v vas, da ne bi razločil njenega obraza. Tedaj je nehotela pogledala Dolfko. Priprčana je bila, da bo videla njen zardeli obraz. Toda presunila jo je njena mirnost, skoraj spokojnost; povsem hladno, neprizadeto je gledala profesorju v obraz, kot da ga prvič sliši ali pa da pripoveduje zamotane zgodovinske letnice iz feudalne dobe. Fantje so zaživljali od nestrpnosti, kaj bo profesor še povedal. In res, ni še končal.

— Hočem reči le to, je z nekoliko porogljivim nasmehom pripovedoval — da dekletce zasluži za ponarejeno pisavo 'cvek' iz materinščine. Improvizacija je najhujša slabost mladih ljudi. In tisto dekle naj se tega odvadi, če ne bo improvizirala vse življenje. Tudi v ljubezni — je končal profesor in zapustil razred.

Nekaj hipov je bila v razredu grobna tišina. Nato pa so se fantje spet obrnili k dekletom in planili z vprašanji:

— Punce, kaj pravite, katera bi bila to? In tedaj je Dolfka nedolžno rekla: — Kaj pa, če to ni bila Ivanka? Menda rada vidi profesorja! Spomnila se je, da ji je rdečica zalila pogled. Nicesar ni videla, le v daljini nerazločno obraze sošolcev, ki so se kot na povelje obrnili k njej: in glasove, številne glasove, smejoče, porogljive, med njimi pa Dolfin izstopajoč hohot.

Pozneje ji je Dolfka priznala, da je hotela zakričati, da je bila to ona sama in da so vsi v razredu sami tepci, radovedneži, zla misel pa ji je prišepetala njeno, Ivankino ime. In, ne da bi pomisljalo, se je izmazala.

V sedmi sta se razšli. Dolfin oče je bil premeščen. Nič kaj hudo ji ni bilo za njo; med njima je za vedno ostal madež. Ivanka je pričakovala, da bo ona toliko poštena in povedala sošolcem. Pa ni.

Po petih letih sta se srečali v odrodu. V štabu bataljona je bila tipkarica. Ona v brigadi, ki mu je pripadala tudi ta bataljon. Priznava jo je pozdravila, skoraj da je ni obšla. Tudi Dolfka je kazala na moč prijazen obraz, vendar se ji je zdelo, da je bil trohico prisiljen. Dal! Zdal se je natanko spomnila tistega srečanja. Zbrala je vse spomin, tedaj pa so se odprla vrata...

x x x

Trije gestapovci, dva mlajša, eden starejši, so sedeli ob široki, z zemljevidi pogrneni mizi. Pramen sončne svetlobe je risal na sredo prostornega zemljevida drobne krajčije. Vleli so ji sest.

Ležala je na tleh; od nekdaj je vel oster, suh zrak. Hotela se je vzravhati, a jo je ostru bolečina prisilila, da je opustila to namero. Premaknila je desnico; spet ista skeleča bolečina. Poskusila je z levico, a so ji vztrepetali le prsti. Počasi je prihajala k sebi. Vračal se ji je spomin. S prsti levice je otipavala okrog sebe vlogo! Kri! jo je prešinilo, in zdaj je vedela, da je spet v celici. Vse drugo je prihajalo zelo počasi, zdelo se ji je, da je močno daleč, nekje v resolju...

Skrjala ni hotela odgovorjati. Potem se ji je zazdelo, da jih lahko speli na led. Ni vedela, da vse vedo in da se jim hoče le njenega priznanja. Zato tisti njihov komaj opazni nasme, ko jim je dal prvi napačen podatek. Vendar so jo pustili, da je mirno nadaljevala z odgovori. Samo za spoznanje bolj so bili njihovi obrazi porogljivi; ko je to opazila, je bilo že prepozno. Niso zdržali, vsi na en mah so vstali, in med udarci je nekaj časa še razumela njihove grkajoče, tu pa tam presekane stavke:

— A tako, dekletce, vleči nas hočeš? Glej, glej, od kod toliko poguma? Letela je iz kota v kot; vsakikrat jo je prestregel drugi, in jo naglaj nazaj v njihov krog. Starejši je udarjal z revolverjem; včasih s cevjo, drugekrat z držanjem. — Vse vemo, vse, punčka, toda morali smo te skušati. Računali smo, da boš pametna... Pa spet: — Le od kod tolikšna trma? Druge so bolj ponižne... Včasih je treba samo nekaj poštenih udarcev, pa so zrele, zrele, punčko, kot jesenski sadež... Tudi tebe, punčka, bomo utrjali, še malo, pa boš zrela...

Udarci so padali neprestano. Nič ni vedela, koliko časa. Potem je, kdo ve zakaj, izmrmrala Dolfino ime; ni se mogla spomniti, čemu in v kakšni zvezi. Tedaj sta mlajša dva za hip prenehala z udarci in se spogledala. Starejši pa je le opazno razširil svoje mačje oči in s podvojeno vneto udarjal.

Zdal se je vzravhati. Svojege razbičnega telesa za hip ni čutila, samo misel, tista misel, ji je polnila notranjost: zakaj so ob Dolfinem imenu obstali? Čemu sta se mlajša dva spogledala? Prihodnji misel je hotela pregnati, kot človek prežene nadležno žuželko. A glodanje ni popustilo.

Dolfka? V njihovi službi? Gestapovska pomočnica? Izdajalka v osrčju bataljona? Toda, saj nihče v bataljonu tedaj še ni vedel za brigadni načrt! Menda so samo stili, da se pripravljajo eden od največjih napadov na gestapovsko postojanko. Njej so dali nalogo, naj štiri ure pred napadom ponovno odide v dolino, na dogovorjeno mesto, kjer jo bosta čakala stara, preizkušena partijca, z dogovorjenim načrtom za vpad v mesto. Njej, ki je bila daleč naokrog, preden je postala pomočnica komisarja, najboljša kurirka in obveščevalka. In tam sta jo namesto Marka in Komna pričakala gestapovca.

Dolfka je vedela! Da, Dolfka! Prejšnji dan je bila v štabu brigade. Samo toliko časa, da je popravila pisalni stroj. In tovariši so bili neprevidezni: vprčo nje so se pogovarjali. Vse ostalo je Dolfka sama skonstruirala. Zato sta se gestapovca spogledala...

Z napadom ni bilo nič; vedela je, da so jo čakali samo do dogovorjenega časa. Toda ali so se umaknili? Groza jo je obšla, ko je pomislila, da so jih utegnili Nemci prehiteti. Namesto da bi oni napadli mesto in rešili vse jetnike, so jih Nemci morebiti še presenetili. Ne, nemogoče! Marko ni dovolil nepravilnosti; on že ne: dobro je poznala njegovo že kar prisilovito čuječnost. Marko je bil star partizan; njega ni bilo moč ukamiti. Toda Dolfka ga je ukamila. Toda pripočili so jo iz štaba odreda.

Zdal so bile Ivankine misli kristalno čiste. Tista njena pisma, ki jih je prejemala iz kraja, kjer so prebivali njeni starši, so bili iz nemških rok. Zato brigada zadnje mesece na tem terenu ni uspevala. Vsak njen napad se je izjalovil. Marko in v štabu so že kar besneli; drug drugega so prepričevali, da so se vsi napadi le po naključju izjalovili, ker so pač imeli opravka s preizkušeni Svabi. Le Marko ni in ni mogel verjeti v to. Zato je poslal njo tisti dan v dolino. Po tistem napadu so se nameravali umakniti onkraj Save, na Dolenjsko. Takšno je bilo povelje.

Ivanka je gorela. Zdal je vedela, da je izgubljena. Dolfka jim je povedala, da ona vse ve, da bodo Nemci lahko zvedeli, kar bodo hoteli. Toda Dolfka se je v nečem ušela. Ni računala, da je ona, Ivanka, partijka. Partijce pa ne pozna izdajstva. Od nje niso ničesar zvedeli. Tokrat je bilo Dolfino izdajstvo jalovo. Pač: vedela je, da jo bodo naslednji dan ustrelili. Če ne že danes. Obvarovala je brigado. To ji je povedal neki notranji glas. In tedaj se je spomnila: v nogavica, je imela svinčnik!

Daniilo se je, ko je Ivanka ležala na tleh, obrnjena k spodnji steni. Z lepoto, čitljivo pisavo je pisala na malce potemljen zid: Tovariši! Dolfka iz I. bataljona naše brigade je bila izdajalec. Ko boste osvobodili tudi te močne zidove, boste našli, morate najti to pismo na zidu...

Tedaj je že vsa vročična zaslišala na hodniku korake. Po njo gredo! jo je presunilo. Niti napisati ne bo utegnila, ne bo se mogla izpovedati, da bi kaznovala Dolfko za njeno izdajstvo. Toda, morda bodo le upamili, kdo je pisal. Hotela je še napisati Ivanka Lipar, a prepozno. Samo še svinčnik je odvrkla, potem so jo zgrabile štiri roke...

Prvi „hunt“ s šestega obzorja

Na enem izmed številnih tirov pred separacijo je stal na tračnicah osamljen „hunt“. Zvrhano naložen z izbranim rjavim premogom in drobnih kosih. V premog je bila zatakajena smrečica. Na čelni strani je pisalo z velikimi okornimi črkami: PRVI HUNT S VI. HORIZONTA. Na drugi strani pa: ŽIVEL 29. NOVEMBER — PRAZNIK REPUBLIKE!

V tistih prazničnih dneh, ko je domalega vse Zagorje počivalo, so 360 metrov pod zemljo v rovu Vine pridne roke rudarjev in kovinarjev hitele z zadnjimi deli. Brez odihaja, zaverovani v svoje delo, so skonečevali zadnje opravke na objektu, čigar začetki segajo tja v leto 1952. Naporna in težka je bila pot od prve zamisli do uresničitve. Dostikrat so se vsi tisti rudarji, ki so ves čas delali na gradnji VI. jamskega obzorja, upravelili: letos še ne bo delo opravljeno, toda prihodnje leto bo. Človeku ni moč izraziti v besedah, koliko znoja je preteklo v teh letih gradnje tega velikega in pomembnega objekta, ki je za gotovo pomenil novo prihodnjo za mnoge rudarje, ki pa so jo častno prestali. Menda so se zavedali, da pomeni dograditev tega obzorja uresničitev precejšnjih načrtov za zvišanje proizvodnje. Zvišanje proizvodnje pa se pomeni večje premo-ga, in več premo-ga večji dohodek.

29. novembra letos so bili napori let kronani z uspehom. Prvi „hunt“ VI. obzorja je simbolično označil še eno zmago vsakega rudniškega kolektiva in jo uvrstil med neštete delovne zmage povojnih let.

„Sala“ je neslišno drsela navzdol. Na IV. obzorju so se za hip utrnile medle luči, nato smo se spet pogreznili v temo. Samo nekaj sekund zatem se je naglica nenadoma zmanjšala, prikazale so se številne luči, in že je dvigalo obstalo. Prispeli smo. Bili smo nekako 360 metrov pod zemljo, okrog in okrog obdani od svetlobnih cementnih zidakov, ki so se bočili nad nami. Novopoloženi tiri so naznanjali, da se je tod naselila meha-

nizacija, kajti znotraj glavnega odvoznega in dovoznega tira je polagoma drsela kovinska veriga z vmesnimi drogovi, potiskači.

Hip nato se je začel truš. Vagonček za vagončkom je šel na dvigalo, z dragoceno vsebino: premogom. Na drugi strani pa so samostojno odhajali vozčki po nekoliko položnem tiru, v rahlem nagibu do kretnice, ki jih je obrnila na drugi tir, določeni za zbiranje praznih vagončkov. Transportna naprava jih je potiskala na določeno mesto, proti odkopom. Vse je bilo še v znamenju poskusov, kajti vsako uvajanje mehanizacije prinaša s seboj tudi začetne težave; ljudje se morajo najprej privaditi na novotarije, se priučiti, skratka — v meso in kri jim mora preiti zelo važno dejstvo: stroj ali strojna naprava je zamenjala njihovo človeško silo, in prav za gotovo je to prvo srečanje z mehanizacijo razumljivo spojeno tudi s številnimi dvomi in učinkovitost in podobno. V ropotanje železnih vozčkov so se tu pa tam zivali zvoki sirene dvigala, tu pa tam se je po razsvetljenem koridoru zaslišal krik: tam pri dovozi napravi je zaradi nepazljivosti zdrknil vozček z naloženim premerom s transporterja. Nerodna stvar dvigniti železen vozček, pa še naložen, ker je treba vse skupaj precej krepko dvigniti in postaviti na pravo mesto. Pozna se, da je ta trenutek vse preveč ljudi v jami: rudarji niso navajeni na vik in krik, prav poseben pa ne na odvečno govorjenje, ki jih moti pri delu.

Pri črpalkah mi Kovačev Drago razlaga, s kakšnimi težavami so se borili na tem kraju. Voda je silovito skušala napraviti lastno začrtno pot, rudarji so jo morali ukrotiti. Včasih je bilo delo več kot naporno in nemogoče, da bi kdo zdržal pri delu polnih sedem ur. Pa vendar: naposled so premagali tudi to oviro, ker so jo pač morali. — Nato mi razlagata s strojniki pri črpalkah, kako je v načrtu prihodnje delo za dviganje vode direktno s VI. obzorja na svetlo. Pri jašku pa udarjajo vozčki

drug ob drugega. Od odkopov prihajajo polni vozčki, počasi dobiva vse delo svoj običajni ritm. Nekaj časa bo za gotovo še trajalo, preden bo šlo brez vsakršnih težav in ovir. — Tu pa tam se bo brččas „poklal“ še kak vozček, mi hitijo zatrtjavati, toda vse to bo prešlo, kot je prišlo. Ze jutri, pojutrišnjem bodo ovire premagane in potem bo ostal le še spomin na gradnjo VI. obzorja, na večje in manjše težave pri tem delu, in skupine delavcev se bodo na drugem kraju zagrizle v novo delo.

— — —

Krepak „Srečno!“ in dvigalo se s prejšnjo silovitostjo neslišno dviga. Mimogrede ustrezajo moji radovednosti in mi povedo, da prvi „sala“ z zares veliko naglavo: v eni sami, samcati sekundi napravi sedem in pol metrov dolgo pot. Spet ista slika kot pri vstopu: na IV. obzorju za hip vidimo obraze rudarjev v svitu rumenobe svetlobe, nato še kratka pot in že smo na vrhu!

Potihoma si priznam, da mi je bilo nekoliko tesno pri srcu pri dviganju. — Samo tega seveda nisem upal povedati drugim. Le pod rudarsko čelado čutim, da se mi zbirajo znojne kapljice, in ko mislim, da me nihče ne vidi, si čelado brž snamem in obrisem znoj. Napravil sem pač račun kretnosti, kajti razločno vidim posmehljive obraze tamkaj stoečih rudarjev, ki brez besed pravijo: Fant, saj prave jame še videl nisi, pa ti je že vroče!

Spet vzamemo pot pod noge. Za pičlih dvajset minut nas prijazno sprejme dan. Ko oddamo svetilke in gumijasto vrhno obleko ter čelade, za nami pravkar prisopihajo prvi vlak premo-ga s VI. obzorja.

Doli na separaciji menda niti opazili ne bodo, da so dobili prve tone premo-ga od tam, kjer bo odslej za naprej štiriindvajset ur dnevno, ne dosti manj, svetlo, se odbijalo in šlo navzgor na gmetlo; plodovi trdega dela, globoko pod zemljo...

Darilo zagorskih rudarjev letošnjemu dnevu republike

NOVIM USPEHOM NASPROTI

Rudnik
Trbovlje — Hrastnik

Prizadevanja za izpolnitev planskih proizvodnih nalog na rudniku Trbovlje - Hrastnik so vsekakor poživile sprejete obveze v počastitev 40-letnice KPJ.

V delovnem načrtu je bilo predvideno, da bo rudnik v letu 1959 nakopal 920.000 ton premoga. V obvezah obratnega delavskega sveta v Hrastniku je bila predvidena pridobitev 10.000 ton premoga preko plana, v Trbovljah pa 15.000 ton. Zbrani podatki za leto 1959 pa izkazuje, da je proizvodnja dosegla rezultate nad vsemi pričakovanji, saj jo ocenjujejo kot mejnik v zgodovini proizvodnje, še posebej so presegali vse dosežke proizvodnih rezultatov meseca decembra, v katerem zaznamujejo takšne uspehe v pridobivanju premoga, kot jih še ni bilo v zgodovini združenega rudnika Trbovlje-Hrastnik. Vsa pričakovanja povedo, da bodo na celotnem rudniku verjetno nakopali 970.000 ton, kar bi bilo po proizvodnem indeksu v letu 1958 iz-

vršitev 106-odstotne produkcije. K temu je treba pripomniti, da je jamski obrat Hrastnik presekel planirano proizvodnjo za 20 tisoč ton, s čimer je dosegel dvojno izpolnitev obveze v počastitev obletnice KPJ.

Za doseg tako uspešnih rezultatov so bila potrebna velika prizadevanja delovnega kolektiva in pri tem seveda izpolnjevanje oblik nagrajevanja po učinku, ki jih vsebuje tarifni pravilnik podjetja. K takemu uspehu v proizvodnji je prav tako pripomogla povečana mehanizacija in izboljšanje odkopnih metod. Posebne zasluge pri tem ima vsekakor rudniški tehnični kader, ki je uvajal nove odkopne metode in evidencialni razpoložljive naloge premoga, kar omogoča smotno plansko proizvodnjo; z raziskovalni mi deli pa so zagotovljene zadostne zaloge premoga za nadaljnjo nemoteno proizvodnjo, ki zadovoljivo podaljšujejo življenjsko dobo rudnika Trbovlje-Hrastnik.

RUDNIŠKA OPEKARNA IN OSTALI OBRATI

Tudi Opekarna kot stranski obrat rudnika Trbovlje - Hrastnik (RTH) igra svojo posebno in pomembno vlogo. Meseca septembra 1959 je bil v njej dosežen letni plan proizvodnje, postavljen na osnovi rednega delovnega časa in brez nedeljskega dela s 3.386.176 kosov raznih formatov opek.

V ta obrat so bila vložena nova investicijska sredstva, ker je predvidena rekonstrukcija opekarniških objektov sprito velikih potreb po opeki.

A tudi od ostalih rudniških stranskih obratov je bila odvisna izvršitev proizvodnih nalog RTH. Med te se prištevajo Betonarne, ki delujejo tako v Hrastniku kot v Trbovljah ter izdelujejo betonske oblikovance za jame, betonske plošče, betonske cevi. Ta proizvodnja se po večini uporablja za potrebe jame in rudniškega zunanega obrata.

NAPREDNEJŠE OBLIKE NAGRAJEVANJA

Proizvodni uspehi imajo, kot omenjeno, dobrega izpolnjenega v dokaj ustreznih oblikah nagrajevanja po učinku. O tem ne bi tu pobliže govorili, saj je bilo o tem v letu 1959 obilo razprav in prizadevanj za izpolnitev teh nagrajevalnih oblik.

Sedaj so v polnem teku priprave za proučevanje uvedbe obračunavanja po ekonomskih enotah ter delitve osebnih dohodkov po njih. To ni majhna naloga za tako obsežno in razčlenjeno gospodarsko organizacijo, kot je rudnik Trbovlje - Hrastnik. Vendar obstajajo že vsi elementi za tako obračunavanje. Potrebno bo najti le ustrezne oblike ugotavljanja čistega dohodka in najprikladnejši način delitve osebnih dohodkov po ekonomskih enotah.

S tem bo storjen krepak korak naprej v uveljavljanju sodobnejših oblik obračunavanja in nagrajevanja dela, kar se v celoti vsklaja s splošnim napredkom rudnika, ki smo ga ugotavljali v dosežkih na področju proizvodnje.

K temu bo nedvomno doprineslo svoj prispevek tudi ustanavljanje obratnih DS. Predvidene ekonomske enote bodo imele sedaj popolnejšo materialno bazo za razprave in odločanja, ki jih je doslej dajal poslovnik o delu obratnih delavskih svetov.

Novo, naprednejše oblike nagrajevanja pa ne bodo odpravile tarifnega pravilnika podjetja, glede česar je opaziti pri nekaterih tovarniških določilih pomisleke. Nagrajevanje pa bo zahtevalo sprejem novega pravilnika, v katerem bodo dose-

lektiv. Skupaj je letovalo 1670 oseb še v ostalih domovih, na Bledu, na Partizanskem vrhu in drugod.

Izboljšanje higiensko - tehnične varnosti pri delu predstavlja posebno področje skrbi za človeka. Izdana so bila ogromna sredstva za izboljšanje higiensko - tehničnih varnostnih pogojev pri delu, kar vsekakor pripomore k zmanjšanju obolenj in nezgod.

V ta namen je bil na rudniku izdelan širok program izobraževanja kadrov. V tej zadevi so bili organizirani v letu 1959 tečaj za HTZ službo, ki jih je obiskovalo 770 delavcev. Ti tečaj se bodo nadaljevali tudi v letu 1960.

Vrsta tečajev je predvidena nadalje za prekvalifikacijo in strokovno izpopolnitev delavcev in uslužbencev, kar bo pripomoglo k dvigu proizvodnosti, strokovnosti ter splošni razglednosti članov delovnega kolektiva. V to svrhu bo porabljeno okrog 7 milijonov dinarjev od odstopljenega dela sklada za kadre, pri čemer bo deležno raznih oblik izobraževanja okrog 1500 delavcev in uslužbencev.

kaj razgibalo dejavnost organov samoupravljanja. Cutiti je večjo sproščenost in demokratičnost pri obravnavanju problemov, k čemur je pripomoglo boljše poznavanje problemov in želja, da pride mnenje kolektiva do izraza na zasedanjih delavskega sveta.

Za lažje obvladovanje problemov je imel osrednji delavski svet 11 komisij, ki so poprej obravnavale najrazličnejša vprašanja in jih potem prenašala na zasedanja DS.

V veliko pomoč osrednjemu delavskemu svetu pa sta bila vsekakor obratna DS na obratu Hrastnik in jamskem obratu v Trbovljah. Decentralizacija upravljanja je pripomogla h konkretnemu reševanju vrste problemov, predvsem proizvodnih vprašanj, HTZ ipd., vendar oba obratna delavska

bilo treba slehernega člana kolektiva seznaniti s temi obvezami in ga izpodbuditi za njihovo izpolnitev.

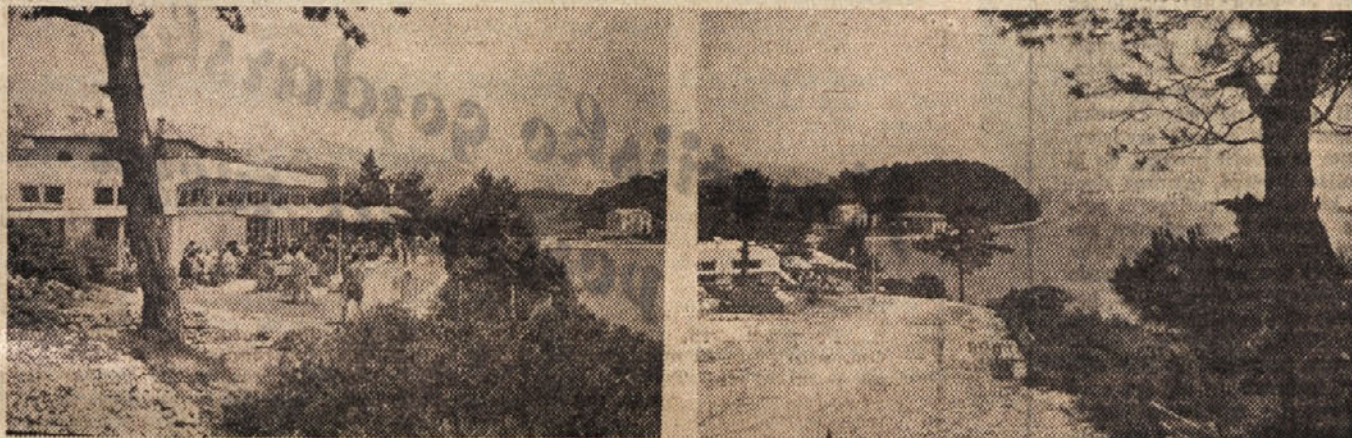
V Hrastniku je sindikalna podružnica sprejela sklep o mesečnem sklicevanju obratnih konferenc, na katerih so obravnavali problematiko hrastniškega rudniškega obrata. Ustvarjeno je bilo medsebojno sodelovanje pri organizaciji in izboljšanju drobne proizvodnje ter za doseg večje storilnosti.

Tudi v Trbovljah je sindikalna podružnica rudarjev vložila svoje sile za seznanjanje kolektiva z vsemi problemi podjetja.

Izboljšanje vezi organov samoupravljanja s kolektivom je bil prav tako eden izmed zelo važnih faktorjev za dosežene uspehe v letu 1959. Seznanjanje članov kolektiva z elementi pravilnikov o nagrajevanju, po-

SINDIKALNI PODRUŽNICI RUDARJEV TRBOVLJE IN HRASTNIK

želita vsemu svojemu članstvu mnogo sreče in uspehov v novem letu ter mu čestitata k doseženim uspehom v letu 1959 pri izpolnjevanju proizvodnih nalog.

PRILETEN JE ODDIH V DOMU RUDARJEV RUDNIKA TRBOVLJE-HRASTNIK NA RABU

NOVI RUDNIŠKI OBRAT NOVI DOL

Leto 1959 je bilo za gradnjo novega jamskega obrata Novi Dol odločilno. V podjetju so napeli vse sile za dovršitev planiranih odpralnih del na tem novem obratu. Kakor kažejo do sedaj izvršena dela v Novem Dolu, bo ta obrat izročen sredi leta 1960 v redno obratovanje. Pri odpiranju in gradnji tega novega jamskega obrata je treba podčrtati še poseben uspeh v tem, da so vsa zahtevana gradbena dela izvršili po pred leti postavljenem finančnem planu, se pravi, s pred leti določenimi cenami potrebnega materiala, kljub porastu cen na tržišču. Za vsa investicijska dela v Novem Dolu je bilo rudniku odobreno splošno investicijsko posojilo, razen tega je moralo podjetje vlagati svoja lastna sredstva za pravočasno odkrivanje in pravo novih premogovnih zalog za odkop.

Pomembna pridobitev oz. velik doprinos Novega Dola bo tudi v tem, da leže v tamkajšnjem jamskem obratu skladi s kvalitetnejšim premogom, potrebnim za našo metalurško industrijo, ki se odlikuje po nizkih odstotkih žvepla.

RUDARSKI GRADBENI OBRAT

V sestavu rudnika Trbovlje-Hrastnik deluje že nekaj let poseben Rudarski gradbeni obrat (RGO), čigar ustanovitev so narekovele državne gospodarske potrebe. Ta obrat sestavljajo izbrani rudarski strokovnjaki, katerih naloga je odpiranje novih rudnikov in premogovnikov v Jugoslaviji. Obrat je v letu 1959 izvajal dela na raznih objektih, začel v preteklih letih, in na novo odprtih gradbiščih, in sicer: Rudnik »Soko«, Rudnik Ušce na Ibru, Rudnik »Ajvalija«, Prišti-

na, Rudnik Mežica - Prevalje, Miljevinja in Kopaonik. Letni planirani bruto produkt tega obrata v višino 300 milijonov dinarjev je bil v glavnih pokoziteljih dosežen.

Uspešnost RGO je iskati v izdatni pomoči jugoslovanskemu narodnemu gospodarstvu v gradnjo vrste sodobnih rudarskih obratov, ki dosega ogromno vrednost opravljenih del. Saj je samo delo na gradbišču Vares prišlo že leta 1953 in

K stranskim obratom RTH je treba vsekakor prištevati prizadevanje zunanega obrata in separacije, da ne prezremo dnevnega kopa Dobrna - Neža, ki še vedno prispeva svoj delež pri doseganju proizvodnje celotnega rudnika. Tudi strojni obrat in elektro - obrat igra ta pomembno vlogo pri remontnih in vzdrževalnih delih strojnega parka in električnega omrežja ter njegovih naprav na rudniku, saj so strojne in električne naprave glede na stalni

danje tarifne postavke nekoliko »fiktivne«, se pravi, tarifa za določeno delovno mesto bo predstavljal le manjši del fiktivnega dela osebnega dohodka delavca, medtem ko bo ostali, pretežni del gibljivega značaja predvsem odvisen od prizadevanj posameznika in celotnega uspeha ekonomske enote - obrata oz. podjetja.

SKRB ZA ČLOVEKA

Vse napore za izvrševanje planskih nalog pa je vzporedno spremljalo povečanje skrbi za delovnega človeka, od zaostrih ukrepov za boljše higiensko - tehnično varnost dela do gradnje stanovanj, počitniških domov, strokovnega izpopolnjevanja itd.

Stanovanjsko vprašanje predstavlja še vedno enega izmed največjih problemov na rudniku, in to tako v Trbovljah kot v Hrastniku.

V letih 1956, 1957 in 1958 je bilo za gradnjo stanovanj najetih in izkoriščenih 419.330.201 dinarjev v Trbovljah in v Hrastniku, razen dograjenega otroškega vrtca ter samskega doma in jedilnice v Trbovljah.

V letu 1958 je bilo v obeh občinah dograjeno 101 stanovanje, v letu 1959 pa v Trbovljah 12 stanovanj, v Hrastniku pa sedaj 80 stanovanj v obeh krajih, ki bodo končana v letu 1960, v katerem letu pa se predvideva gradnja enakih števila stanovanj. V obeh občinah se nadalje pripravljajo projekti za gradnjo 3 sodobnih samskih domov s kapaciteto 300 ležišč, kar bo omogočilo opustitev starih samskih domov.

V letu 1959 je bil dosežen napredek tudi glede oddiha delavcev, saj je delovni kolektiv pridobil lasten počitniški dom na Rabu, v katerem je letovalo 1244 oseb, od tega 503 člani ko-

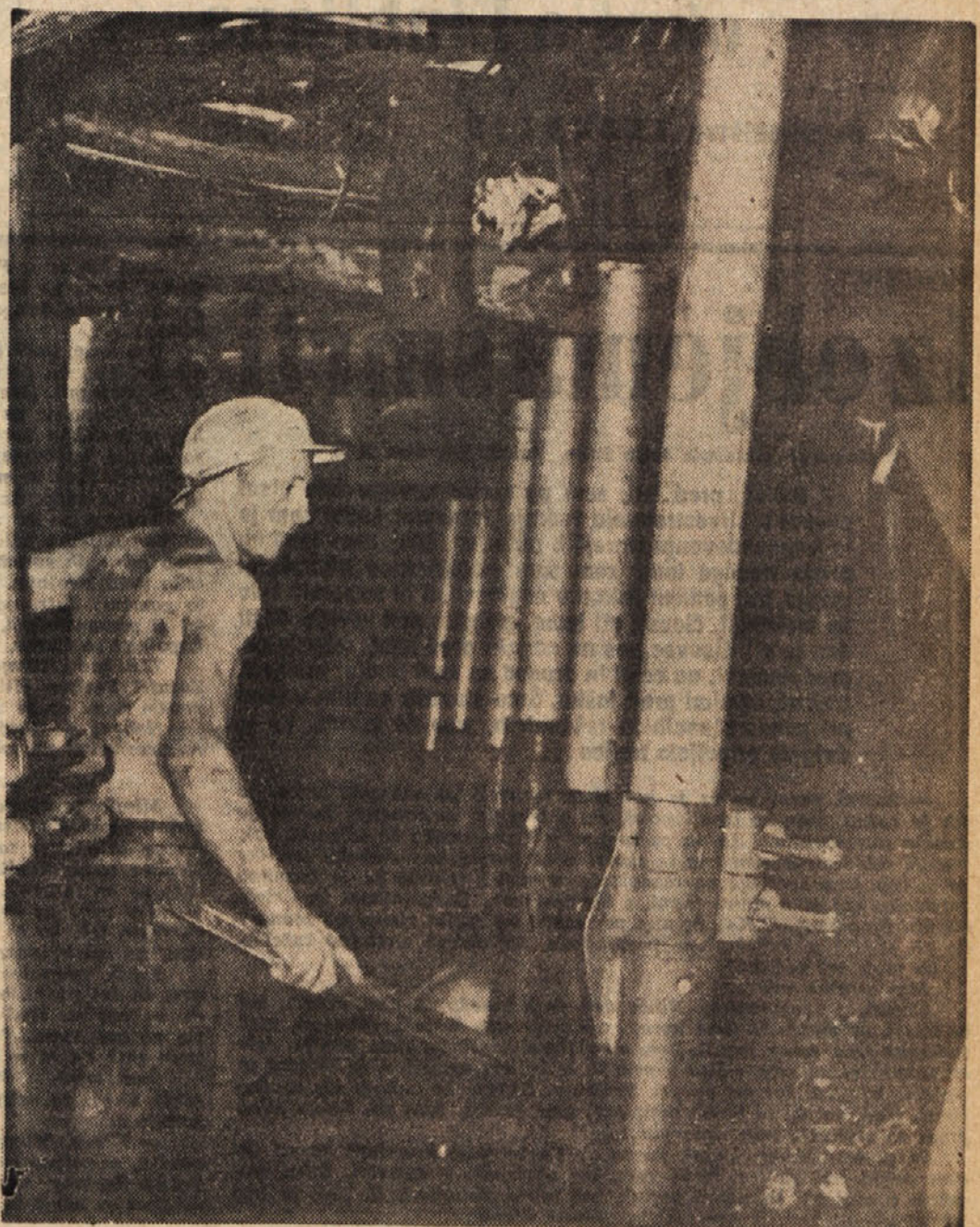
UPRAVNO POSLOPJE RUDNIKA TRBOVLJE-HRASTNIK

končno 30. junija 1958, predstavljal investicijsko vrednost izvršenih del v znesku 648.103.000 dinarjev.

Sedaj bo dejavnost RGO Trbovlje v kooperacijskem nastopu s STT (Strojna tovarna Trbovlje) in Investicijskim birojem v Trbovljah v okviru poslovnega združenja za kompletne gradnje rudniških objektov prišla še bolj do izraza, zlasti rudarska gradbena izkušnost, sloneča na tradicijah naših revirjev.

porast mehanizacije rudniških obratov in proizvodnih metod vsako leto večje.

Proizvodni uspehi pa niso v tolikšni meri izraženi v finančnem pogledu, kajti maksimalne cene premoga postavljajo RTH v drugačen položaj kot ostala gospodarska podjetja in kolektive. Vendar so finančni dosežki podjetja prav zadovoljivi, kar se občuti tudi v dvigu osebnih dohodkov delavcev ter predstavljajo poseben stimulans za še večje proizvodne uspehe.

ZELEZNE STOLKE SE VEDNO BOLJ UPORABLAJO V NAŠIH RUDNIKIH IN S TEM SE PRIHRANJO DRAGOCENI KUBIKI LESA

V PRIZADEVANJU ZA RAZVOJ IN RAZCVET NAŠIH KOMUN ŽELI RUDNIŠKI DELOVNI KOLEKTIV VSEM OSTALIM DELOVNIM KOLEKTIVOM IN OBCANOM V TRBOVLJAH IN HRASTNIKU TER VSEM DRŽAVLJANOM FLRJ OBILO DELOVNIH USPEHOV V NOVEM LETU 1960, ŠE POSEBEJ PA SVOJIM POSLOVNIM PRIJATELJEM

Hrastniški dnevi niso bili v zadnjih dneh meseca decembra prav nič drugačni kot v Zagorju ali Trbovljah. Vreme je bilo ravno tako pusto. Po vseh kolektivih pa so bili zadnji bitki za izpolnitev plana. Zlasti so se odrezali rudarji na obratu Hrastnika, ki so svojo obvezo v počastitev 40-letnice KPJ nadvse častno izvršili.

V tem hrastniškem pismu pa se hočem dotakniti nekaj drugega. Ozmignem smo Hrastničani kljub temu, da so bile tolikšne skrbi glede krompirja, lepo pospravili v kleti. Sedaj se posebno trudimo, da se preko zime oskrbimo tudi z jabolki. Glede krompirja so pred nekaj meseci razni pačarji zagnali takšen vik in krik, navsezadnje pa je še preostajal in ga je dosti. Temu primerna pa je tudi cena. — Medtem ko je bilo in je krompirja dovolj, se pa ne moremo pohvaliti glede jabolk, ki jih res primanjkuje; vsi, ki so jih hoteli nakupiti, so kajpak želeli kvaliteto sadje, niso pa bili z njim postreženi, ker jabolk res ni dovolj. Ni vsako leto letina zanje.

So pa v našem kraju še drugi problemi. Tak problem je mleko, glede katerega se stanje ni prav nič spremenilo. Potrošnja mleka je še vedno majhna, ker je mleko na razpolago v glavnem le za stalne stranke. Menda bo res najboljša, da si uredimo glede tega lastno preskrbo, kakor ima to na primer v načrtu Kmetijska zadruga na Dolu pri Hrastniku, ki hoče urediti večji hlev z molznimi kravami, tako

Hrastniško pismo

da bo mleka, ki je prepotrebno pri nas, dovolj. Sicer se pri nas v tej zadevi pogajajo z mlekarjo v Radečah, vendar kaže, da zaključke ne bo povsem zadovoljiv.

Kar se tiče mesa, moramo reči, ga je v Hrastniku kar naenkrat dovolj. Teletine sicer ni, ostalega mesa pa je zadosti. Pravzaprav pa niti govedina ne gre kdo v kaj v denar, ker ljudje koljejo doma prašiče. Preskrba z mesom je izjemno teletino, zadovoljiva. Ni pa tako v gostinstvu. Večkrat je namreč slišati, da je v Hrastniku najdražje pivo, medtem ko je bilo pred meseci najcenejše, glede česar se bo marsikdo vpraševal. Menda je tu tudi posebni prometni davek občine posredi. Tako je naneslo, da je pivo Super Golding v naši dolini kar po 115 din steklenica. Pravzaprav ga pa niti ne dobiš v vseh gostilnah, posebno ne pri Kemični tovarni. Tu so imeli v načrtu temeljito ureditev gostišča, pa so stvar drugače napravili, namreč ker se bo gostišče po Novem letu preselilo malo višje — v prostore sedanega gostišča, prejšnje »Preskrbe« pa se bo po noveletnih praznikih vselila uprava Kmetijske tovarne, ki bo začela staro upravno poslopje in tovarniške objekte zaradi rekonstrukcije tovarne rušiti in podirati.

Celotno hrastniško gostinstvo je v reorganizaciji. Verjetno bo v prihodnje boljše, ko se bo gostinstvo ločilo od trgovine in ima že novega direktorja. — Glede trgovine bi rekel, da je v glavnem zadovoljiva, vendar je slišati, da ljudje preradi zahajajo v Trbovlje. Kljub temu, da se je trgovina v kraju reorganizirala in je prejšnji »Potrošnik« v Delavskem domu uredil posebno poslovalnico za tekstilno blago, marsikaterega domačina, ki stanuje pri železniški postaji in mu je predalec v Zg. Hrastnik, napoti, da se raje odloči za obisk Trbovelj ali pa celo, da gre v Celje ali Ljubljano, kjer spetoma opravi še druge reči.

Glede gradnje Potrošniškega centra v našem kraju moram reči, da se je stvar sicer res premaknila z mrtve točke, a delo na novem objektu je bilo zaradi stalnega deževja oteženo. Upajmo, da bo naš potrošniški center v letu, ki ga bomo te dni načeli, dograjen in bo tako Hrastnik spet dobil nekaj, kar mu bo v ponos. V novem letu bomo pa kajpak nadaljevali z rekonstrukcijo naše glavne ceste in napravili še marsikaj. Trenutno se na vse kriplje trudimo in v potu svojega obraza »očukujemo«, da bi do silvestrovanja tudi to reč spravili s sveta.

Pozdravljeni!

HRASTNICAN

OBVESTILO

Obveščamo vse lastnike psov, da bo cepljenje psov za zamudnike dne 4. in 5. januarja 1960 dopolne v mestni klavnici v Trbovljah.

Po tem roku ne bo več cepljenja.

OBLO TRBOVLJE

VSEM SVOJIM ČLANOM, NJIHOVIM KOLEKTIVOM TER VSEM DELOVNIM LJUDEM ŽELI SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO 1960

Gostinska zbornica okraja Ljubljana

poverjeništvu TRBOVLJE

Milan Vidic:

Iz objema smrti

(Jama je zahtevala troje žrtev, rudarji jih niso dali)

Nekoč, pred leti, sem na pragu novega leta pisal povest o silvestrovanju rudarja Jernejca; silšal sem jo iz pripovedovanja starejših rudarjev. Zdaj, prav tako na pragu novega leta, sem sam občutil pred kisovskim rovom, kaj pomeni čakati v negotovosti in trepetati: kdo bo močnejši, človek ali tema, globoko pod zemljo. Tisti dan je bil Kisovec ves na nogah: pred jamo, kopalnico, pred domovi, na cesti in drugod so stali ljudje: molčeči, z očmi, uprtimi proti jašku. Srca stoterih so bila v jami pri ponesrečenih in reševalcih, vse do takrat, ko je dvigalo pripeljalo trojico ...

— Zasuti, zasuti — se je kot blisk razneslo po odkopih. Nekaj se jih je rešilo, trije so ostali notri. Po treskanju in grmenju zemlje je nastala smrtna tišina. Le tu pa tam se je izpod oboka še odkrutil kak manjši sklad ali kamenje in se skotlilo na grozeč kup. Jamske svetilke so metale šope svetlobe na razdejanje, v mislih rešenih pa je nenehno trepetalo: kaj je z onimi tremi, s Strnišnikom, Razpotnikom in Vrtačnikom? So oškodanci? Kaj, če niso pod mnogimi kubiki rjavocrne zemlje? Če jih zemlja ni neusmiljeno pomendrala, kot človek nadležno žuželko, ki ga moti pri počitku?

Mir, strašen mir...
Obrazi se spogledujejo. Nihče ne upa z besedo na dan. Potem, kot bi trenil, se mišičaste roke uprejo v sloj zemlje. Kopati, odkopati, pojo rudarska srca, samo kopati. Srce ne vidi veličanskega sloja zemlje, delo za nekaj dni, ta srca vidi v prividu le trojico tovarišev, ki so tam za slojem, dno, v morda še pri življenju. Skraja so udarci ob zemljo besni, silni, kot da bi hoteli premakati tone zemlje, žene jih nemir, silna groza za življenja treh rudarjev...

In potem: klemf, klemf, klemf... Tanko pojo kovinasti udarci po cevi nekje pod slojem. Roke rudarjev obstanejo v zamahu. Silna napetost v mišicah. Priostren posluš, vsa telesa obstanejo. Se srca za hip prenehajo utripati. In spet: klemf, klemf, klemf...

Obrazi v temi se razležejo v širok, sproščen nasmeh. Živjo, živjo, živjo! Fantje živijo, še so pri življenju! Tam na oni strani udarjajo tri srca sotočarjev...

PLODEN RAZGOVOR O DOSEDANJI IN BODOČI DEJAVNOSTI DRUŠTEV V ZAGORJU

Želimo oblikovati socialističnega človeka

Prejšnjo sredo je bil v Zagorju razširjen plenem občinskega odbora Socialistične zveze, ki so mu prisostvovali tudi predsedniki in tajniki zagorskih društev in nekaterih organizacij. Plenum je obravnaval delo društev in družbenih organizacij in predvsem dal nekaj važnih napotkov, kako v bodoče voditi celotno delo v društvih, zlasti pri oblikovanju ozkoma vzgoji ljudi. Poročilo o delu kot prihodnjih nalogah društev je sestavila komisija za društveno dejavnost pri občinskem odboru Socialistične zveze. Predsednik komisije je v svojem poročilu med drugim ugovarjal, da deluje oziroma obstaja v zagorski občini 66 društev in družbenih organizacij, kamor niso vštete politične in nekatere druge družbene organizacije. Obširno je poročal, kaj vse so društva v tem letu storila in posebej omenil, da je bilo skoro v vseh društvih čutilo okrepitve. No dejavnost v počastitev 40-letnice KPJ in SKOJ. Prav tako je govoril o nekaterih pomanjkljivostih in slabostih, ki ovirajo še večji razvoj društev in posebej omenil potrebo, da po stanje vsa društva bolj množična, da vključijo v svojo dejavnost kar največ aktivnih ljudi in jih oblikujejo tako, da bodo znali ceniti današnjo stvarnost in odpraviti svoj delež iz graščakizma. Nakazal je zlasti potrebo po tem, da morajo društva začeti energične in prožne skrbeti za razvedrilo in zabavo, kajti to opravilo je bilo v zadnjih letih nekoliko zanemarjeno.

Razprava je bila ne le živahna, marveč ustvarjalna; posamezni predstavniki društev in družbenih organizacij so resda govorili tudi o posameznih društvih in njihovih skupinah, toda prevladovalo je načelo, da mora vsaka razprava dati prerez ne le do sedanjosti dejavnosti, marveč predvsem zaključiti osnovno smer v nadaljnjem delovanju društev. Ne gre samo za suho organizacijsko delo društev, gre za vsebino vsega društvenega dela, kaj društva prispevajo k splošnemu preoblikovanju človeka in kako naj bi dosegala predvsem tiste rezultate, ki si jih je Socialistična zveza postavila za cilj v tej dejavnosti. Plenum je osvojil nekaj dragocenih priporočil teh napotkov, ki naložajo društvom povečane obveznosti, hkrati pa zagotavljajo uspešnejše delo. Kot prvo načelo, ki ga moramo posebej omeniti, je to, da morajo društva posvečati večjo skrb vzgojnemu delu. Nič nam ne pomaga, če to ali ono društvo

prredi v tej ali oni dobi toliko in toliko prireditev, če so prireditve brez idejne vsebine, če ljudem malo ali pa celo ničesar ne povedo. To pomeni, da je plenum ponovno razmotril živo potrebo po taki dejavnosti, ki naj zaenkrat razdruštev ozkoma privrženost društvene dejavnosti našim splošnim vzgojnimi prizadevanjem. Govorili so tudi o nujni potrebi večjega sodelovanja med vsemi društvimi, kolikor jih deluje na področju občine. Vsakršna zaverovanost tega ali onega društva v svoje lastne, čisto ozke okvire utegne samo škoditi. Takšen način dela pa prinaša s seboj še vrsto drugih slabosti, predvsem klubštvo, neiskrenost in podobno. Ni dvoma, da imajo vsa društva mnogo skupnega, saj pravzaprav delajo vsi za isti cilj. Stalno in pogljobljeno medsebojno sodelovanje lahko pripelje le do okrepljene dejavnosti, hkrati pa zagotavlja harmonijo ne le med društvenimi upravami, marveč tudi med ljudmi.

Naposled je plenum spregovoril, še o vseh drugih vprašanjih, ki naj pospešijo in okrepijo celokupno dejavnost društev. Posebej razprave je bila obravnavala kadrov oziroma voditeljskega kadra, in potreba, da občina prevzame večjo skrb nad nekaterimi objekti, ki sama društva ne zmorejo vzdrževati. Praktična kaže, da bo treba posvečati sistematično skrb vzgoji kadrov, potrebnih za okrepljeno in množično društveno dejavnost. Tega pa ne bo moč doseči brez noč, marveč je potrebna kontinuiteta dela. Treba bo začeti vzgajati predvsem že v šolskih klopeh bodoče društvene delavce oziroma voditelje.

Druge posebnosti razprave je bila debata o gmohtnem vprašanju vsakega društva. Plenum se je zavzel za to, naj bi vsa podjetja v Zagorju vlagala določena sredstva v poseben sklad občinskega odbora Socialistične zveze, ki ga upravlja poseben odbor. Sredstva naj pa bi se razdeljevala po načelu: kdor več prispeva k splošni preobrazbi in vzgoji ljudi, tista društva, ki si najbolj prizadevajo oblikovati socialističnega človeka, naj dobe tudi največ sredstev. Plenum je osvojil predlog, da bi najboljše društvo, oziroma društvo, ki na vseh področjih prispeva največ k navedenim načelom, dobilo konec vsakega leta po 100.000 din nagrade. Nagrado najboljšemu društvu pa bi podeljeval plenum občinskega odbora SZDL.

Plenum je govoril še o drugih važnih zadevah, ki naj zagotovo povečano ter vsebinsko bogato in ustvarjalno dejavnost društev. V kolikor si bodo upravni odbor prizadevali izpolniti vsa priporočila in napotke, bo vsekakor na tem področju prihodnje leto še več uspehov.

OBVESTILA

Prebivalstvu sporočamo, da se je dne 2. 8. 1959 našla v Trbovljah v Keršičevi ulici ročna ura.

Prav tako se je našla dne 4. ali 5. 11. 1959 pred gostilniškim lokalom Crnkovič v Trbovljah usajena denarnica z določeno vsoto gotovine.

Prizadeta naj se zgleda na oddelku za notranje zadeve pri ObLO v Trbovljah, kjer bosta dobila svoje izgubljene predmete nazaj.

Občinski ljudski odbor, odd. za notr. zadeve Trbovlje

Kaj je novega v Zagorju?

V znamenju novega leta. — Zagorjani se vneto pripravljajo na slovo od starega leta. To je videti skoro vsepovsod. Trgovine so polne kupcev, ki bi radi v tem letu kupili še to ali ono, ceste so polne ljudi, ki hitijo sem ter tja po opravkih. Človek ima vtis, kot da bi vsi ljudje hoteli v letu 1959 še dosti postoriti, da bi lahko noveletne praznike preživeli v miru in zasluženem počitku. Najbolj so te dni razgibanj otroci. Doslej so videli že precej prireditev, zdaj pa že nestrpno pričakujejo dedka Mrza v velikem in slavnostnem sprevodu. Ta bo prišel jutri popoldne oziroma zvečer. Zdaj že vsi otroci vedo, da se bo pripeljal z Izlake in da jih bo nagovoril pred Križiščem. Otroci prav tako vedo, da bo letos dedkovo spremstvo sila številno in pisano. Nestrpno pričakujejo velikega zmaja, ki bo bruhal ogenj in žveplo iz žrela, prav tako pa ostalo spremstvo. Kaže, da bo zadovoljivo preskrbljeno tudi za starejše. Plesne in zabavne prireditve bodo v hotelu Kum, v domu SD Proletarec, v domu TVD Partizan, v Počitniškem domu na Izlakah, v domu Svobode — Kisovec in vseh gostiščih. Seveda ne smemo pozabiti tudi na lovsko zabavo na Mlinšah in gasilsko veselico v Kotrežu. Res pa je, da bo vseh prostorov mnogo premalo. V Partizanu, kjer prireja zabavo Svoboda — Zagorje, bi želeli svobodarji, preskrbeti za več ljudi, žal pa so prostori premajhni. Vendar upamo, da bodo le prišli vsepovsod na račun vsi tisti, ki bi radi preživeli poslednjo noč starega leta prijetni družbi in zabavi. Vsekakor jim želimo, da bi se vsepovsod kar najbolje počutili in da bi se dostojno poslovili od leta 1959.

Razgovor z upravitelji zagorskih šol. — V četrtek so se sešli upravitelji šol zagorske občine. Razpravljali so o nekaterih idejnih vprašanjih in delu šolskih odborov, noveletnih prireditvah za otroke in pevske dejavnosti.

Gospodarsko-politična konferenca. — V petek popoldan je bila v domu Proletarca gospodarsko-politična konferenca, ki jo je sklical in pripravil občinski komite ZK. Razpravljali so o II. plenumu CK ZKJ, zlasti o drugem delu tega plenuma, o nekaterih gospodarskih vprašanjih in nadaljnjem ekonomskem razvoju pri nas. Uvodno poročilo je imel tovariš Rado Tauffer, nato pa se je razvila razprava. O tej pomembni konferenci bomo obširneje spregovorili v naslednji številki.

Novice iz Trbovelj

Pretekli teden je bilo trboveljsko prebivalstvo deležno kar treh zanimivih predavanj.

V sredo, 23. decembra, je predaval tov. Ciril Debeljak iz Celja o temi »Po stenah Mont Blanca«. Predavatelj je znan in ugleden alpinist v državnem merilu ter član himalajske odprave, ki se bo povzpela na azijske vrhove ter ponesla nanje jugoslovanske barve.

Predavanje je bilo zelo dobro obiskano, saj je bilo navzočih okrog 120 poslušalcev, prijateljev planin.

V torek, 22. dec., pa je predaval tajnik Zveze Svobode in prosvetnih društev Slovenije tov. Vinko Trinkaus o »Nalogah Svobode in prosvetnih društev«. Njegovih izva-

janj se je udeležilo 80 kulturnoprosvetnih delavcev, predavanje pa je oskrbel občinski svet Svobode in prosvetnih društev.

Isti dan je društvo ekonomistov v Trbovljah priredilo predavanje svojemu članstvu in odgovornim tovarišem iz gospodarskih organizacij o temi »Sodobno vodenje podjetij«. Predaval je tov. dr. Leon Jeravec iz Tekstilnega inštituta za Maribor v Ljubljani.

Predavanje je bilo bogato in se nortalo vso sodobno metodiko vodenja podjetij.

Za vsa se je tega predavanja udeležilo 13 tovarišev in tovarišice. Poročali smo vrsto vodilnih tovarišev iz podjetij, predvsem manjših, ki bi iz podane snovi lahko marsikaj koristnega pridobili za uspešnejše vodenje podjetij.

Kmetijsko gozdarska poslovna zveza

LITIJA

ŽELI VSEM KMETIJSKIM ZADRUGAM IN NJIHOVIM ČLANOM, VSEM DELOVNIM LJUDEM, KI SE TRUDJO ZA RAZVOJ IN RAZCVET NAŠEGA KMETIJSTVA, TER VSEM SVOJIM POSLOVNIM PRIJATELJEM

SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO 1960!

od tam. Njihovi pogledi so pri držali, ki šviga gor in dol kdaj jih bodo pripeljali? In mrtve ali žive?

Spet prihajajo rudarji k njim z veselo novico: — Pravkar so se spet oglasili!

In tiho vprašanje: — Vsi trije?

— Vsi trije!

— Je res? Povejte ljudje, je res?

— Res, dvakrat res! Povemo vam, da živijo...

In spet vprašanje: — Kdaj bodo rešeni?

Oni doli trdijo, da kmalu. Potem jim menda že dvajsetič razložijo, da je reševanje zelo oteženo, ker ni prostora.

In spet se vname jok. Neutolažljiv jok. Kako sploh morejo živeti, ko pa so zasuti! Savljec Milan jih sili na toplot. Toplo, iskreno jim dopoveduje, naj vtrijamejo v rešitev in naj nikar same ne uničujejo. Uspe mu da jih prepriča, da grejo na toplot. Potem jim ponuja nekaj kapljic žganja, da bi se opomogle, ogrele. Obrazi odklanjajo. Saj ne morejo, niti požirka ne zmorejo po suhem grlu, in vsi trije obrazi se spet obrnejo proti oknu, skozi katero se razločno vidi dvajsetič jaška.

Ura je tri popoldne. Se vedno nič. Pač: pravkar so slišali njihove glasove. Sliši se, kot da jim pravijo, naj kopljejo po desni. Tam je rešitev. Spet tišina, mir motijo le udarci sekir in lopat. Vodi jih ena sama misel: čimprej priti do njih. Zdaj so še trinajst ur zasuti. Kdo, kako je z njimi? Kaj, če jim odpovedo živci? Samo hiteti, pa previdno, previdno hiteti.

Ura gre na sesto zvečer. Pred jamo je vsa več ljudi. Sestnajst ur že traja boj za troje življenj. Saj ne more trajati v nedogled. Spodaj v jami, na kraju nesreče, so vsi pogledi uprti tja v temo. Zdaj zdaj bo slova konec. Zdaj zdaj jih bodo videli. Zdravnik je pripravljen nemudoma posredovati. Prsti mu drhtijo, ko odpira torbo z najnujnejšimi zdravili, s poživiljajočo tekočino...

In naposled: pogledi se srečajo. Mnogo pogledov s tremi tam na zemlji. Svetloba riše siluete po temi. Zdaj so pri njih živjo, živjo... od ljudi se zvali grozeča mra, ki jih je tlačila polna šestnajst ur. Kri se požene po žilah; šele zdaj čutijo znoj, ki si utira pot po obrazu, za tilnik, po hrbtu...

Krepak »Srečno!« zadoni iz nešteti ust in mehak »Srečno!« odgovorja. Koliko srca, človeškega veselja prekipenjačnega veselja je v tej edini besedi! Koliko vsebine! Zemlja na molči. Porazena je: molk pomeni poraz, pomeni izgubo bitke — in življenje, življenje...

Dvigalo spet obstane. Iz mraka se izluščijo tri postave. Opetekajoče... Na tej strani poleté tri postave, kot vihar... Imena se mešajo z imeni... Presrečni stiski rok, srca se razširjajo, navetnost zginja...

Kisovčani v Zagorju odhajajo na svoje domove. Le kolosa jaška neutrudno potopajo, zdaj nekam bolj veselo in sproščeno... Nič več jih ne motijo radovedni pogledi...

V treh domovih pa se je naselilo novo življenje...

Pred jaškom stoje sključene postave treh žena. Zabuhlih obrazov od neprestanega joka. Zdaj niti solz ni več: nihče jih ne premakne

Delavski dom v Trbovljah

V ČETRTEM LETU

29. novembra 1956 so se odprla v Trbovljah vrata novega Delavskega doma, ki je bil zgrajen domala s pomočjo vseh, ne samo Trbovelj, temveč so tudi ostali iz vseh krajev Jugoslavije pomagali k dograditvi tega resnega kulturnega hrama v revolucionarnem revirskem kraju.

Ze četrto leto teče, odkar so v tem domu najrazličnejše kulturne prireditve in redne kinematografske predstave. Med najbolj obiskane prireditve sodi vsekakor kino, v katerem se dnevno predvajajo celovečerni filmi. Tako je bilo v letih 1956-1959 skupno v kinu 640.799 obiskovalcev, oziroma leta 1956 18.336, leta 1957 204.612, v letu 1958 208.851, v letu 1959 pa 209.030 ljudi. Število kinopredstav je bilo v letu 1956 77, naslednje leto 738, v letu 1958 821, v zadnjem letu 1959 pa 829. Vseh kino predstav torej 2455.

Posebno plodno je bilo tudi glede ostalih prireditev zadnje leto 1959. Teh je bilo v gledališki dvorani 85, v kino dvorani razen filmskih predstav še 10

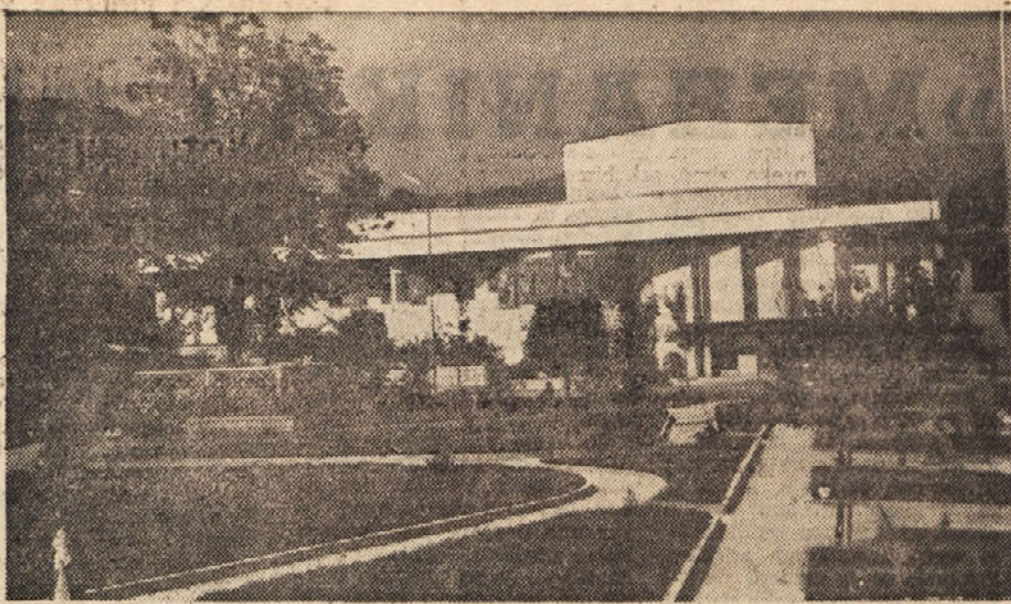
prireditev, v predavalnici doma pa preko 100 prireditev, namreč razna predavanja, občni zbori, posvetovanja, konference, sestanki in podobno. V veliki veži Delavskega doma so bile v letu 1959 tri veselice oziroma družabne prireditve. Velikostna je bila proslava 40-letnice KPJ z udeležbo 2000 ljudi in 400 nastopajočinih. Tu je bilo med drugim tudi 7 razstav.

V tej sezoni ima spet redne gledališke predstave v Delavskem domu Celjsko gledališče, ki je dalo že dve odrski deli, štiri pa bodo še v letu 1960. Spomladi je v načrtu spet gostovanje ljubljanske Opere in Drame, nastop APZ, ZB NOV Trbovlje pripravlja obisk pev-

cev iz Koroške, nadalje so v načrtu v tej sezoni še plesni turnir in razne družabne prireditve. Drama Trboveljske Svobode-Center pripravlja Brechtovskega »Svejka«, ki ga bo dala v najbližjem času, pevski zbor »Slavček« iz Trbovelj pa študira Gobčevo opero »Tremerski dukat«. Na programu so, v tej sezoni še redni koncerti trboveljske Delavske godbe na pihala ter zabavnega orkestra Svobode-Center, nastop moškega pevskega zbora »Zarja« in mešanega pevskega zbora »Slavček« ter še druge prireditve, tudi lažjega značaja. Program je za najbližjo bodočnost bogat in pisan, tako da bo za ljubitelje kulturnih in zabavnih prireditev dovolj izbire.

VSEM OBISKOVALCEM DELAVSKEGA DOMA
želi srečno in uspešno NOVO LETO 1960

Uprava Delavskega doma
in uprava kina Delavski dom

POGLED NA DELAVSKI DOM IN OKOLICO

ZBOGOM OROŽJE!

Kino Delavski dom v Trbovljah je za leto 1960 izbral prvorstni filmski program. Iz samega izbora je opaziti skrb za izvrsten filmski spored.

Kot prvi bo na sporedu ameriški barvni film v kinokopu »ZBOGOM OROŽJE!« po romanu Ernesta Hemingwaya »A Farewell to Arms«. V filmu igrajo Rock Hudson, Jennifer Jones, Vittorio Gassman in še drugi.

Film riše dramatične dogodke okoli slovične ofenzive ob Soči, ko so v prvi svetovni vojni Italijanske divizije skušale zadržati pristis avstrijskih in nemških divizij, ki so šlele v furlansko ni-

žino. Ofenziva, ki so jo Italijani pripravljali, se je spremenila v poraz. Hemingway je odlično zajel tiste viharne dni in silovito zmedo v dogodivščini ter usodo dveh mladih ljudi, ki sta prišla eden iz Amerike, drugi pa iz Anglije. Ameriški poročnik Henry Fiedric in angleška bolničarka Catherine Barkley se silno vzljubita. Ko bi morala po strašnih vojnih doživljajih postati srečna, jih pošastni čas udari in uniči. Ta film je svetovnega slovesa ter ga bo kino predvajal za Novo leto. Vreden je, da si ga zanesljivo ogledate.

NAJVEČJA PREDSTAVA NA SVETU

Film je dobil več Oskarjev, zreziral ga je slavni režiser Cecil B. de Mille. V glavnih vlogah nastopajo Džems Stjuart, Doroti Lamur, Kornel Vajld, Beti Hatn in še drugi. To je eden izmed največjih dosedanjih filmov, sodeluje pa v njem preko 300 najboljših filmskih igralcev ter tehničnega in snemalnega osebja, 1300 klovov, trapezistov, plesalcev, krotiteljev levov, deset tisoč statistikov in ševeda največja skupina živali — konj, slonov, opic, goril, levov, tigrov in leopardov. Ob snemanju »hekega prizora« se sodelovalo preko 30 tisoč oseb Sarasote in bližnjih mest Floride. Skupina igralcev in tehničnega osebja je prešla 35.000 km, da je lahko snemala predstave v New Yorku, Washingtonu in Sarasoti. Film, ki prikazuje ljudi z železnimi živci. Najboljši filmski igralci nastopajo v njem, med njimi dražestna trapezistka Holli. Film, v katerem je en prizor bolj napet kot drugi, je prepleten z tju-

PRIZOR IZ FILMA »ČRNI ORFEJ«

bezensko zgodbo, ki rodi ljubo-sumnje, a se vendar srečno konča.

Ta film je do sedaj največji tovrstni film, ki traja dve in pol uri. Kaj takega je mogoče videti samo v filmu, zato ne zamudite le izvrstne predstave, katere se boste še večkrat spomnili.

KAJ BOMO VIDELI V KINU SVOBODA TRBOVLJE II

Novo leto bo kino Svoboda II začel z odličnim ameriškim filmom »LJUBEZEN POPOLDNE«.

Sledi ameriški barvni kinokopski film »ARRIVEDERCI, ROMA!«, zadnji film slavnega pevcia Maria Lanza.

Film, ki bi moral biti na sporedu že v letu 1959, a ni dospel, je ameriški kinokopski revijski film »DEKLETA«. V glavnih vlogah: Gene Keil, Kej Kendal, Mici Gajnor. Ob tej glasbeni reviji, polni lepih melodij, se boste dve uri prijetno zabavali.

Repertoar pa ne bi bil popoln, če ne bi omenili filmske umetnine »DREVO ŽIVLJENJA«, — ameriški barvni kinokopski film.

In še en revijski film, tudi v barvah, je ameriški film »SMESNO LICE«.

»BENI GUDMEN«, ameriški barvni film.

Sledi dolgo pričakovani film »KOMU ZVONI« po romanu Ernesta Hemingwaya. V glavni vlogi Gary Cooper in Ingrid Bergman. (Na sporedu bo 1. maja 1960.)

Tudi za dobre western filme je poskrbljeno, in to bo ameriški barvni film »VOZOV NA ZAHOD«.

Ameriški barvni film v kinokopu je »ULICA FREDERICK ST. 10«, v katerem igra glavno vlogo Gary Cooper. Zgodba postaranege odvetnika, ki doživi globoko ljubezen do hčerke prijateljice. Zraven Gary Cooperja igrajo še: Diane Varsi, Suzy Parker in Geraldine Fitzgerald.

Po znanem Puškinovem romanu bo na sporedu ruski barvni kinokopski film »KAPETANOVA HČI«.

Koprodukcijski jugoslovansko-italijanski film v barvah »BELI VRAG«, bo pritegnil slehernega gledalca.

»MACKA NA VROCI PLOCEVINASTI STREHI« je odlična ekranizacija drame Tennessee Williamsa, film v barvah in kinokopu. V glavnih vlogah: Elizabeth Taylor, Paul Newman, Burl Ives, Jack Carson.

»NEKATERI SO ZA VROČE« je ameriški barvni kinokopski film. V glavni vlogi Marilyn Monroe, o kateri pravi kritika, da je v tem filmu neprekosljiva.

»DOBER DAN, ZALOST«, je ameriški barvni film v kinokopu po slavnem romanu mlade francoske pisateljice Francoise Sagan.

NAJBOLJŠI DOMAČI FILMI

»SAM« je film o Sutjeski, ki ga je snemal Vladimir Pogačič za podjetje Avala film, Beograd. Kritika piše, da je »Sam« dober film.

Podjetje »Triglav film«, Ljubljana, pa je v režiji Franceta Kosmacea izdelalo slovenski film »DOBRI STARI PIANINO«.

Domači film »TAKA PESEM VSE OSVAJA«.

Razen teh še nekaj najnovejših jugoslovanskih filmov, ki bodo v letu 1960 na programu na festivalu v Pulju.

IZ JUGOSLOVANSKEGA FILMA »SAM«

ANASTAZIJA

Film, v katerem igra slavna Ingrid Bergman, je sneman v kinokopu in barvah, izdelala pa ga je filma Fox Corporation v Hollywoodu.

Zgodba se začne leta 1928 v Parizu, ko neka skupina bogastvov, na čelu z generacijo Buninom trdi, da je našla Anastazijo, hčerko poslednjega ruskega carja, za katero so vsi mislili, da je poginila z ostalimi člani svoje družine. Bunin predlaga, da vsi Rusi, carjevi palaši, pomagajo z družinami, močmi Anastaziji, da pride do svoje dote 75 milijonov funtov, ki jih je car nekoč depoziral v angleški banki. Anastazija, siromašna dekle, general ponuja o zgodovini carskega dvora in o vsem, tako da dekle vsa veruje, da je carjeva hči. Bunin spozna Anastazijo z bliskom, ruskim princem Pavlom, ki se vanjo zaljubi. Tik pred trenutkom, ko bi morala biti Anastazija predstavljena oficijalno bivšemu ruskemu plemstvu, gresta Anastazija in Bunin, ki ga je res ljubila, za svojo srečo.

PRIZOR IZ FILMA »TRGATEV«

KOMU ZVONI

Ta film, ki smo morali v Jugoslaviji čakati nanj šest let, bo kino Svoboda II v Trbovljah imel na sporedu 1. maja 1960. Tega znamenitega, po Hemingwayevem romanu posnetega filma v režiji Sama Wooda nismo mogli v Jugoslavijo prej dobiti, ker ga ameriški producent zaradi neke pogodbe s Francovo oblastjo v Španiji ni smel prodati v tiste dežele, s katerimi ta država ni v dobrih odnosih. Rok pogodbe pa je sedaj iztekel in film bomo lahko predvajali tudi v naši državi. Tako ga bomo imeli priliko videti tudi v Trbovljah, medtem ko so ga v Ljubljani že predvajali.

Ta film učinkuje še vedno sveže, akoravno je že nekaj let poteklo, odkar je bil posnet. V filmu zaživi na platnu

Domači jugoslovanski film režiserja Vladimira Pogačiča

»SAM«

Film »SAM« je besedi o legendarni Sutjeski. In Sutjeska nas kljub temu, da nas preveva optimistični, v bodočnost zagledan utrip vsakdanjega življenja, še ni postala zgolj beseda, ob kateri bi mogli ostati neprizadeti, čeprav nam film o tem legendarnem kraju pripoveduje z nekaterimi napakami. Pripoveduje o resničnem trpljenju, o ljudeh, ki so zares izkpraveli. V Pogačičevem filmu ti ljudje niso postali senca ali šablone. Vidimo in doživljamo jih kot resnične ljudi, ki trpijo in se bojijo, ki ne razumejo tragične alternative, samovoljno iščejo izhod ali pa v podzvesti čutijo nujnost svoje žrtve. Nihče od njih ni bil že vnaprej junak, bil je le borec bataliona, ki na straži šteti umik brigade. Bil je človek, ki je do konca upal in hotel živeti.

Vsem obiskovalcem kina Svoboda II Trbovlje želi kino uprava

SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO 1960

ter jim bo tudi v bodoče nudila izbrani, najboljši filmski program

Hemingwayeva misel o revoluciji, epopeja o tistem velikem, a istočasno tudi pogubnem času v temnih letih pred izbruhom druge svetovne vojne. Film pa prepleta ljube-

zen med Marijo (Ingrid Bergman) in pripadnikom internacionalne brigade Robertom Jordanom (Gary Cooper), ki je že splošna obojena na pogin in dramatičen konec.

PRIZOR IZ FILMA »KOMU ZVONI« NA SLIKI SO GLAVNI IGRALCI GARY COOPER, INGRID BERGMAN IN KATINA PAXIONU, KI JE ZA LIK ŠPANSKE PARTIZANKE PREJELA OSKARJA ZA ZENSKO STRANSKO VLOGO.

NAJBOLJŠI SOVJETSKI FILM

»ČLOVEKOVA USODA«

Ne samo Sovjeti, temveč tudi drugi so priznali, da je film »ČLOVEKOVA USODA« ruskega režiserja Bondarukova najboljši film v letu 1959.

Film je izdelan po istoimenski noveli pisatelja Soloha, ki ga pri nas poznamo po povesti in filmu »Tih Don«. To je zgodba o preprostem ruskem vojaku, ki se prebije skozi peklo (film resnično spominja na »Dantejevo vizijo«), skozi vojne grozote. Povest prinaša toliko pristnega, iskreno doživetega humanizma, toliko splošne človeške problematike ter v konkretnem primeru in času toliko dragocene življenjske simbolike, da te zasuje in prisili k razmišljanju ter človeka na marsikaterem mestu gane do solz.

Morda se bo marsikomu zdel

film pregrozen, presurov, tako da se človeku ponekod naježi koža, toda ravno v tem brezkompromiznem prikazovanju bestialnosti se čudovito bleščeče pojavi človekova odločnost, vztrajnost in vera v življenje. Filmska zgodba se sicer godaja med drugo svetovno vojno, vendar brez težav lahko v njej zasledimo globljio simboliko — protest zoper sleherno nasilje nad človekom, zoper vsako barbarstvo, neko težko preizkušeno vero v življenje in človeka.

Po režijski in po igralski plati je film »Človekova usoda« nekaj razredov nad vsemi filmi, ki so bili lani med 281 filmi prikazani v Moskvi na filmskem festivalu. — To je film, ki ga bo hotel videti vsakdo, ki mu je pri srcu mir in ne nasilje.

KAJ BOMO VIDELI V LETU 1960 V KINU DELAVSKI DOM

Takoj za Novo leto ameriški barvni kinomaskopski film po romanu Ernesta Hemingwaya — »ZBOGOM OROŽJE« (A Farewell to Arms)

Western film »TETOVI-RANA ROŽA«, ameriški vstavijski film

»AVTOBUSNA POSTAJA«, ameriški barvni film, v glavni vlogi: Marilyn Monroe, nadalje mladi Don Murray (film, ki ga je Marina Golouh pred kratkim laskavo ocenila)

Ameriški film v barvah in kinokopu »TRGATEV« je film, v katerem zmaga pravica. Igralci: Mel Ferer, Pjer Andjeli, Mišel Morgan in Džon Ker

Bert Lankaster, Gina Loblorigida in Toni Curtis nastopajo v barvnem kinokopskem filmu »TRAPEZ«.

Ameriški barvni kinokopski film »MESTO PEJ-TON« (V glavni vlogi Lana Turner)

»SAYORANA« je ameriški barvni kinokopski film, v katerem igra glavno vlogo Marlon Brando

»ZELJA ZA MOSKIM« je ameriški film (barvni, kinokopski), v glavni vlogi: Jenny Mannsfeld in Toni Randal

Znana afera kapetana Drefussa po romanu Emila Zolaja bo prikazana v filmu »OBTOŽUJEMI« (J'accuse)

»KRALJ IN JAZ«, ameriški barvni kinokopski film je bil leta 1957 nagrajen s 7 Oskarji. Film je režiral Walter Lang, igrajo pa v njem Deborah Kerr, Yul Brynner, Rita Moreno, Rax Thompson

Veliki film režiserja Cecil B. de Mille je »NAJVEČJA PREDSTAVA NA SVETU«, je ameriški barvni film. V njem igrajo Džeme Stjuart in Doroti Lamur.

»NJENO ŽIVLJENJE« je francoski barvni film po romanu Guya de Maupassanta »Une vie«. V njem igra glavno vlogo Maria Schell in drugi!

Prijetna sprememba bo ameriški barvni film »PO-VABILO NA PLES«, ki je najbolj nenavaden musical, kar jih je kdaj dal ameriški film

Po romanu Mika Walatarja je narejen film v barvah in kinokopu »EGIPCAN« v režiji Mihaela Curtisa. Igrajo Jean Simmons, Edmund Purdom

Veliki zgodovinski film je »HERKULES«, italijanski barvni kinokop.

Ameriški film »PONOS IN STRAST« je v barvah in vstavijski. V njem igrajo Gary Grant, Frank Sinatra, Sophia Loren.

»ČRNI ORFEJ« je francosko-italijanski barvni kinokopski film, ki je dobil v letu 1959 v Cannesu prvo nagrado.

Zgodovinski film »VINKINGI« je ameriški barvni film. Glavno vlogo v njem igra Kirk Daglas

»ANASTAZIJA« je ameriški kinokopski barvni film. V glavni vlogi slavna Ingrid Bergman, ki je dobila za ligo v tem filmu leta 1956 Oskarja

In še western film »OD PEKLA DO TEXASA«. — Film je izdelan v barvah in kinokopu.

JUGOSLOVANSKI FILMI V LETU 1960

»KAPETAN LES« (barvni film v kinokopu)

»KAMPO MAMULA« — (Avala film Beograd)

»TRI ANE« (črno-beli film, totalokop, Vardarfilm Skopje)

»TRI ČETRTINE SON-VA« (Triglav film Ljubljana)

»MEHANIKA« zaključuje sedmo leto obstoja

To mlado trboveljsko podjetje, ki zaposluje večji del ženske delovne sile, označuje tudi to poslovno leto dokaj zadovoljivo. V naslednjem prinašamo grobi pregled dosedanjega dela, nakazali pa bomo tudi njegovo prizadevanje za bodoča leta.

Proizvodnja se po svoji zvrsti že uvršča ter bo podjetje prvo skupino, t. j. laboratorijsko-medicinske artikule, po vsej verjetnosti obdržalo, le da je že v letošnjem letu skrbno asortiment in tako izsililo večje serije posameznih artiklov. Pokazalo se je namreč, da tržišče pri teh proizvodih ne teži toliko za mnogimi vrstami artiklov, n. pr. laboratorijskih ali novih lekarniških tehnik, kot pa za kvalitetnejšo izvedbo. Vsekakor bo ob zmanjšanju artiklov moč preiti na serijsko izdelavo polproizvodov, ki bi bili bolj izdelani, končni proizvod pa tudi cenejši, kljub temu, da bi prešli pri nekaterih tehnikah od sedanjih, doma izdelanih jeklenih ležišč, na uvožene ahatne ležaje. Vsekakor je pomembna sprememba tudi v tem, da bodo tehnice zopet izdelovali iz lakirane medenine in v niklirani izvedbi, pač po željah kupcev.

Druga zvrst proizvodnje, to so varovalne električne patrone in pripadajoči prstani, se prav lepo razvija. Težave so letos nastopile le v tem, da je Tovarna keramičnih izdelkov na Izlakah, ki pošilja »Mehaniki« keramični del patron, hotela ta svoj polizdelek finalizirati. Iz dosedanje dobre kooperacije bi nastala vsaj nekaj časa verjetno dva producenta slabih varovalnih patron, ker bi se oba borila s silnimi težavami za popolno osamosvojitve. — Omenimo naj mimogrede, da to ni osamljen primer, ki tolikanj škoduje zdravemu gospodarskemu razvoju naše industrije in obrti. Vsako podjetje bi najraje samo izdelovalo vse potrebne polizdelke za finalni proizvod, namesto da bi vsi čimbolj prehajali k zdravi kooperaciji, ki bi zagotavljala ceno in kvaliteto proizvodnje. Delavska sveta obeh podjetij sta uvidela koristnost zdravega sodelovanja in sklenila, da se napravi pogodba o kooperaciji za 2 leti, in sicer z delitvijo doseženega dohodka po vložnem delu.

Zadnja skupina, proizvodi vezalnega, tako imenovanega

»Hofmannovega materiala« za proste in kabelske vode, se je v drugi polovici poslovnega leta kaj razbohotila, ko je podjetje po napornem in dolgotrajnem ugriranju le prejele potrebne profile aluminija in bakra od tovarne »Impol« iz S. ov. Bistrice oziroma od podjetja »Novkabel« iz Novega Sada.

Za večjo proizvodnjo pa so podjetju ob dograditvi obratnih prostorov potrebni novi in več obdelovalnih strojev, za kar ima podjetje zagotovljena lastna sredstva, in prav ta čas naroča stroje po sprejetih sklepih in odobrenem investicijskem načrtu za opremo, katerega DS in UO večkrat na svojih sejah pretresata. Tako namerava podjetje razen strojev, kot so stružnice, shapingi, brusilni stroji, kupiti tudi avtomat za drobno vijčno blago, ker podjetje po tolikih letih še danes ne more dobiti zadostnih količin medenastih in bakrenih vijakov na tržišču, zaradi česar nastopajo česte zamude pri kompletiranju izdelkov.

Tam v mesecu marcu poslovnega leta so predstavniki »Mehanike« na sestanku naših gospodarskih podjetij obljubili, da bodo poizkušali uvesti nagrajevanje po enoti proizvoda. Z različno naglico so v podjetju potekala vsa potrebna pripravljala dela, kajti treba je bilo še mnogo napraviti, da se dobe pokazatelj leta 1958, ki bi služil kot izhodiščna točka za sestavo takega obračuna. Ne malo je bilo posvetov, saj DS in UO, dokler ni bil elaborat zrel za uvedbo novega načina nagrajevanja. Pa se je trud splačal, saj znaša sedaj povprečni mesečni osebni dohodek delavca v »Mehaniki« 20.555 din namesto prejšnjih 15.416 din. S tem pa delo še ni opravljeno. Na osnovi v letu 1958 zbranih podatkov in izvršenih korektur pa bo moč v letu 1960 še vse določene izdelati pravilnik za nagrajevanje po enoti proizvoda, boljše in specifičnejše podatke pa bo podjetje tedaj imelo za premijski pravilnik.

Predstavniki podjetja »Mehanika« trdijo, da bi se ob skrbnih pripravah in obvezni uvedbi tega načina nagrajevanja v vseh naših podjetjih brez dvoma približali realni plači vsakega delavca za opravljeno delo. Tedaj bi se

stabiliziralo naše gospodarstvo in brez dvoma dvignil standard vsakega našega človeka, še več — vsak posameznik bi našel sebi najbolj primerno delovno mesto, kjer bi tudi

Varovalne patrone in prstani

skušal dati največji mogoči rezultat svojega dela. Kakor je na prvi pogled videti nemogoča uvedba tega sistema nagrajevanja tudi v naših zavodih s samostojnim financiranjem, prav posebno pa v upravnih enotah, vendar bi ob dobrih pripravah za ustrezne pravilnike uvedba tega načina nagrajevanja dala neslutene rezultate. Na mah bi se tu sprostila odvečna delovna sila, poostri bi se tempo koristnega dela, povsem bi odpadli eventualni ostanke birokratizma ter bi vsak prijel le za koristno in sebi primerno delo.

Naj navedemo v podkrepitev in ilustracijo samo dejstvo, da je v »Mehaniki« odpadel še zadnji ostanek nadzornih funkcij s pomočjo zastraševanja ali

podobno, izginil je ves nered, skrbno se spravljajo ostanke materiala, skratka: vsak posameznik skrbi za dobro gospodarjenje v podjetju, ker tudi tako boljše sebi in ostalim njihove dohodke.

Pa tudi na drugih področjih so v podjetju napravili, kar so v danih razmerah le mogli. Uredili so živosrebrno razsvetljavo okrog objekta, pravkar postavljajo montažno garažo za vozila, kaže pa, da bodo spomladi olepšali okoli objekta še cestišče in ploščadi, ki so še kaj v neredu zaradi izvršenih gradbenih del.

No, povprašali smo jih, kako mislijo letos dovršiti postavljeni plan realizacije, katerega so 100-odstotno dosegli že 11. septembra 1959. Za leto 1959 si obetajo izvršitev plana s 134%, kar pa ni plod preizkušene postavljene naloge. Dejstvo je, da so oktobra 1958 postavili za leto 1959 realizacijo prejšnjega leta, povečano za 16%. Ker pa se je z uvedbo nagrajevanja po enoti proizvoda storilnost povprečno povečala kar za 33% v primeru z letom 1958, je razumljiv tako visok presežek postavljenega plana realizacije in s tem tudi narodnega dohodka.

Mogli bi pisati še marsikaj in o marsičem, vendar smo proizvedli le še o dveh stvarih, namreč kakšni so bodoči proizvodni načrti oz. kakšne nove izdelke bomo dobili iz »Mehanike« v letu 1960, nadalje kako je s stanovanjsko gradnjo, saj bo podjetje glede na izvršeni tovarniški objekt moglo sprejeti še nekaj delovne sile.

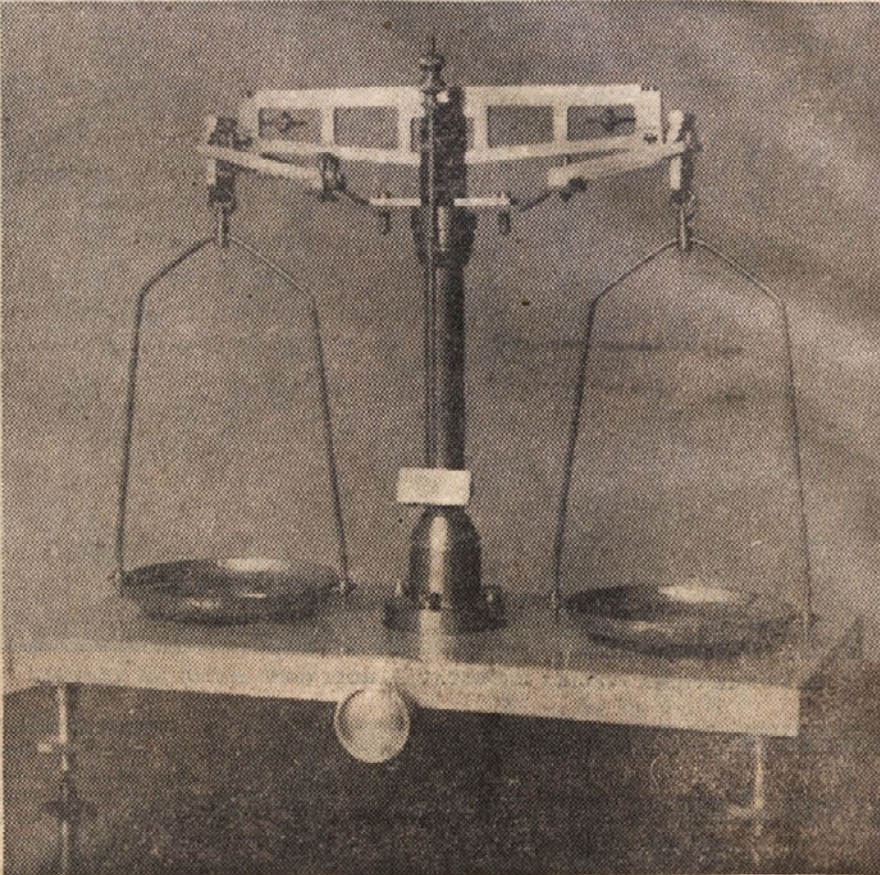
Prav v kratkem bodo v »Mehaniki« začeli s proizvodnjo enopolnih hišnih avtomatov za priključek nad ali pod stikalno ploščo, nadalje uvojni avtomat za DZ-elemente, delajo pa že orodje za odcepne bakelitne doze, ki se uporabljajo pri najnovejši instalaciji polivinilne žice pod ometom, in orodje za tropolno malo bakelitno stikalo, pripravljeno pa je tudi že vse za proizvodnjo bakelitnih kapic s prekinjeno progo za avto-svečice. Slednje so patent našega rojaka tov. Tineta Bizjaka, o čemer smo svoječasno že poročali. Podjetju se nadalje ponuja patent arhitekta inž. Kraigherja iz Ljubljane, kar bo podjetju omogočilo izdelavo posebnih svetilnih teles, seveda ob izdelavi ustreznih stebel iz Stekdarne Hrast-

nik. — S takšnim proizvodnim programom stopa podjetje v novo leto 1960, seveda pa ob tem obdrži vso dosedanje zvrsti svojih izdelkov.

Končno še nekaj besed o stanovanjski gradnji. Prav za silo bo podjetje rešilo najbolj kričeče primare, ko se mora konec decembra 1959 vseliti 16 najbolj potrebnih družin v novi stanovanjski blok pri trboveljski gimnaziji. Stanovanja so sicer skromna, vendar bodo prenekateremu članu kolektiva olajšala sedanje skoro neznosno stanje. Za leto 1960 bo podjetje v okviru novih predpisov skušalo pripraviti elaborat še za nekaj stanovanj, ki pa naj bi stala blizu tovarniškega objekta.

To bi bil nekak skupen pregled dejavnosti podjetja »Mehanika« v Trbovljah, ki pa bo moralo še mnogo storiti za dokončno obliko in velikost, ker se bo moralo tudi še pobrigati za kvaliteten strokovni kader, ki bo omogočil premostiti vedno večje zahteve tržišča.

VSEM SVOJIM
POSLOVNIM PRIJATELJEM,
VSEM POTROŠNIKOM
IN VSEM
DELOVNIM LJUDEM
ZELI KOLEKTIV
»MEHANIKE« V TRBOVLJAH
SREČNO
IN USPEHOV POLNO
NOVO LETO 1960!

Laboratorijska tehnika

VSEM SVOJIM POSLOVNIM PRIJATELJEM IN POTROŠNIKOM MESTA HRASTNIK

Želi!

SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO 1960

delovni kolektiv

Splošnega trgovskega
podjetja Hrastnik

TUDI V BODOČE SE
BOMO POTRUDILI V
NAŠIH POSLOVALNICAH
ZADOVOLJITI NAŠE
POTROŠNIKE, IN TO Z
VSEM, KAR BODO
POTREBOVALI; POCENI
IN ODLIČNO BLAGO!

KOMUNALNO
GOSPODARSTVO
HRASTNIK

želi vsem delovnim ljudem občine
Hrastnik

MNOGO SREČE IN USPEHOV
V NOVEM LETU 1960.

Cestitkam ostalih delovnih kolektivov
se pridružuje delovni kolektiv

Elektrotehnične
delavnice
HRASTNIK

ter želi SREČNO NOVO LETO 1960
in se priporoča.

VSEM DELOVNIM LJUDEM SOCIALISTIČNE JUGOSLAVIJE
ČESTITA K DOSEŽENIM USPEHOM PRI IZPOLNJEVANJU
PREVZETIH PLANSKIH NALOG TER JIM ZELI

SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO 1960

GRADBENO PODJETJE
»SAVA«
VIDEM - KRSKO

VSEM DELOVNIM LJUDEM IN SE POSEBEJ RUDARJEM
ČESTITA K DOSEŽENIM USPEHOM V LETU 1959 IN JIM

ČESTITA

SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO 1960

delovni kolektiv

Rudnika rjavega
premoga Zagorje

TUDI V LETU 1960 BO NAS CILJ: CIM VEČ PREMOGA!

O delu in uspehu Gradbenega podjetja v Zagorju

Uveljavlja se brigadni sistem dela

Komaj dve leti sta potekli, odkar so v Zagorju ustanovili samostojno gradbeno podjetje. Začeli so tako rekoč iz nič, le osnovna sredstva za novo podjetje je dal na razpolago Rudnik rjavega premoga Zagorje.

V začetku je šlo težko, toda v novem gradbenem podjetju so krepko zagrabil za delo. Tako se je število zaposlenih ljudi od prvotnih 80 povečalo do danes na 220. A tudi osnovnih sredstev ima

osnovnih sredstev je videti velik vzpon in razvoj podjetja.

Povečanje osnovnih sredstev pa je gradbenemu podjetju omogočilo pričetek dela z mehanizacijo, ki ima to prednost, da je z njo mogoče delo hitreje opraviti, kar pomeni prihranek na času in denarju, omogoča pa tudi prihranke na materialu, s čimer se določena gradnja znatno poceni. Sam sistem — način dela po brigadnem sistemu na stanovanjskih objektih in v tako imenovanem absolutnem akordu, torej delovna sila se plačuje po učinku dela. S takšno organizacijo dela je gradbeno podjetje začelo zidati novi 34-stanovanjski blok, kjer so bile zaposlene tri delovne brigade, namreč: zidarska, tesarska in težajska brigada. Tak način dela se je obnesel in je podjetje doseglo z njim velik uspeh. Dela na bloku s 34 stanovanji so se začela meseca julija t. l., stavba pa je bila v grobem stanju 29. novembra skončana. Hkrati so bila izvršena tudi mizarska dela, vgrajena pa v grobem tudi vodovodna in električna instalacija. Delo na stavbi je potekalo tako, da so se sproti vzdale vodovodne cevi, obenem pa tudi cevi za elektrovodne žice.

Nadaljnja prednost pri vseh delih je bila v tem, da pri celotni 34-stanovanjski izgradnji ni bilo zaposleno veliko ljudi, ampak samo tri brigade, ki so štejele skupaj le 14 delavcev, namreč 4 zidarje, 4 tesarje in 6 težakov. To pa je pripomoglo, da je bilo za izgradnjo tega stanovanjskega objekta v surovem stanju potrošeno le 1.450.000 din. To je, kakor že poudarjeno, omogočilo, da se

je gradnja znatno pocenila ter je gradbeno podjetje zmoglo ta stanovanjski objekt sezidati za 3 milijone dinarjev izpod proračunske cene. Stavba je namreč primer objekta, zgrajenega v grobi izdelavi.

V drugem primeru se je enak stanovanjski blok gradil po istem načrtu. Tudi na tem stanovanjskem objektu so

Nova pekarna v Zagorju

bloke, dostikrat ugotavljajo, da določena stanovanja stanejo namesto predvidenih 2 milijonov ali poldrug milijon dinarjev tri in celo 4 milijone dinarjev,

stanovanjska izgradnja ter še razni komunalni objekti, ki so zagorskim občanom potrebni in so zanje denarna sredstva že odobrena. Dela bo, vsekakor

Stolpnica — internat rudarske šole z druge strani

podjetje več, saj se je njih vrednost povečala za 24 milijonov din. Ze iz večjega števila zaposlenih in iz povečanja

Stanovanjski blok v Zagorju, grajen po brigadnem sistemu, spredaj veliki žerjav, ki je bil dragocena pomoč

delali z brigadnim načinom dela in so bila dela na njem skončana v l. 1958-59. Omenjeni, torej brigadni način dela, je omogočil, da je bil ta stanovanjski blok iste velikosti v celoti zgrajen za 2 in pol milijona dinarjev izpod predračunske vsote.

Ko gradijo pri nas stanovanjske

včasih še celo več. Tokrat pa ni bilo tako, v omenjenih stanovanjskih blokih je po 8 trisobnih in 26 dvosobnih stanovanj. Trisobno stanovanje v navedeni stanovanjski zgradbi stane dokončno 2.080.000 din, dvosobno pa 1.920.000 din, torej cena, ki je bila potrjena za ta objekt.

mного, naša skrb pa bo, da vsa začrtana dela pravočasno in dobro izvršimo. Prepričan sem, da naših investorjev ne bomo razočarali, zlasti ne, ker imajo v nas polno zaupanje in imamo delovni kolektiv, ki doslej še ni razočaral. — Če pogledamo naše uspehe tudi v finančnem pogledu, je treba podčrtati, da smo z brigadnim načinom dela, ki smo ga uvedli in z njim delali, z manjšim številom zaposlenih delavcev dosegli večji efekt, časovno in finančno. V letu 1959 smo dosegli na 1 zaposlenega delavca okrog 1.350.000 din bruto produkta, gradbeno povprečje v Sloveniji pa znaša letni bruto produkt na 1 zaposlenega delavca okoli 1 milijona dinarjev. To je več kot dober uspeh. S kolektivom, s katerim razpolagamo in delamo, lahko vedro gledamo v leto 1960. Cilj nas vseh pa je, da v novem letu dosegemo še večji uspeh na vseh področjih naše dejavnosti.

DELOVNI KOLEKTIV

GRADBENEGA PODJETJA ZAGORJE

želi vsem svojim poslovnim prijateljem, investitorjem in delovnim ljudem socialistične Jugoslavije

srečno in uspešno NOVO LETO 1960

jim žestita k doseženim uspehom pri izgradnji socialistične domovine ter bomo zastavili vse sile za razvoj in razcvet zagorske komune.

GRADNJE V DVEH LETIH OBSTOJA PODJETJA

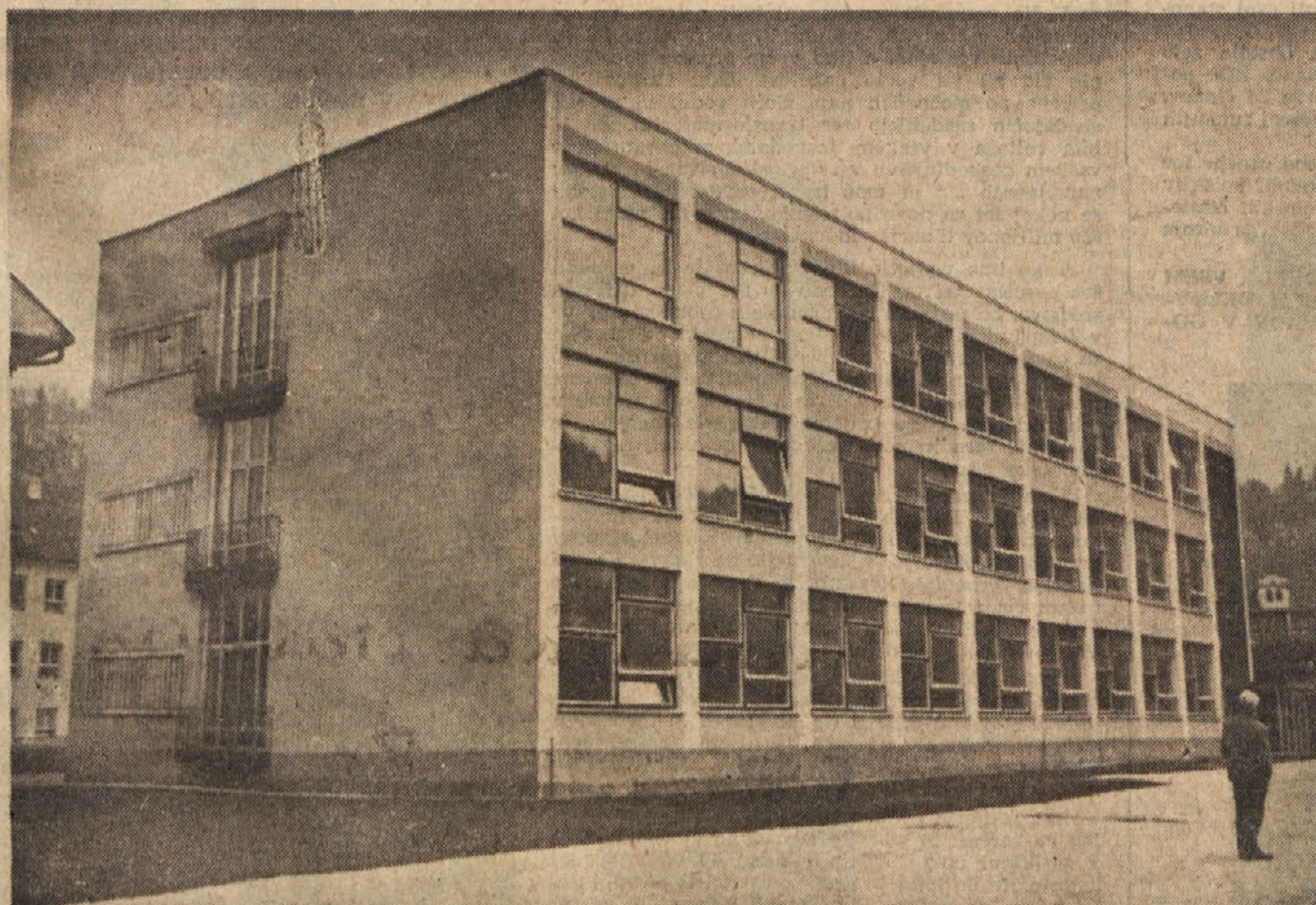
Zetev Gradbenega podjetja v Zagorju v zadnjih 2 letih odkar deluje samostojno in ne več v sestavi zagorskega rudnika, je plodna. Med najlepšimi objekti, ki jih je podjetje v tem času že zgradilo, je vsekakor Industrijska

rudarska šola v Zagorju, ki so jo slovesno odprli in izročili svojemu imenu 9. avgusta letošnjega leta, ob občinskem prazniku v Zagorju. Razen te šole gradi podjetje še internat — stolpnico, ki bo imela 10 nadstropij ter je še v gradnji. Na stavbi je skončana 4. faza dela. — Nadalje zida gradbeno podjetje 2 stanovanjska bloka, in sicer 34-stanovanjskega in 36-stanovanjskega. Skončan je 1 stanovanjski blok do četrte faze dela. Med ostalimi gradnjami je gradbeno podjetje sezidalo moderno Opekarno v Dolenji vasi, nadalje gradi Delavski dom v Zagorju ter opravlja še druga gradbena dela.

Razen vseh teh gradenj pa zida Gradbeno podjetje v Zagorju v Kisovcu — Borovniku še 1 stanovanjski objekt za 34 družin. Torej vsekakor bogata žetev. Dela ne bo zmanjkalo.

PERSPEKTIVE BODOČEGA RAZVOJA GRADENJ V ZAGORJU

Ko smo se ob tej priliki pozanimali, kako bo z gradnjami v letošnjem letu 1960, se je direktor Pillich nasmejal in dejal: »Precej je še, ker moramo namreč skončati, kar je še v gradnji, v glavnem pa bo naša naloga v letu 1960

Dom industrijske rudarske šole v Zagorju, otvoritev je bila 9. avgusta 1959, gradilo ga je Gradbeno podjetje Zagorje

Stanovanjski blok v Zagorju

PET LET ELEKTRO-STANDARDA

Začetne težave prebrodene – letni plan dosežen 29. septembra 1959

Elektro-Standard v Trbovljah sodi med mlajša podjetja v občini, tako po letih poslovanja kot po starosti zaposlenih. Pet let obstoja podjetja predstavlja za mlad kolektiv pet let borbe s težavami, z osvajanjem novih izdelkov ter tržišča.

V letošnjem letu je podjetje uspelo osvojiti 7 novih proizvodov in jih uspešno spraviti na trg. Planiranih 109 milijonov dinarjev je kolektiv dosegel in celo presegel za Dan republike, ko so v podjetju praznovali 5-letnico dela. Do konca leta pa bodo v Elektro-Standardu dosegli 125 milijonov dinarjev produktov, s čimer bo kolektiv prekoračil svojo proizvodno nalogo za 14%.

Podjetje je bilo predvsem ustanovljeno z namenom, da zaposli nekvalificirano delovno silo, in sicer v prvi vrsti žensko. Ob usta-

novitvi je podjetje imelo 22 zaposlenih, sedaj pa jih zaposluje že 109 ter 29 vajencev; 56,8% ali 62 je žena. Petinšestdeset delavcev in delavk je polkvalificiranih ali nekvalificiranih. Sedanja zaposlenost je maksimalna glede na razpoložljive strojne in prostorninske kapacitete.

Tudi načrti za bodoče so glede tega ugodni, namreč glede na osvojitve trga in proizvodov. Potrebna pa bi bila podjetju investicijska sredstva v višini 20 milijonov dinarjev, za kar so v celoti kreditno sposobni in bi tedaj lahko ustvarili za 60 milijonov bruto produkta ter zaposlili 50 novih delavcev, predvsem nekvalificirane ženske delovne moči, s čimer bi državi prihranili devizna sredstva za osvojitve artiklov elektrotehniške stroke, ki se sedaj še uvažajo.

Tudi finančni pokazatelji so ugodni. V prvih 9 mesecih so v podjetju spremenili delitev čistega dohodka na osebne dohodke in sklade na 72:28 v korist skladov, medtem ko so v pripravljalnem postopku v tarifnem pravilniku predvideli razmerje 80:20. Do konca leta 1959 pa računajo v podjetju, da bodo zaradi levega presežka proizvodnega in finančnega plana mogoče razdelili čisti dohodek v razmerju 60:40 v prid skladov.

Za doseg tako dobrega proizvodnega uspeha gre zahvala mimo že navedenih rezultatov tudi uvedbi nagrajevanja po učinku. Tarifne postavke oziroma tarife predstavljajo le 32% fiksnega dela osebnih dohodkov delavcev, medtem ko je 68% variabilnega dela, kar pomeni za podjetje in zaposlene delavce poseben stimulans in možnost povečanja osebnih dohodkov. V podjetju pa se pripravljajo na prehod na nagrajevanje po ekonomskih enotah oz. na nagrajevanje po enoti proizvoda.

Tudi v okviru praznovanja 40-letnice KPJ je kolektiv sprejel svoj program dela v počastitev te obletnice. — Da je kolektiv mlad, potrjuje dejstvo, da je 75% vseh zaposlenih članov Ljudske mladine.

Več prizadevanja pa bo treba še od sindikalne in mladinske organizacije ter organov samoupravljanja za doseg še lepših proizvodnih uspehov in za večjo zainteresiranost članov kolektiva v upravljanju.

Tako je zaključil svoje pripovedovanje najmlajši direktor v občini Trbovlje tovariš Rajko Medvešek (roj. 1930) našemu dopisniku, želeč vsem poslovnim prijateljem in delovnim ljudem Jugoslavije uspehov polno novo leto 1960.

Trgovsko podjetje

„1. JUNIJ“

Trbovlje

Mlad kolektiv trgovskega podjetja „1. junij“ v Trbovljah je vsekakor opravičil svoj obstoj, saj bo po pričakovanju do konca leta 1959 presegel plan blagovnega prometa za 10%, tako da imamo v Trbovljah sedaj enega milijarderja več.

Vsekakor pa pričakujejo v podjetju v letu 1960 še večje razumevanje za razvoj trgovine, skladišča, do dobrih okrajnega družbenega plana, ki je postavil trgo-

vino v prednostnem pogledu na drugo mesto.

Trgovsko podjetje namerava v novem letu renovirati in modernizirati predvsem svoje specializirane trgovine, tako da bo v letu 1960 obnovilo kar tri. Tudi samopostrežbo nam podjetje obeta. V programu je nadalje gradnja centralnega skladišča za specializirane primanjkuje v občutni meri.

Glede večje izbire blaga pa so dejali v podjetju, da bi bilo tre-

ba rešiti vprašanje obratnih sredstev, predvsem v sezoni, kar bi omogočilo nakup večjih množin idočega blaga.

Vsem potrošnikom obljublja o skrb, da bi jim pravočasno in v zadostni meri nudili željeno blago in se vsem odjemalcem še v nadalje priporočajo.

ZELEC VSEM OBČANOM TRBOVELJ, ZAGORJA IN HRASTNIKA KAKOR TUDI VSEM POSLOVNIM PRIJATELJEM MNOGO USPEHOV V LETU 1960.

Gostinsko podjetje MAJOLKA

Predvidena reorganizacija gostinstva v občini Trbovlje prav nič ne moti delovnega kolektiva gostinskega podjetja „MAJOLKA“ v Trbovljah. Kolektiv zagotavlja, da ima vse pogoje, da obdrži tudi v novem letu 1960 zaželen poslovni promet.

Letos je podjetje preseglo planirani promet po dosedanjih pokazateljih za 8,75%.

Kolektiv pa ima tudi načrte za izboljšanje prometa in postrežbe. Od vsega srca želijo vsi njegovi člani, da bi tudi tako notranji kot zunanji podobi gostišča čimbolj kulturno lice in s tem tu-

di po svoji strani prispevali k razvoju turizma v občini.

Njihov delovni program zajema: dokončno preureditev restavracije na Trgu revolucije ter ureditev kavarne v zgornjih prostorih, nadalje ureditev dvorane v I. nadstropju, brž ko bodo prostori izpraznjeni. Tiha in javna želja kolektiva pa je, da bi se posloju prizidalo še eno nadstropje, s čimer bi kraj pridobil ustrezna prenočišča za goste in tuje. Prav tako želi kolektiv modernizirati gostišče pri Završku ter urediti tamkašnji vrt. Ob vsem tem pa seveda ne pozablja na svoja ostala gostišča.

Kreditna sposobnost omogoča kolektivu najetje potrebnega kredita v znesku 5 milijonov, katerega dodelitev bi bila mogoča iz sredstev za izboljšanje gostinstva in turizma. Tudi okrajna gostinska zbornica je obljubila kolektivu pomoč.

Z izpolnitvijo kadra želi v letu 1960 nuditi gostom še boljše in kulturnejšo postrežbo.

HKRATI PA ŽELI DELOVNI KOLEKTIV GOSTIN. PODJETJA „MAJOLKA“ VSEM GOSTOM IN OSTALIM OBČANOM MNOGO USPEHOV V NOvem LETU 1960.

Investicijski biro Trbovlje

Investicijski biro v Trbovljah sodi med najmlajše delovne kolektive v trboveljski občini, saj je šele v tretjem letu dela in je že lani dosegel realizacijo v višini 60 milijonov dinarjev. S tem je podjetje tudi opravičilo svoj družbeni obstoj.

V začetni fazi je podjetje predvsem delalo na področju bivšega okraja Trbovlje in je prispevalo z izdelavo načrtov k izgradnji vrste novih objektov: „Lisca“ v Sevnici; Kovinarska zadruga Videm-Krško; stanovanjski blok Strojne tovarne Trbovlje in Združenih investitorjev v Trbovljah ter stanovanjski blok v Vidmu-Krškem; Industrijska rudarska kovinarska šola v Trbovljah; stanovanjski in poslovni prostori v Radečah ter vrsta novih projektov in investicijskih programov, ki še niso dograjeni, so dobili svojo podobo v delovnih prostorih trboveljskega biroja.

Situiranje podjetja v Trbovljah je kmalu imelo za posledico, da se je biro začel specializirati na izdelavo oz. projektiranje rudarskih objektov, zlasti tistih, ki jih opremlja Strojna tovarna Trbovlje. Tako je podjetje napravilo projekte za investicije v znesku cca 2 milijardi din, za rudnik rjavega premoga „Soko“; projektiral je nadalje separacijo za Kanjarico, separacijo in obratne naprave rudnika Kaolin v Črni, jaskovne naprave rudnika Banovići in za Zenico, rudarske objekte za rudnik Kosmaj, Veliki Crveni (NR Srbija) ter za rudnik Laško, izdelal je idejne projekte za separacijo za rudnik Konjščina-Kamengrad (NR BiH) itd.

Iz te dejavnosti je razvidno, da se je podjetje afirmiralo na področju celotne FLRJ. Za tako obsežna dela je kolektivu uspelo vključiti v svoje vrste priznane strokovnjake za rudarstvo in gradbeništvo, zlasti še, ker potrebuje visokokvalificiran kader, kar je pogoj za poslovni uspeh. Osnovni kader (predvsem risarje) je podjetje samo usposobilo.

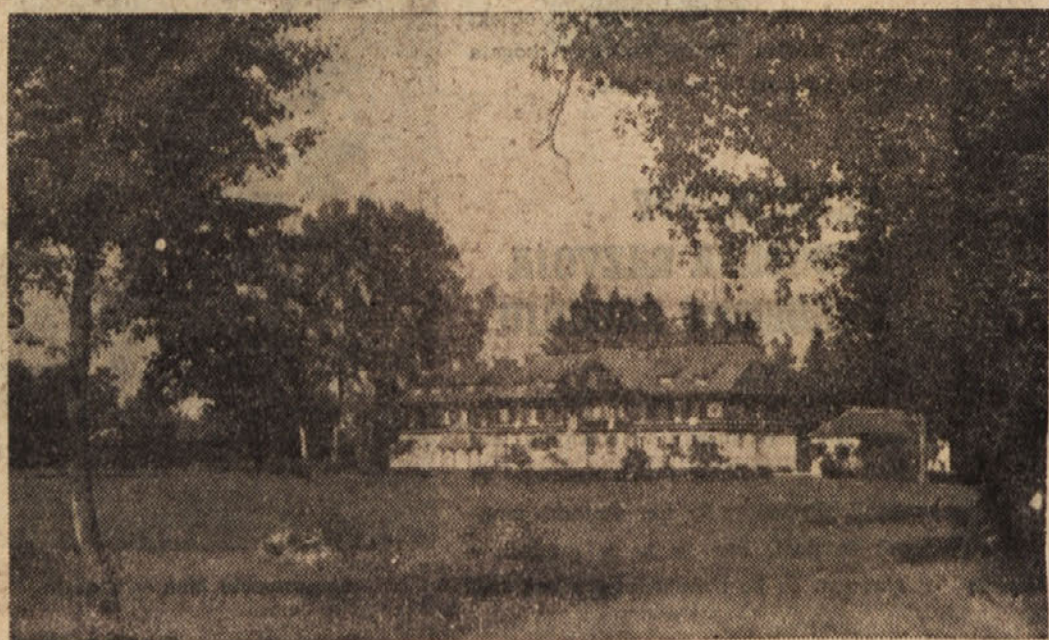
Člani delovnega kolektiva zagotavljajo, da so opravičili obstoj svojega podjetja. Vključitev oz. pritegnitev visokostrokovnega kadra pa je po drugi strani tudi dokončno pobila nekdanjo miselnost, da ti kadri ne žele delati v Trbovljah.

Za razširitev biroja in pritegnitev zunanjih sodelavcev si podjetje prizadeva povečati svoj stanovanjski fond.

Delovni kolektiv je v treh letih obstoja zelo porastel: 1957 je štel povprečno 3 člane, 1958 povprečno 9 članov, decembra 1959 pa že 36 članov, h katerim je seveda treba prišteti še precej zunanjih sodelavcev.

Glede na porast podjetja in dosežene uspehe ter lastno prizadevanje pričakuje delovni kolektiv ustrezno podporo in razumevanje občinskih činiteljev — pravijo člani kolektiva Investicijskega biroja v Trbovljah.

ZELIMO VSEM OBČANOM TRBOVELJ, VSEM POSLOVNIM PRIJATELJEM IN VSEM DELOVNIM LJUDEM FLRJ MNOGO USPEHOV V GOSPODARSKEM LETU 1960!

ZDRAVILIŠČE CATESKE TOPLICE

ELEKTRO TRBOVLJE

Delovni kolektiv distribucijskega podjetja ELEKTRO-TRBOVLJE ima ob vstopu v novo leto 1960 zelo obširne in odgovorne naloge.

Ni lahko pravočasno usposobiti in razporeiti širokega omrežja elektroenergetskih naprav ob vedno večji potrošnji energije v vseh treh zasavskih občinah.

Ce pogledamo samo številčno porast potrošnikov in potrošenege toka, ugotovimo, da je bilo v letu 1953 10.174 potrošnikov, v letu 1957 že 12.168, medtem ko je število teh v naslednjih dveh letih spet porastlo. Potrošnja energije je znašala leta 1953 3.370.687 kWh, leta 1957 pa že 8.306.118 kWh, kar pomeni v indeksu porast za 246%. Če to število primerjamo z drugimi državami, ugotovimo v istem obdobju povečanje potrošnje električne energije na Zahodu za 100%, v Trbovljah pa za 146%.

Večja potrošnja pa pomeni tudi potrebo po sodobnejših napravah, večjih transformatorskih in razdelilnih postajah, a tudi večje preizeze napeljavnih žic ali pa večjo napetost toka. Ugotovljene potrebe po močnejših napajalnih vodih in zraven spadajočih razdelilnih ter transformatorjih, da bi bila voltaža v vsakem gospodarskem obratu in v vsakem gospodinjstvu v redu oziroma da bi preizezi napeljavnih žic in moč transformatorjev ustrezali še nekaj let za nove potrošnike, terja nič manj kot 650 milijonov dinarjev investicij.

Tako ima podjetje Elektro-Trbovlje za najbližji čas obsežne načrte. Če bodo na razpolago zadostna sredstva, bo podjetje sporazumno z rudniško upravo v Zagorju ločilo njeno električno omrežje od omrežja za ostale potrošnike, približno tako kot lansko leto v Trbovljah in Hrastniku. Z rekonstrukcijo Kemične lovarne in Stelkarnice v Hrastniku bodo potrebne v teh podjetjih večje količine električne energije, za kar bodo zgradili novo razdelilno oziroma transformatorsko postajo.

V programu je nadalje postavitev drugega transformatorja v RTP Trbovlje, rekonstrukcija transformatorja v Radečah na višjo primarno napetost, prav tako tudi v Zagorju, v načrtu je, da zasavske kraje Zagorje, Trbovlje, Hrastnik in Radeče napajamo s tokom večje primarne napetosti, s čimer se prihranijo drage elektrovodne žice z velikimi prezezi. — Vse to bo podjetje delalo s svojimi sredstvi.

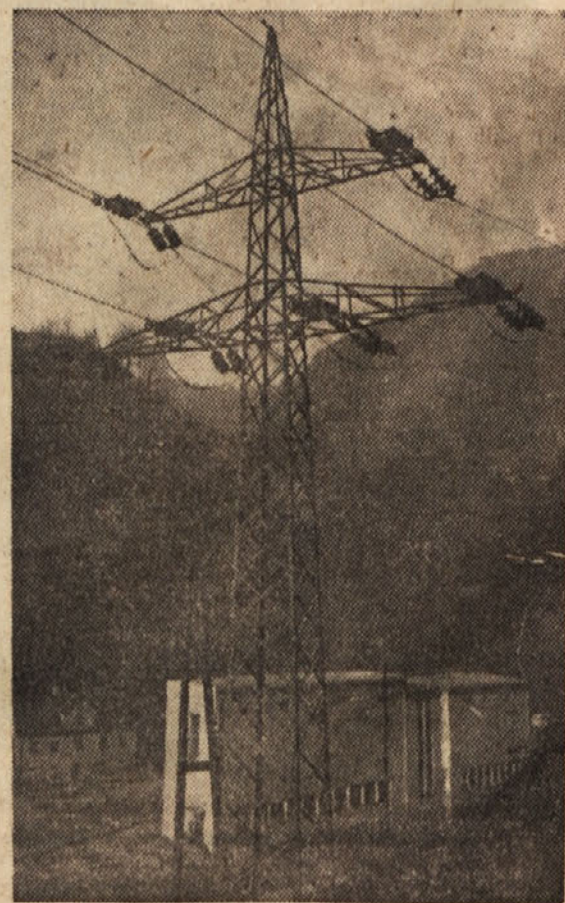
Da bo mogoče hitreje odpravljati razne nastale okvare na glavnem napajalnem omrežju, bo podjetje v svrhu hitrejšega signaliziranja in medsebojnega sporazumevanja med terenom in sedežem podjetja uvedlo telefonsko službo z UKV aparati. Zato bodo usposobili UKV center na Kumu.

Ker podjetju primanjkuje kvalificiranih monterjev na terenu in starejše strokovne moči odhajajo v zaslužni pokoj, šolajo v njem 42 vajencev, od katerih jih bo letos 15 sklenilo tretji letnik učenja, letos pa namerava Elektro-Trbovlje vzeti še 20 novih vajencev v uk. Terenski kader pa se tudi strokovno izpopolnjuje in so v zadnjih 3 letih v podjetju usposobili za PK in VK kategorijo 64 delavcev-monterjev.

Da rešuje podjetje za svoj kader pereči stanovanjski problem, ima v načrtu gradnjo poslovno-stanovanjskih poslopj, tako v Zagorju 18 stanovanj, nadalje gradnjo skladišča ter zidavo 18 stanovanj v okolici upravnega poslopja. Seveda pa bodo morali ti načrti ostati le želje, če podjetje ne bo dobilo sredstev v ta namen iz stanovanjskega sklada ene kot druge občine.

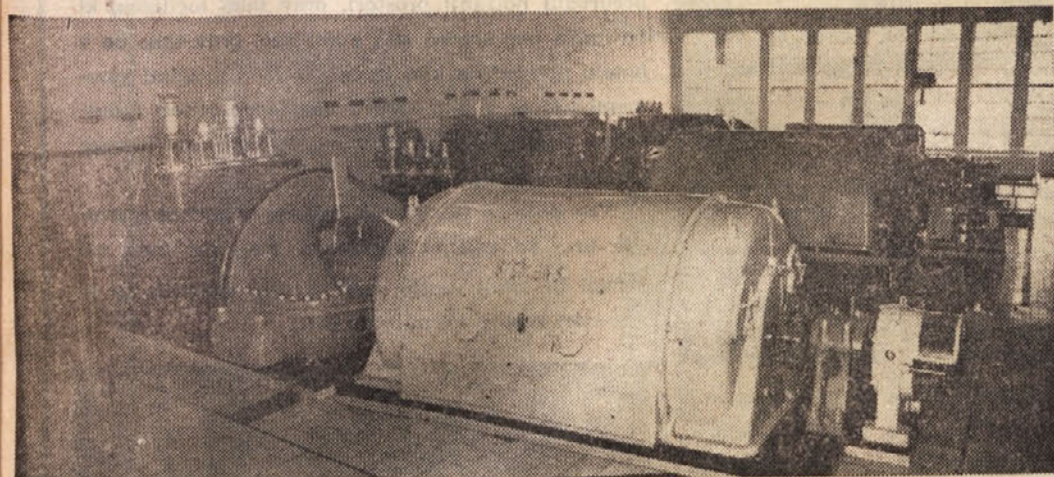
Mnogo nalog in potreb je v okviru vseh treh zasavskih komun, katerim pa upa Elektro-Trbovlje biti kos ob primernem razumevanju organov oblasti, prav tako hoče vodstvo podjetja vložiti vse napore, da ustreže vsem potrošnikom električne energije — tako so nam dejali na sedežu podjetja Elektro-Trbovlje.

VODSTVO ELEKTRO-TRBOVLJE ŽELI Z VSEM SVOJIM OSEBJEM DELOVNIM LJUDEM V JUGOSLAVIJI OBILO USPEHOV IN ZADOVOLJSTVA V NOvem LETU 1960.

45 let

Termoelektrarne Trbovlje

Strojnica za turbogeneratorje v elektrarni Trbovlje

Deset let delavskega samoupravljanja

— Lep napredek in razvoj smo dosegli, odkar sami upravljamo podjetje. V začetku je šlo tudi v Elektrarno Trbovlje. Vse je bilo za kolektivno, učiti se je bilo treba in se seznanjati z novimi problemi, se uvajati v to delo, danes pa gre vse v redu — je poudaril predsednik DS termoelektrarne Trbovlje tovariš Zorko. — Med kolektivom je opaziti močan vpliv delavskega upravljanja, saj danes vsak posameznik drugače gleda na vse.

ampak dovoljujemo, da se člani DS sprosijo in pogovore.

V 10 letih delavskega upravljanja je čutili, da prihaja vedno bolj do izraza zavest članov kolektiva, da je le z vztrajnim delom mogoče doseči uspeh in tudi boljši stimulans za delo. V podjetju so vsa zasedanja DS vedno po delovnem času, ker bi sicer nastopile motnje v proizvodnji. Na teh sejah je nad 90-odstotna udeležba. Odsotni so le tisti, ki so bolni ali zaradi dela samega res ne morejo priti na zasedanje. Sestav delavskega sveta je tak, da so v njem zastopani člani z vseh delovnih mest. Dobro je v njem zastopana mladina; do 25 let starosti sta v njem 2 člana, do 30 let starosti pa jih je deset. Zala ni v DS nobene žene, ki so ob volitvah sicer kandidirale, a niso bile izvoljene. To je še napaka, ki jo bo treba popraviti, tako da bodo prišle tudi žene v delavskem svetu do besede in se v njem uveljavile.

O sklepih in delu delavskega sveta se člani kolektiva seznanjajo po razglasnih deskah, vendar to ni dovolj. V načrtu je, da se v bodoče za vsako sejo napravi izvešček o vseh obravnavah, ki ga bo dobil vsak član delavskega sveta, in to da ga med malico ali pa delovno izmeno obrazloži članom kolektiva. Druga oblika na bo v novem letu, namreč

Termoelektrarna Trbovlje

tu, redna avtobusna proga. Rudnika Trbovlje-Hrastnik, ki poteka ob Savi.

Vso skrb pa so v podjetju posvetili tudi notranji in zunanji ureditvi elektrarne. V njej so nove sanitarije, nove kopalnice, garderobe in še drugo, kar zgovorno priča, da tudi v Elektrarni Trbovlje veje nov veter. Res je veselje gledati, ko se delavci v lepih prostorih po delu umijejo in odhajajo domov v boljši obleki.

Napredek je opaziti tudi zunaj elektrarne, kjer so lepi zeleni pasovi in še drugo. Ne samo proizvodnja, tudi ureditev prostorov je med ostalim skrbvostva podjetja. — Letne dopuste so člani kolektiva in njihovi svojci izkoristili na Rabu in Braču, prihodnje leto pa bo Elektrarna Trbovlje v sestavi ELES gradila dom v Portorožu, kjer imajo počitniške domove že druge elektrarne Slovenije. — Ze tradicionalno je postalo za ta kolektiv, da vsako leto praznuje 1. maj pri lovski koči na Podmeji oz. pri Lizi, kjer se sproščeno zabava in obhaja delavski praznik. Skupni izleti kolektiva z avtobusom se prirejajo med letom večkrat. Tako včasih sama mladina, drugekrat pa ostali

člani kolektiva tudi z družinami. Priznati je treba, da se v podjetju trudijo, da kolektiv omogočijo vse tisto, kar je v danih možnostih izvedljivo ter prijetno in koristno. Tako je prav. Danes, ko člani kolektiva sami upravljajo podjetje, vedo, da bodo le s skupnim delom in skupnimi naporji dosegli lepši jutrišnji dan.

500.000 ton premoga so porabili

Lepa potrošnja premoga, ki ga je podjetje porabilo za proizvodnjo električne energije lansko leto in je plan proizvodnje tudi uspešno izvršilo.

Premog dobiva Elektrarna Trbovlje v glavnem po kratki poti od Rudnika Trbovlje-Hrastnik, nadalje tudi od ostalih slovenskih rudnikov. Značilno je, da je podjetje prejšnja leta dobivalo premog tudi iz ostalih republik, kar pa je zadnje leto popolnoma odpadlo. S tem je Elektrarna Trbovlje dosegla lep prihranek, namreč pocenili so se prevozni stroški za premog na dolgih relacijah.

Z Rudnikom Trbovlje-Hrastnik je trboveljska Elektrarna v najboljših stikih. Od njega pa v zadnjem času dobiva zraven premogovnega prahu, ki se je vsa prejšnja leta kuril pod elektrarniškimi kotli, tudi tako imenovani talninski premog, ki je slabše vrste in ni primeren za široko potrošnjo, vendar ga Elektrarna s pridom kurja za svoje kotle.

Preteklo leto 1959 pa so nadalje v trboveljski elektrarni

centrali predčasno opravili vse zahtevane remonte. Tu je treba poudariti, da so v podjetju vsa potrebna popravila opravili z lastnimi delovnimi močmi, kar pomeni spet znatne prihranke. Podjetje ima v načrtu, kako bi letošnje leto še izboljšalo obratovanje električne centrale in njeno zanesljivost za nepretrgano proizvodnjo električne energije. Tako nameravajo v Elektrarni Trbovlje v letu 1960 rekonstruirati 60-tonski kotel na katrem je treba opraviti generalni remont s čimer se bo tudi znatno omililo prašenje okolice ter škoda na poljskih in gozdnih kulturah.

S tem, da je Elektrarna Trbovlje v letu 1959 izvršila svoj proizvodni plan in ga celo prekoračila, nadalje, da je vsa potrebna popravila na svojih napravah opravila z lastnimi delovnimi močmi, je spet umenoben uspeh njenega celotnega požrtvovalnega kolektiva, ki se nikoli ni ustrašil pojavljajočih se težav, da električna centrala brezhibno deluje in nemočno proizvaja električno energijo.

uspehom opravljeno v povojnih letih. Zlasti pa tudi velika naloga, notranja ureditev elektrarne, da pride z njo njen kolektiv do svetlih in zračnih prostorov, do ustreznih sanitarnih in drugih naprav — vse to je terjalo obilo dela in truda, tako da je Elektrarna Trbovlje ne samo po svoji proizvodnji, ampak tudi drugače zadovoljivo urejena, v čemer se predvsem odraža skrb za delovnega človeka.

Izgradnja 110.000 voltnega daljnovođa

Generatorji termoelektrarne v Trbovljah imajo zmogljivost 56.000 kW, vendar je bila do sedaj s prostoračno razdelitvijo in transformatorsko postajo 110 kW ter daljnovođov zvezana samo s trafo postajo v Laškem. Veliko potrošniško skladnišče Ljubljana je bilo doslej povezano s trboveljsko Elektrarno le s trafo postajo v Laškem. Sedaj pa se je to vprašanje nekoliko obrnilo in se je vzpostavila zveza med termoelektrarno Soštanj in trafo postajo Kleče pri Ljubljani. Podjetje »Elektroprenos« je zgradilo nov 110 kV daljnovod od trboveljske termoelektrarne do trafo postaje Kleče. Z zgraditvijo tega daljnovođa je nastala zanesljiva zveza med soškimi in dravskimi elektrarnami na območju LRS. To je spet velika pridobitev za našo skupnost. V zvezi z izgradnjo daljnovođa Kleče-Trbovlje pa je potrebno povečati prostoračno postajo 110 kV v Trbovljah; prav tako pa bo treba postaviti novo kompresorsko postajo za posluževanje pnevmatičnih stikal.

Dela za gradnjo opekarnе zidakov iz odpadnega materiala

Razdeljevalnica električne energije

kar se dogaja v podjetju, prav tako, kaj se dela v komunih. Na zasedanju DS včasih razpravljamo tudi o manjših problemih, ki na prvi pogled niso tako važni, toda praksa je pokazala, da tudi manjši vprašanja ne smemo zanemarjati. Zato na naših zasedanjih takih in podobnih debat ne pretrgamo,

obveščanje po lokalnem listu, našem tedniku, ki bo v rubriko »Iz naših kolektivov« poročal o problemih in delu kolektiva. Vendar lahko trdim, je dejal predsednik DS, da so člani kolektiva v glavnem dobro seznanjeni z našim delom in tudi žive in delajo za skupni uspeh trboveljske termoelektrarne.

Skrb za delovnega človeka

Med te bi šteli: skrb za stanovanje, letni oddih članov kolektiva, kulturno in družabno življenje, strokovna izobrazba in še vrsta drobnih vprašanj, kot je n. pr. preskrba tople malice, prirejanje skupnih izletov itd.

Stanovanjskemu vprašanju je podjetje posvetilo dokaj pozornosti. Sezidalo je že več velikih stanovanjskih hiš, nova stanovanjska hiša, tako imenovana »stolpnica«, pa bi bila lahko že vseljena, če ne bi tega zadržalo pomanjkanje okenkega stekla, vendar bo v najkrajšem času dobilo v tem objektu, ki stoji tik ob glavni trboveljski cesti, stanovanje 27 družin. Do 1. maja 1960 bo stolpnica dokončana v celoti. V njej bo med drugim še sindikalni dom, otroški vrtec, knjižnica in štirje poslovni lokali. Razen stolpnice pa je bilo, kakor že omenjeno, sezidanih v povojnih letih 57 družinskih stanovanj in tudi nekaj samskih. Nadalje nudi lastna menza za Savo članom kolektiva toplo malico po 40 dinarjev. Tu so prvi v kraju med kolektivi uvedli tople malice za člane kolektiva, ki se jih dnevno porabi nad 150. Pa ne samo člani podjetja, tudi delavstvo rudniške separacije lahko dobi tople obroke v tej menzi. Na razpolago pa je članom kolektiva tudi kosilo po 90 din. medtem ko ostali plačajo za kosilo le 110 din, in to dobro in okusno kosilo.

Menza trboveljske Elektrarne je obenem gostišče odprtega tina, služi pa v glavnem članom kolektiva in stanovalcem v tej okolici. Tudi vse ostalo je gostom na razpolago

po najnižjih cenah, prav tako pijske. — V neposredni bližini menze je trgovina z mešanim blagom, dobili so prostor za mesnico, kjer se dvakrat tedensko prodaja meso — mlekarja posluje vsak dan, tako da so glavne stvari na razpolago ljudem v neposredni bližini. Večje nakupe pa opravijo v centru Trbovelj, kamor je dobra avtobusna zveza. Vozi pa večkrat dnevno v mesto še tovarniški avtobus, nadalje je

Tovarna zidakov — do občinskega praznika

V državi vlada zaradi nesteritih novih gradenj še vedno veliko pomanjkanje gradbenega materiala. Tako bo nova tovarna zidakov, ki je ob trboveljski termoelektrarni v gradnji, predvideno kmalu začela izdelovati iz odpadnega materiala izpod elektrarniških kotlov opeko, in to do konca maja 1960, če se ne bo kje kaj »zataknilo«. Pripravljalna dela v ta namen, ki so se začela med lanskim letom, omogočajo, da bo letošnje spomlad vse steklo, kakor je treba. — V nov doprinos za skupnost.

zvezi z novo opekarno je bilo treba zgraditi nov industrijski tir oporni zid, sanitarije in še drugo. Nad 20.000 kubičnih metrov zemlje je bilo treba odstraniti. Oprema za novo tovarno opeke je vsa naročena ter je delno že na kraju pripravljena, tako da bo, ko bodo dokončana vsa gradbena dela, mogoče stroje že montirati, naka bo opekarna začela delati. Rezultat: nove količine gradbenega materiala, zaposlitev novih delovnih moči — spet

Kubik za kubikoto zemlja je treba odstraniti, da bo prostor za tovarno zidakov.

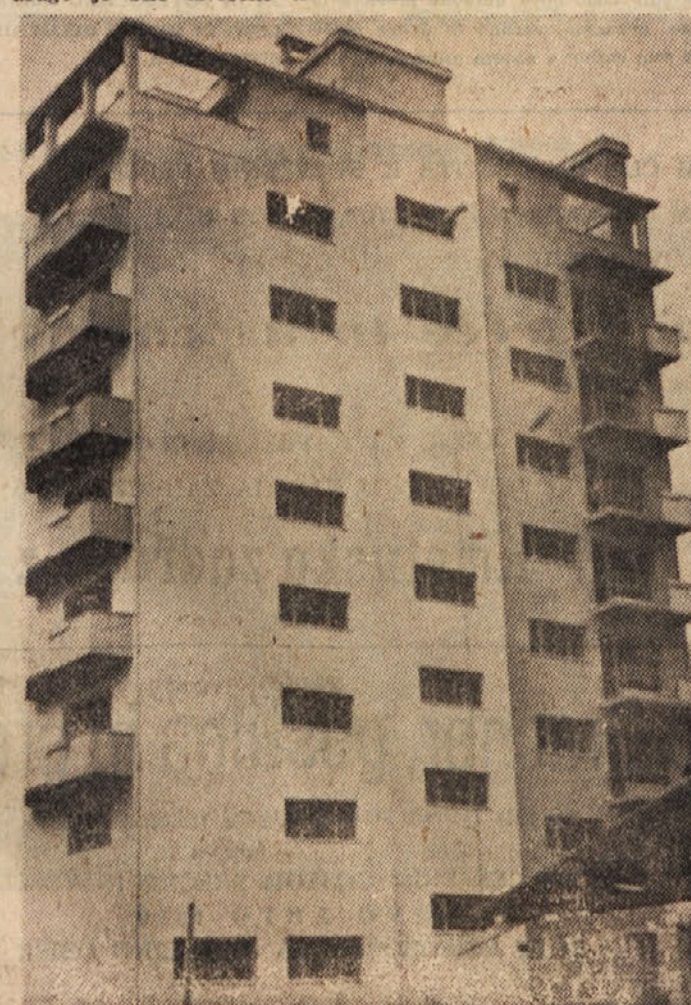
Električna energija direktno iz Trbovelj v Ljubljani

Trboveljska termoelektrarna bo v letu 1960, in sicer 19. marca, praznovala 45-letnico, odkar je v njej stekla prva parna turbina oz. njen prvi turbogenerator. Zgodovina termoelektrarne je dokaj pisana in zanimiva ter je šel njen razvoj prek številnih težav in zavrek. Njen historiat smo že pred leti opisali v našem tedniku.

Po svojem obsegu in kapaciteti je trboveljska Elektrarna ena izmed največjih v Sloveniji in tudi v državi. Prek različnih borb in stavk za boljši položaj njenega kolektiva, za višji življenjski standard, za dovišanje delavskih plač, za povrnitev deputatnega premoga itd. v predvojnih letih se je termoelektrarna v Trbovljah razvijala iz prvotne majhne, lokalne električne centrale v današnjo veliko, moderno termoelektrarno.

Večja modernizacija te elektrarne se je pričela šele leta 1938, vendar je izbruh druge svetovne vojne vse zadevne načrte zavrl. Okupator je v glavnem težil samo za tem, da elektrarna dela, kolikor je bilo njemu v korist. Velik razmah in polet elektrarne pa se je začel po osvoboditvi, ko je Elektrarna Trbovlje začela dobivati značaj javne termoelektrarne in je postala, kakor smo že rekli, ena izmed najvažnejših v ožji domovini in v Jugoslaviji. Številne izboljšave, nakup novih, večjih kotlov, preureditev stikalnih naprav, prehod na višjo voltazo v prenosu električne energije po

daljnovodih itd. — vse to in še drugo je bilo izvršeno in z

Trboveljski nebotičnik, ki ga gradi elektrarna Trbovlje

Vsako leto na dan 1. maja

skupen izlet k lovski koči k Lizi

5. decembra so izvršili plan 44.500 ton žganega apna

26 dni pred rokom, namreč že 5. decembra so zatuli sirene in oznanile, da je kolektiv Industrije gradbenega materiala izpolnil svojo letošnje plansko nalogo. Že do 3. decembra je kolektiv dosegel proizvodnjo, postavljeno za leto 1958, za letošnje leto načrtan proizvodni plan — 44.500 ton žganega apna — pa je kolektiv dosegel 5. decembra t. l., to je kar 26 dni pred določenim rokom.

Lepa je ta količina apna, vendar pa še premajhna za vse potrebe. Za proizvodnjo žganega apna so v podjetju letošnje leto porabili preko 20.000 premoga. Priznanje je treba izreči celotnemu kolektivu te gradbene industrije, saj je vložil ves svoj trud za razvoj in uspeh svojega podjetja, kjer se je rešil težav iz prejšnjih let ter uredil njegovo redno poslovanje, hkrati pa tudi celotno delo.

Da pa je bil letošnji proizvodni plan dosežen toliko dni pred rokom, gre zahvala prizadevnemu kolektivu — od direktorja do zadnjega delavca v podjetju. — Kakor vidimo, je proizvodnja v tej gospodarski organizaciji velika, vendar se mora njen kolektiv boriti tudi s težavami, namreč zlasti z vzdrževanjem obstoječih obratnih naprav, ki terja letno preko 11 milijonov dinarjev, kar je precejšnje breme. Včasih v tem podjetju niso toliko žrtvovali za vzdrževanje obratnih objektov, pač pa je šel letni izkupiček v žepe privatnega kapitala. — Velik uspeh pa bo ta kolektiv dosegel v letu 1960, ko bo začel

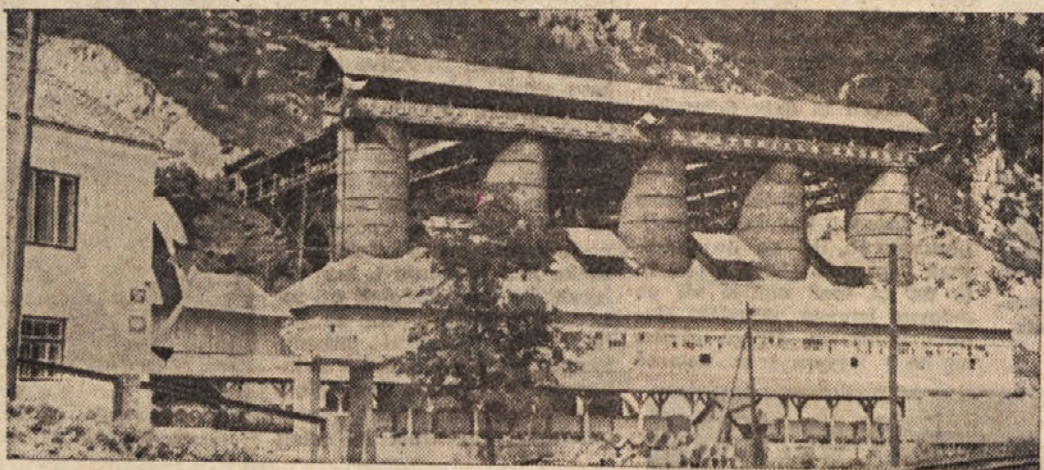
proizvajati tudi hidrirano apno, ki bo predvsem služilo za izdelavo Lurgi opeke, katero bo pričela proizvajati nova opekarna v Elektrarni Trbovlje. — Industrija gradbenega materiala v Zagorju izdeluje danes žgano apno, cementne cevi, železobetonsko jamsko oporje, cementne zidake, teracerske usluge in še drugo. Vsa ta proizvodnja se razvija v treh obratih podjetja in bo v letu 1960 po planu še večja.

Delovni kolektiv INDUSTRIJE GRADBENEGA MATERIALA V ZAGORJU

Čestita vsem ostalim delovnim kolektivom k doseženim uspehom z željo, da bi bili le-ti v letu 1960 še večji, prav tako jim želi

SREČNO IN ZADOVOLJNO
NOVO LETO

Vse za izgradnjo in razcvet socialistične
Jugoslavije!

NAJVEČJA ZELJA KOLEKTIVA »SAVA« V ZAGORJU

DOBITI NOVE STROJE IN PROSTORE

PODJETJE SI UTIRA POT NA TRG Z VEDNO BOLJŠIMI IN KAKOVOSTNIMI IZDELKI

Ni dvoma, da si je tovarna konfekcije »Sava« v Zagorju v zadnjih letih kljub nekaterim večjim težavam in nevarnostim le urila pot, ne le na slovensko, marveč celo tudi na hrvaško tržišče. Sicer pa poskusimo najprej razložiti nekaj težav tega mladega zagorskega podjetja. Kdor koli je kdaj že bil v tistih tesnih prostorih podjetja, kjer se razvija proizvodnja, je bržkone zmalaj z glavo. In se vprašal: ali je sploh mogoče delati v takih pogojih? Seveda, ko ti resno povedo, da ima vsak njihov zaposleni, recimo v piki: komaj dober kvadratni meter prostora, je začudenje polno. To kajpak ni v skladu z nobenimi higijensko-tehničnimi ali sanitarnimi predpisi. Toda sila kola lomi: za zdaj jim kaže samo potpeti in počakati na rešitev. Rešitev pa ni odvisna samo od njih, marveč od številnih faktorjev: od občine, od sredstev, ki jih bodo morali dobiti za rekonstrukcijo. In podobno. Zanimivo pri vsej stvari je to, da menijo, da niti ne bi bila kdo ve koliko umestna predstavitev podjetja, pač pa da bi bilo boljše poslovanje nadzidati za eno ali več nadstropij. Narava njihovega dela je pač takšna, da ne bi motila sosesčine.

Drug, prav tako pereč problem, so stroji. Z 90% dostuženih strojev je včasih zares težko veliko in kvalitetno delati. Posebno, ker se danes zahteva mnogo več kot včasih. Vendar sodijo v podjetju, da so zdaj le na tisti poti, ki drži do izboljšanja. Vse kaže, da bodo le dobili potrebne stroje, in verjetno že kmalu. Kajpak pa je le to del njihovih želja. Na vsak način potrebujejo še nekaj drugih

strojnih naprav: predvsem likalne in krojilne stroje. Ko bodo s temi preskrbljeni, upajo na večjo in kvalitetnejšo proizvodnjo.

Podjetje pa je v zadnjem času navzlic nekaterim težavam le uspešno prestalo krizo. Že podatki o doseganju finančnega plana kaže uspešnost. Za letošnje leto so imeli v načrtu 283 milijonov bruto dohodka, dosegli pa bodo predvideno nad 340 milijonov dinarjev. Za prihodnje leto pa bo bržkone planirali še več, in sicer okrog 350 milijonov dinarjev bruto dohodka. Glavni izdelek tovarne konfekcije »Sava« so: moške perilo in volnene ter bombažne pletenine. In delovne obleke. Izdelujejo tudi nekaj malega po meri. Prav tako zanimivo je, da trenutno nimajo nobenih težav s prodajo svojih izdelkov. To pa v glavnem zaradi tega, ker so začeli v glavnem proizvajati boljše vrste srajc in drugih izdelkov. Letos so n. pr. izdelali mnogo več popelinašnih srajc kot lani. Vendar tudi v tem pogledu niso brez težav. Podjetje ima včasih silne ovire pri nakupu blaga za predelavo, dostikrat pa niti ne dobijo takega blaga, kot si ga želijo.

Ko smo že pri izdelkih, naj še povemo, da so si utirile že precej veliki sloves njihove srajce Konzul — diplomat Opatija, ki so zares zelo okusno izdelane in so že danes zelo iskane na trgu.

Znano je tudi, da je podjetje začelo pred leti tako rekoč skoraj brez ustreznega kadra. Vsega skupaj je bilo le nekaj ljudi, ki so bili toliko strokovno usposobljeni, da so lahko pričeli še vse tiste, ki so prihajali v podjetje. Zato imajo danes v glavnem zaposleni samo priučen kader. Resda so vsi zaposleni ljudje — od 200 zaposlenih je 190 deklet — vedeli mladi. To pa pomeni, da jih je bilo včasih lažje, včasih pa težje priučiti na delo. Treba pa je dodati, da imajo zdaj tak sistem proizvodnje, da je praktično nemogoče pručevati ljudi na delo. Zato imajo namen ustanoviti oddelke, ki bi prevzel skrb za to, da bi se dekleta priučila delu.

Kolektiv se zaveda, da bo moral najti še vse boljše pot do vsestranskega sistema proizvodnje. Z boljšo organizacijo dela, z izkoriščanjem vseh notranjih rezerv bo moč tudi še iz starih strojev iztisniti tako rekoč vse. Kar lahko še nudi oziroma pripomore k proizvodnji. Čuj: več in kvalitetnejše proizvajati pa je tisto, kar jih navdaja z zaupanjem, da bodo nekoč tudi v tem pogledu postavili piko na i.

KOLEKTIV PODJETJA IN DELAVSKI SVET TER UPRAVNI ODBOR ZELIJO VSEM ZAGORJANOM KOT POSLOVNIM PRIJATELJEM, ZLASTI PA ODJEMALCEM OZIROMA POTROŠNIKOM SREČNO NOVO LETO 1960 IN JIM ZELE MNOGO USPEHOV PRI IZGRADNJI SOCIALIZMA.

Zagorsko gostinstvo na novi poti

Celotno gostinstvo v Zagorju se je v februarju 1959 združilo pod skupno upravo — Gostinstvo Zagorje. Tako sedaj delujeta hotel »Kum« in »Rudar« v skupnem podjetju, ki vodi, nadzira in oskrbuje 14 gostinskih obratov v zagorski občini. Vsak izmed 14 gostišč je samostojen obrat, vsako ima svoj prometni plan ter so uslužbenci plačani po učinku dela.

Bolj ko se kdo trudi, več dobi za svoje prizadevanje. Danes ni več tega kot prej, ko se je dogajalo, da v zagorskih gostiščih nisi dobil tega ali onega. Brž ko danes določene stvari v gostišču zmanjka, si jo že dan prej preskrbi pri centralni upravi, tako da imajo sedaj ta gostišča vedno na zalogi vse izbrane pijače, jestvine, cigarete in tudi razne slaščice in še druge približke po želji gostov.

Nadaljnja prednost te združitve je tudi v samem poslovanju. Prej je v treh zagorskih gostinskih podjetjih delalo 43 delavcev in uslužbencev, sedaj pa je v sestavi novega, skupnega gostinstva en gostinski obrat več, namreč dom »Proletarca«, je pa v gostinskem podjetju zaposlenih le 40 delavcev in uslužbencev. Poprej so bile tri uprave, sedaj pa je samo ena ter grede posli z manjšim številom v redu svojo pot. — Po združitvi vseh zagorskih gostišč so v novem podjetju plan prometa za leto 1959 postavili na 85 milijonov dinarjev, vendar je bil ta kljub težavam dosežen. Znižanje cen nekaterim pijačam je stanje v gostinstvu izboljšalo.

V preteklem letu pa je Gostinstvo Zagorje skušalo urediti tudi poslovne lokale. Tako je bil popolnoma preurejen gostinski lokal na Lokah »Pri Ašču«, manjša dela in izboljšanje pa so bila izvršena tudi v drugih poslovnih prostorih.

Večje investicije so predvidene v letu 1960, tako n. pr. adaptacija hotela »Kum«. To gostišče je staro že 60 let in je po svoji dosednji ureditvi že zastarelo. Investicijski program za preureditev hotela »Kum« je potrjen. Z adaptacijo hotela bo kraj pridobil nove sobe za prenočišča, tako da bo v njem na razpolago 19 postelj, v gostišču se bodo nadalje preuredili notranji prostori, prav tako točilnica, ki bo imela neposreden stik s kuhinjo, prav tako bo v hotelu preurejena klet in ostalo. Med drugimi spremembami je v letu 1960 v načrtu opustitev rudniškega bifeja, zato pa je v načrtu otvoritev novega gostišča »Pri Polcu«.

Vso skrb bo Gostinstvo Zagorje v bodoče posvetilo tudi kadrskega vprašanja, tako da bodo vsi občani in ostali gostje naših gostišč občutili, da je zagorsko gostinstvo na novi poti.

VSEM DELOVNIM LJUDEM ZAGORSKE KOMUNE
PA ZELI

SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO 1960

GOSTINSTVO ZAGORJE Z OBRATI:

Hotel »Kum« — »Križišče« (Grčar) — Apnenice (Košenina) — Kolodvor — Rudniški bife — Gostilna Kovač — Pri Petru (Robava) — Pri knapu v Kisovcu — Na Lokah (pri Ašču) — Na Obrežju (Izlake) — Pri Francku — Kotredč — Pri kmetu (Dolenja vas) ter gostišča »Proletarce«, ki se gostom priporočajo za obisk.

»Avtoprevoz« v Zagorju

IMA NAČRTE ZA RAZŠIRITEV OZIROMA IZBOLJŠANJE SVOJE DEJAVNOSTI

V Zagorju se malodane vsa tista podjetja, ki so rasla po vojni, ubadajo z velikim vprašanjem: kje dobiti prostore za delo? Tudi v uslužnostnem podjetju »Avtoprevoz« je tako. Na tistem nekaj sto kvadratnih metrov prostornem prostoru so se nagneta podjetja: Avtoprevoz, Lesno podjetje, Pleskarstvo in celo komunalno podjetje. Avtoprevoz se je v zadnjih letih močno razširil. Od borih dveh osebnih prevoznih sredstev, so zdaj prišli na tolikšen potniški in tovorni park, da lahko že rečejo, da so iz najhujših zadržev. Zato pa imajo težave s prostori. Vendar kaže, da bodo v bližnji ali daljnji prihodnosti rešeni tudi teh skrbi. v podjetju so nam povedali, da so dali v izdelavo načrte za rekonstrukcijo oziroma gradnjo novih poslovnih prostorov. Računajo, da bodo načrti skonstruirani že do konca januarja prihodnjega leta, po njihovi odobritvi pa bo seveda treba dobiti potreben kredit.

Najprej, kar moramo omeniti, je to, da se bo podjetje preselilo. Na kraju, ki je z urbanističnim načrtom določeno za delo tega podjetja, bo zraslo 15 garaž za tovrstne in potniške avtomobile, nadalje bo tudi 11 garaž za zasebne, torej tiste, ki bodo želeli imeti garažirane avtomobile v podjetju. Zgradili bodo nove upravne prostore in: montažno, remontno, mizarstvo, varilno in druge delavnice, in kar je tudi zelo važno: v novem prostoru bo ure-

jena tudi bencinska črpalka, ki jo v Zagorju številni ljubitelji in lastniki motorizacije že tako močno pogrešajo. Razen tega bo podjetje uredilo še sobe za tiste voznike, ki bodo pozno ponoči prihajali s potovanj oziroma vožnji, kopalnico in prostor za seje delavskega sveta ter upravnega odbora.

Ni dvoma, da so zadani načrti kolektiva zelo pomembni, posebno, ko bo prišel čas, ko jih bo treba uresničevati. Podjetje upa, da bo dobilo potreben kredit, zlasti zato, ker ne potrebujejo toliko sredstev, kot bi nepoučen človek mislil. Vsekakor ima to podjetje še velike možnosti razvoja. Že letos so z nekoliko izboljšano organizacijo dela dosegli pomemben rezultat. Plan so dosegli že menda oktobra, do konca leta pa bodo presegli finančno realizacijo za kakih sedem milijonov dinarjev. Podjetje se zaveda, da je v njegovem poslovanju še nekaj organizacijskih hib in pomanjkljivosti, ki jih bo treba čimprej odpraviti. Kolektiv prihaja do spoznanja, da opravlja pomembno družbeno funkcijo in da je treba potujoče kar najbolj zadovoljiti. S tem spoznanjem ZELJO V »AVTOPREVOZU« VSI ČLANI KOLEKTIVA VSEM OBČANOM ZAGORJA IN POTUJOČEMU OBČINSTVU ZADOVOLJNO NOVO LETO IN MNOGO DELOVNIH USPEHOV PRI IZGRADNJI SOCIALIZMA.

VSEM SVOJIM ČLANOM ČESTITA K DOSEŽENIM USPEHOM
V POSLOVNEM LETU 1959 IN ZELI NJIM, KAKOR TUDI
OSTALIM DELOVNIM LJUDEM

mного sreče in uspehov v novem letu 1960

Z ZELJO ZA NAPREDEK IN RAZCVET ZAGORSKE KOMUNE
TER RAZVOJ NAŠEGA ZADRUŽNISTVA

Kmetijska zadruga z o. j., Mlinše

Gizela Gračner, gostilna in prenočišča

STARI DVOR št. 5, RADEČE (telefon 81-940)

ZELIM CENJENIM GOSTOM SREČNO IN VESELO
NOVO LETO 1960
IN SE PRIPOROČAM ZA NADALJNJI OBISK

DELOVNI KOLEKTIV TOVARNE

„PETA“

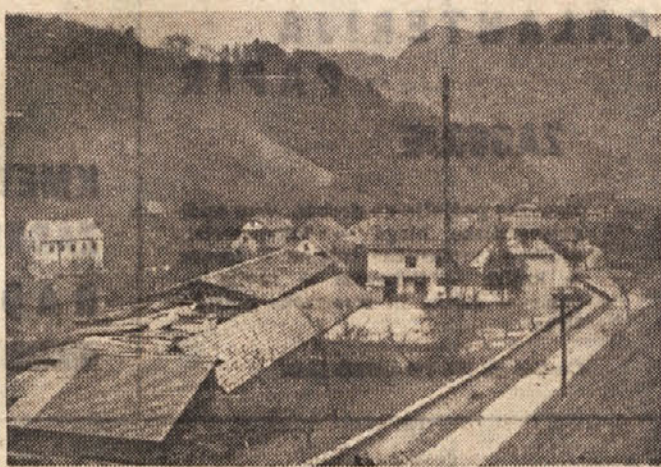
RADEČE

ZELI VSEM DELOVNIM LJUDEM SOCIALISTIČNE JUGOSLAVIJE

Srečno in uspehov polno NOVO LETO 1960

Pogled na celotno tovarno

Nova sušilnica za les

Med našimi podjetji v hrastniški občini beleži lep napredek kolektiv tovarne lesenih pet, lignolit tlaka, in lesne galanterije v Radčah. Že pred vojno je tovarna izdelovala lesene pete v Radčah, toda proizvodnja se je razmahnila šele po osvoboditvi. Glavni izdelek tovarne so lesene pete vseh vrst in modelov. To so še vedno najbolj iskan artikel, razen tega pa narašča potreba po aluminijastih petah oziroma petah z aluminijastimi podstavki ter nylon petah, katere je začelo podjetje izdelovati. Posebnost tovarne je izdelava »lignolita«, specialne mase za tla. To gmo izdeluje tovarna na samem kraju porabe na raznih stavbah po vsej državi. Gmo iz lignolita se izdeluje iz žagovine in posebnih kemičnih primesi. Lignolit se proizvaja že pet let in je zelo praktičen. Podjetju je uspelo doseči svoj smoter, namreč izgradnjo moderne lesne sušilnice (glej sliko). Proizvodnjo v bodoče bo lahko mogoče znatno dvigniti. Tovarna začne prihodnje leto s serijsko proizvodnjo lesne galanterije, kar bo seveda sedaj lažje, ko je sušilnica v pogonu. V načrtu pa je tudi pridobitev novih prepotrebni strojev. — Delovni načrt za leto 1960 predvideva, da bo podjetje prvenstveno služilo uslužnostni dejavnosti in s tem pomagalo, da bo naš delovni človek prišel do prepotrebni izdelkov, ki jih proizvaja Tovarna »Peta« v Radčah. Njen namen v bodoče je, da tudi vnaprej s svojo proizvodnjo pomaga čimveč skupnosti in ji da svoj doprinos za njene potrebe.

VSEM DELOVNIM LJUDEM ČESTITA
K DOSEŽENIM USPEHOM IN JIM ZELI
SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1960

KOMUNALNA BANKA

VLAGAJTE PRIHRANKE V KOMUNALNO BANKO!

L
J
U
B
L
J
A
N
A

S PODRUŽNICAMI:

TRBOVLJE
ZAGORJE
HRASTNIK

OPRAVLJAMO VSE POSLE PLAČILNEGA PROMETA, KREDITNE SLUŽBE, PRORACUNOV, DRUŽBENE EVIDENCE IN VSA V STROKO SPADAJOČA DELA IN USLUGE

VSE SILE ZA RAZVOJ IN RAZCVET SOCIALISTIČNE JUGOSLAVIJE

DELOVNI KOLEKTIV
PODJETJA

„MIESO“

TRBOVLJE

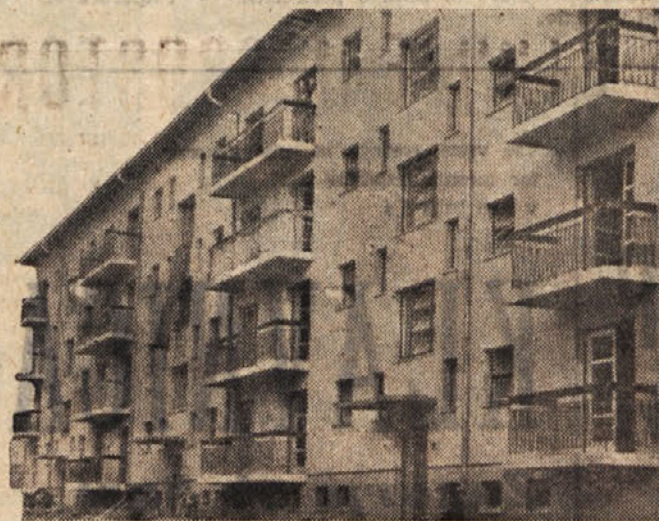

ZELI VSEM DELOVNIM LJUDEM SOCIALISTIČNE JUGOSLAVIJE

Srečno in veselo NOVO LETO

IN MNOGO USPEHOV ZA RAZVOJ IN RAZCVET TRBOVELJSKE KOMUNE

Vse za lepšo prihodnost našega delovnega človeka!

Nova stanovanjska stavba pri gimnaziji

Splošno
gradbeno
podjetje

„ZASAVJE“

TRBOVLJE

DELOVNI KOLEKTIV SGP »ZASAVJE« V TRBOVLJAH ZELI VSEM INVESTITORJEM, SODELAVCEM IN OSTALIM DELOVNIM KOLEKTIVOM

USPEHOV POLNO NOVO LETO 1960

Z ZELJO ZA SE TESNEJŠE IN USPEŠNEJŠE SODELOVANJE PRI IZVRŠEVANJU GRADBENIH DEL

Svet Svobod
in prosvetnih društev
občine TRBOVLJE

z društv: Svoboda-Center, Svoboda
Trbovlje II, Svoboda-Zasavje, Svoboda-
Dobrna, prosvetna društva Čeče, Klek
in Partizanski vrh

čestita k doseženim uspehom vsemu
članstvu in po njih vsem ostalim
delovnim ljudem ter želi

mnogo sreče in uspehov
V NOVEM LETU 1960

z željo za še večji napredek in
razvoj na področju delavske
kulture

Srečno
in uspehov polno
NOVO LETO 1960

ZELI
VSEM DELOVNIM LJUDEM

KOLEKTIV
KOMUNALNEGA
PODJETJA

ZAGORJE

Srečno NOVO LETO žele

LESNO PREDELOVALNO PODJETJE ZAGORJE

s svojimi obrati v Zagorju in Jesenovem nudi vse vrste rezanega lesa iglavcev in listavcev ter stavbno-pohištvene proizvode, odkupuje vse vrste žagarske hlodovine po dnevnih cenah.

Kolektiv želi vsemu delovnemu ljudstvu srečno in uspešno NOVO LETO 1960!

DELOVNI KOLEKTIV

*Strojnega
pletilstva
Zagorje*

se priporoča.

- Solidni izdelki
- nizke cene
- hitra izdelava

Vsem svojim odjemalcem in poslovnim prijateljem želi SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO 1960

»METALKA«

TRGOVSKO IN UVOZNO
PODJETJE Z ŽELEZNINO
IN TEHNIČNIM
MATERIALOM

LJUBLJANA, Parmova 33

GALANTERIJA - PAPIR ZAGORJE

trgovsko podjetje na drobno, vam nudi galanterijsko blago — fotomaterial, usnjene in plastične izdelke — igrarice — knjige — tiskovine — revije — papir — šolske in pisarniške potrebščine.

Cestita za NOVO LETO 1960!

VSEM SVOJIM ČLANOM IN
OSTALIM DELOVNIM LJUDEM
ŽELI SREČNO NOVO LETO

KMETIJSKA ZADRUGA RADEČE

Cestitkam delovnih kolektivov za NOVO LETO 1960
se pridružuje tudi državni obrtni mojster

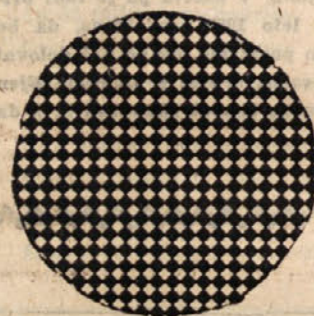
Maks Skrinjar

STROJNO MIZARSTVO ZAGORJE - TOPLICE

Cenjenim odjemalcem se priporoča s svojimi kvalitetnimi izdelki delovni kolektiv.

DELOVNI KOLEKTIV

TOVARNE DOKUMENTNEGA IN KARTNEGA PAPIRJA

želi vsem delovnim ljudem naše domovine srečno in uspehov polno NOVO LETO 1960!
z željo, da bi bili v letu 1960 doseženi še večji uspehi pri izgradnji naše domovine in v borbi za mir in sodelovanje z vsemi narodi sveta

Trgovsko podjetje

»Petrošnja«

ZAGORJE

Z VSEMI SVOJIMI POSLOVALNICAMI

čestita vsem delovnim ljudem k doseženim uspehom in jim želi

MNOGO SREČE V NOVO LETU 1960!

Tudi v novem letu boste v poslovalnicah trgovskega podjetja »POTROŠNJA« dobro in solidno postreženi. — Priporoča se delovni kolektiv.

Televizijske aparate vseh vrst,
radioaparate in drugi potrebni material
vam nudi

RADIO-CENTER Zagorje ob Savi

Vsem delovnim ljudem želi srečno in uspehov polno NOVO LETO 1960
delovni kolektiv

RADIO-CENTER
ZAGORJE

Vse vrste svežega in suhega mesa
ter mesnih izdelkov
vam nudi

KLAVNICA

Zagorje ob Savi

Priporoča se za obisk tudi
v novem letu ter želi vsem
delovnim ljudem zagorske
komune

SREČNO NOVO LETO 1960

Vsem svojim odjemalcem in poslovnim
prijateljem ter delovnim ljudem želi

SREČNO NOVO LETO 1960

in se priporoča
DELOVNI KOLEKTIV

KURIVOPROMET RADEČE

Vsem potrošnikom v Radečah in Zidanem mostu
ter okolici ter vsem delovnim ljudem socialistične
Jugoslavije želi

SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO
DELOVNI KOLEKTIV

Splošnega trgovskega podjetja - Radeče

TRGOVSKO
PODJETJE
Z GRADBENIM
MATERIALOM

»CEMENT-OPEKA«
LJUBLJANA, Vošnjakova ulica št. 16

želi vsem svojim odjemalcem
in dobaviteljem
uspeha polno
NOVO LETO 1960!

MESTNA
KLAVNICA IN
PREKAJEVALNICA

Radeče

čestita za NOVO LETO 1960
in se priporoča cenjenim odjemalcem.

SREČNO NOVO LETO 1960
želi vsem delovnim ljudem

KOLODVORSKA RESTAVRACIJA ZIDANI MOST

z obrati
»JADRAN« in »SVOBODA«, Radeče

OBRTNO PODJETJE

»METALIJA«

TRBOVLJE

se pridružuje čestitkam
ostalih delovnih kolektivov in želi
vsem svojim poslovnim prijateljem
in delovnim ljudem socialistične
Jugoslavije

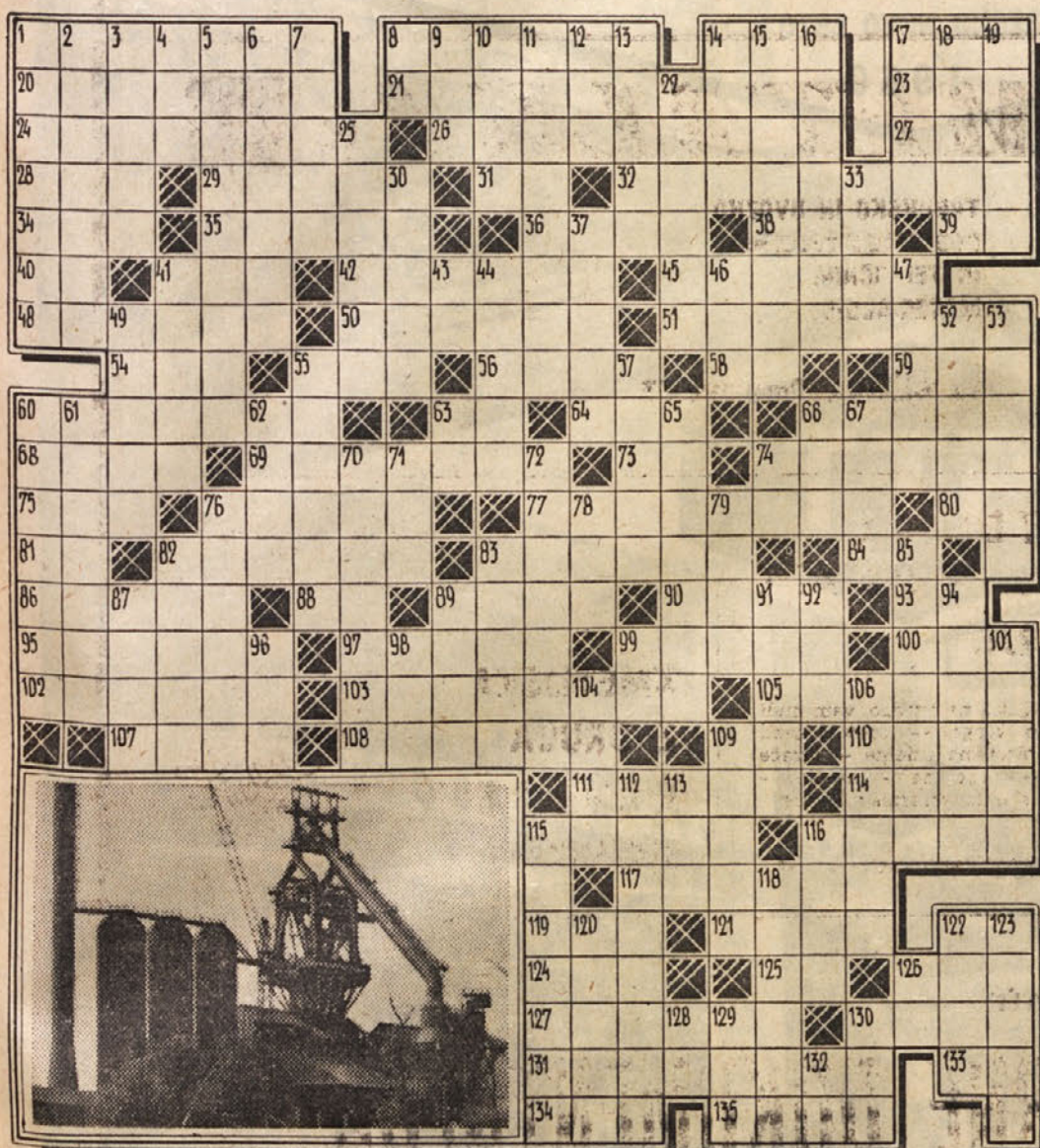
SREČNO IN USPEHA POLNO
NOVO LETO 1960

Se priporoča tudi v bodoče

DELOVNI KOLEKTIV

»METALIJE« — Trbovlje

Nagradna križanka

Vodoravno: 1. kraj ob Soči (tovarna žel., ribogojnica), 8. te. žaven položaj, pomanjkanje, 14. krajevni prislov, 17. kratka »Mariborske tekstilne tovarne«, 20. onesnažiti, 21. del železarne, kjer stoji visoke peči za taljenje rude, 23. ploskovne mere, 24. srbsko žensko ime, 26. majhen kušar, 27. jugoslovanski šahovski mojster, 28. narečna oblika za očeta, 29. prisilno delo v feudalnih časih, 31. nikalni- ca, 32. v kamen spremenjena predavna žival ali rastlina, 34. električna merska enota, 35. vrsta platna, 36. Mesec, 38. hodilo, 39. veznik, 40. samoglasnik in soglasnik za začetne abecede, 41. blišč, 42. bazen za gojenje rib, 45. gojiti z velikim sitom, 48. pristojbina ob uvozu blaga v državo, 50. velika evropska reka, ki teče tudi skozi Jugoslavijo, 51. pijača za vzbujitev teka, 54. del čebelnjaka, 55. okrajšava za našo denarno enoto, 56. žensko ime, 58. štiri z rimskimi številkami, 59. pogojni veznik, 60. divjati od jeze, 63. kazalni zaimek, 64. otok v srednjem Jadranu, 66. pri prči, v trenutku, 68. tovarna likerjev in sadnih sokov v Ljubljani, 69. otroške igrice, 73. okrajšava za »stremol«, 74. glavno mesto Albanije, 75. tuje moško ime, 76. športna trofeja, 77. našemljeni možič na njiyah, 80. okrajšan podredni veznik, 81. kemični znak za srebro, 82. prebivalec iste kraja, 83. ostanki lušč na mletju žita, 84. začetni- ni vodilne slovenske literarne revije do druge svetovne vojne, 86. azijska visoka planota, ki jo je priključila Kitajska, 88. dv. soglasnika, 89. Avar, 90. reka v Angliji, ob kateri leži Shakespeareovo rojstno mesto, 93. začetnici znamenitega jugoslovanskega elektrotehniika, ki je deloval v Ameriki, 95. okrep- len, 97. tovarna elektrotehnič- nih in finomehaničnih izdelkov v Kranju, 99. ime filmske igral- ke Ekberg, 100. makedonsko kolo, 102. spaka, pohabljenec, 103. znamenka zobne paste, 105. tovarna letal v Zemunu, 107. ponikalnica na Notranjskem, 108. prebivalec grškega poloto- ka, 109. tuja kratka za »mesto pečata«, 110. mutasta, 111. človek v prvi življenjski dobi, 114. že tako, 115. konec zaleta pred skokom, 116. izloček žlez v ustih, 117. velike vinske steklenice, 119. moško ime, 121. tropsko drevo z dragocnim lesom, 122. enaka soglasnika, 124. nasledo- vanje divjačine, 125. predlog, 126. moško ime, 127. gosposka, višji uradi, 130. svod, 131. kme- tijski stroj, 133. italijanski spol- nik, 134. tri (italijansko), 136. tovarna barv in pisarnskih po- trebščin v Celju.

Navpično: 1. človek, ki se za vsako reč kuja, 2. zidarska žli- ca, 3. gledališki ples, 4. skupno ime za tri najvišja nordijska božanstva, 5. flora določenega okolja, 6. naša sosednja drža- va, 7. vrsta ježišča, 8. kemični znak za samarij, 9. tovarna av- tomobilov v Tezenu pri Mari- boru, 10. Perzija, 11. municija, 12. največja morska žival, 13. negativno naelektrjen ion, 14. kmečki očevec, 15. izguba daru govora, 16. človek, ki se ukvar-

NAGRADNA KRIŽANKA

Rešitve noveletne križanke pošljite najkasneje do 10. janu- arja 1960 na naslov Uredništva »Zasavskega tednika«, Trbovlje, Trg revolucije 28. Za reševalce nagradne križanke smo pripra- vill nekaj nagrad in sicer:

1 nagrada 2.000 din, 2 nagradi po 1.000 din, 3 nagrade po 500 din in 4 knjižne nagrade.

Zrebo določiti, katerim reše- valcem bodo pripadle nagrade.

Gospodinjki center Trbovlje obvešča žene in dekleta, da v novem letu prične z rednimi gospodinjstvi tečaji, tečaj za pletenje in ostale ročne spretnosti. Priglasitve sprejema v upravi gospodinjkega centra Trbovlje vsak dan dopoldne. Vse ostale podatke dobite na upravi centra.

ČESTITKE IZ JLA

Zasavski fantje, ki služijo vojaški rok v naši ljudski armadi, iskreno čestitajo vsem delovnim ljudem Za- savja, posebno pa še mladi generaciji, z mnogimi želja- mi za srečno in uspešno Novo leto.

DOBOJ: Rajko Zupanec, PRIZREN: Milan Rems, STIP: Franc Juvan, Mari- jan Čebin, SKOPJE: Janez Klanjšek, BITOLJ: Milan Mencin, Franc Pizmo; BOKA KOTORSKA: Mar- jan Grahek, SOMBOR: Ja- nez Breznikar, FOČA: Niko Jurgan in SARAJEVO: Ja- nez Zupan, Janez Jerman, Jovo Pilič, Mirko Umek, Lado Zunk, Franc Matko, Marijan Špiler, Stane Kor- bar, Janez Kanižar in Ja- nez Zahradnik.

Trboveljčani, ki služijo vojaški rok v ČAKOVCU, pozdravljajo preko našega lista vse bralce tednika. Ob- enem obljubljajo, da bodo bučno in zvesto čuvali naše meje in pomagali pri iz- gradnji naše lepe social- stične domovine.

Po tej poti naj prejmejo

tudi njihove iskrene česti- ke in želje za leto 1960, da bi tudi v novem letu s po- dvojenimi močmi dosegli še

MALI OGLASI

ZA POMOČ v gospodinjstvu sprejmemo starejšo osebo za 8 ur dnevno. Naslov v upravi Zasavskega tednika.

★ V Novi gori dajem v najem stanovanjsko hišo (opremlje- na soba in kuhinja), topla klet in lep vrt. — Jože Stare, Dol. Lepa vas 4, Videm-Kr- ško.

★ TVD »Partizan« Trbovlje pri- redi v svojem domu silvestro- vanje. Pričetek dne 31. 12. 1959 od 19.30. Predprodaja vstopne in rezervacijske miz, bo 29., 30. in 31. decembra t. l. od 16. do 18. ure v domu Partizana. Vljudno vabljeni!

PIONIRSKI KOTIČEK

REŠITEV MAGIČNEGA KVADRATA IZ 50. ŠTEVILKE Pravila rešitev nagradnega magičnega kvadrata za pionir.

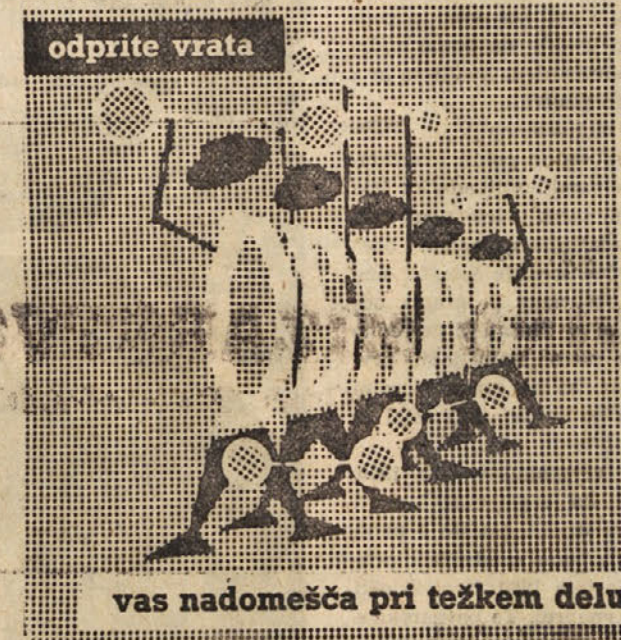
več uspehov in delovnih zmag — za lepšo bodočnost našega delovnega ljudstva: Rudnik Trbovlje - Hrastnik, Cementarna, Strojna tovar- na in ostala podjetja. Prav tako športno društvo Rudar, Svoboda-Center in Gleda- lišče-Center.

Pozdravljajo prijatelje, dekleta, znanec in sorodni- ke ter jim kličejo Srečno v novem letu 1960!

Podpisani: Martin Super, Gvido Jane, Tone Dub in Mirko Jurman; ČAKOVEC.

Svojim domačim, prija- teljem in prijateljicam ter vsem delovnim ljudem Za- savja želimo srečno, zado- voljno in uspešno polno le- to 1960 zasavski fantje, ki služijo vojaški rok v KRA- GUJEVCU:

Jože Drnovšek, Milan Me- dvešek, Andrej Polovinc in Viktor Zupanec.

Zrebo je tokrat prisodil na- gradno za rešitev naše uganke Marjetki KUNŠEK, učenki 7. a razreda osnovne šole Ivana Cankarja, pošta Hrastnik, Ste- klarna 35. Knjižno darilo ji bo- mo poslali po pošti.

Vsem ostalim rešiteljem ma- gičnega kvadrata, ki jim zreb- žal ni bil naklonjen, za poslano rešitev in pozdrave prisrčna hvala. UREDNIŠTVO.

NOVA NAGRADNA UGANKA PIONIRJE Ker imajo vsi pionirji radi sladke reči, naj dames hitro re- šijo tole nagradno uganko: SPOMLADI BEL JE MOJ OBRAZ, O KRESU RDEČ KOT USTA, VSAKDO ME RAD PO- HRUSTA — UGANI, KDO SEM JAZ!

Za pravilno rešitev uganke ima pripravljeno 1. lepo mla- dinsko knjižico, ki jo bomo po- delili po odločitvi žreba. Ko nam boste pisali, ne po- zabite navesti razen svojega imena in priimka še razred- šole, ki ga obiskujete, nadalje pošto in kraj, kjer ste doma. Vsem našim pionirjem in pio- nirkam lepe pozdrave z željo, da bi noveletne šolske počitni- ce čisto preživeli v krogu svojih dragih in da bi se v novem letu pravi pridno v šoli učili, sebi v prid, svojim staršem pa v ves- selje! UREDNIŠTVO

ROMAN V NADALJEVANJH

Skrivnost dveh bratov

»Sicer ne razumem dosti juridičnih stvari,« je nadaljevala Mary, ko je razgrnila papir in ga položila na mizo, »vendar mislim, da bo zadeva obvezna za oboje.«
Z nevoljnim obrazom je mož bral naslednje:
»Glede na to, da bom podpisani Arthur Gine, stanujoč v hiši Wil- low, Chelfordbury v Sussexu, dobil polovico chelfordskega zaklana, se obvezujem, da bom mesec dni po odkritju in razdelitvi zaklada poročil Mary Wenner.«
»Dragica moja...« je prišel z najsladkejšim glasom.
»Poslušajte, Arthur,« ga je ustavilo mlado dekle, »tu gre čisto jasno za, da ali ne... Nisva zaljubljeni drug v drugega, toda imeti hočem hišo in primeren položaj v družbi! Četudi nisem lady, se znam vendar tej družbi primerno vesti, saj sem dovolj dolgo živela med odličniki, tako da se mi ni treba bati, da bi kdaj kogar koli osramotila ali spravila v zadrego.«
Arthur je začel znova študirati listino.
»To je sicer vse lepo in prav, toda zaklad je Chelfordov!«
»Bežite, bežite,« je ugovarjala. »Zakon vendar določa, da se zaklad, ki je bil odkrit po več kot sto letih, razdeli med državo in tistim, ki ga je našel.«
Mož je smehljaje majal z glavo.
»Mary kot juristinja! Kar mi pripovedujete, drži, če ni več nobe- nega lastnika, draga moja. Toda...« — z očmi je iskal njen pogled — »toda... to nas, resno vzeto, ne briga; ni mogoče nekaj zgubiti, kar dejansko nisi nikdar imel, kaj ne?«
Mary je z olajšanjem vzdihnila.
»Kar me edino briga oziroma zanima,« je mož nadaljeval počasi, »je kraj, kje ste zaklad videli in kdaj.«
»Dva dni je od tega.«
»Dva dni?«
»Da, dva dni. Toda preden vam povem, kje, morate tole podpisati.«
Ker se pa Gine nikakor ni mogel odločiti, da je pripravljen izpolniti željo mlade dame, je ta list spet zložila in ga porinila v ročno torbico.

»Cemu vendar tako naglo?« je vzoril odvetnik. »Dajte mi vsaj nekaj trenutkov časa, da stvar premislim. Ali se sploh zavedate, kaj od mene zahtevate?«
»Križ božji, če ste tako občutljivi vesti, potem pustiva raje stvar pri miru. Saj grem s svojim odkritjem vendar lahko k Harryju...«
In že se je pripravljala, da odide iz sobe. Tedaj pa je bil mož z enim samim skokom pri njej in jo je, čeprav se je rahlo upirala, potisnil nazaj k pisalni mizi.
»Ne bodite vendar tako otročiji! Saj vendar vidite, Mary, da mnogo zahtevate od mene...«
»Zato pa tudi mnogo prinašam,« je dopolnila ona. »Dva in pol milijona funtov tudi ni kar tako. Hočete tole podpisati?«
Se enkrat je v nagli preletel z očmi besedilo, napravil majhen popravek, potem pa je podpisal.
»Kaj ste pripisali?« je vprašala nezaupljivo.
»Zaslišni izhod za Arthurja Gineja.«
»Glede na to, da bom...« — tisti polovico chelfordskega zaklada na račun svojega klienta...
»Skratka ga ni takoj razumela — potem pa se je nasmešnila.
»Arthur, včasih ste pa res pametni!«
Gine jo je objel okrog pasu in peljal k oknu. Spodaj se je vrsta vojev pomikala proti vzhodu in zahodu. Velik tovornjak z napisom »5 ton« je drvel mimo. In trije taki kolosi bodo potrebni — je mislil pohlepni odvetnik — za odvoz chelfordskega zlata... Za trenutek se mu je zamislilo pred očmi.
»Mi hočete sedaj povedati, kje je zlato, Mary?«
»Pod podzemskimi oboki opatiije,« je odgovorila polglasno. Nemo sta se spogledala.
»Ste pripravljeni sprejeti svojo sestro, Mr. Gine?« je naenkrat zaslišal neki glas za seboj.
S kletvico na ustih se je Arthur obrnil. Neslišno je tisti trenutek predstojnik pisarne prestopil prag šefove sobe.
Ali je mož zadnje besede slišal ali ne, z njegovega obraza ni bilo mogoče razbrati.

sama. Za trenutek je premišljevala, ali naj gre v Fossaway, vendar se je spomnila, da je danes sredo, ko je bil Dick odsoten in na obisku pri svojih najemnikih. Ali naj lunch použije v dvoje s svojim zaročencem? Potem raje čisto sama.
Torej v mesto! Hitro se je oblekla, medtem pa ji je vrtnar pri- peljal iz garaže mali dvosedežni avto, s katerim je deset minut kasneje že odbrzela na postajo. Imela je časa na pretek, saj bo najbrž še kake pol ure čakala na vlak.
Ko se je avto na cesti blizu meji posestva, se ji je zazdelo, da v razdalji kakšnih dvesto metrov vidi neko znano postavko, ki je šla preko polja. Njeno srce se začelo — sama ni vedela, zakaj — hitreje utripati. Cesta je bila na tem mestu vdolbljena toliko, da ob njenih robvih ni videla preko nje. Ko pa se je nato z avtom spustila po griču navzdol proti glavni cesti, je opazila, da se ni motila. Ustavila je avto.
Dick Alford je odprl neko lesno, zapuščen bliže in jo z mahanjem roka prijazno pozdravil. Toda v njeno začudenje bi bil Dick odšel molče mimo nje, če ga ne bi bila poklicala.
»Ste slabe volje, Dick?«
»Prav imate! Je nekaj, kar sovražim kot kugo, namreč, če se naše farne spreminjajo v mala posestva za ljudi iz mesta. Pretekli teden sem prodal farmo Red Mr. Leonardu in mislim, da jo je ta stari — tu je Dick požrl neki zelo grob izraz — gentleman kupil zato, da arondira svoje posestvo, dasiravno se mi je zdelo čudno, kaj je kupil naj- slabšo zemljo v celi okolici.«
»In kaj je napravil ta stari, hm... gentleman?« ga je dražila.
»Odprodal jo je nekemu tinitnemu kuliju v Londonu, dasiravno kupca ni obvestil, da je k tej kupitji potrebna moja privolitev. Sicer pa je tisti človek že celo poletje preživel v neki bližnji poletni hišici.«
»Ali morda o Ravensgrillu?« ga je vprašala presenečena.
»Da, to je tisti človek. Mislim sem namreč, da je kakšen čisto slučajen poletni gost, sedaj sem pa zvedel, da je farmo kupil, da bo tam sezidal nekakšno »škalo«, z raznimi izboklinami in stolpci — in vrag ve, s čim še! In najbrž bo zraven napravil še kakšno umetno jezerce in vrt z rožami.«
»In zakaj tega ne bi napravil, če mu je všeč?« je menila hladno. »Vi sami ste rekli, da gre za najslabšo zemljo v tej okolici; če že ni uporabna za kmetovanje, zakaj naj ne bi postala vsaj lepa in prikupna? Meni umetna jezera in vrtovi z rožami zelo ugajajo.«
Cervano je bil silno slabe volje, se je nasmejal:
»Potem se boste najbrž tudi vi udeležili slavnostnega »likofa«, ko bo Mr. Gilder sezidal to primordijo, kaj ne?«
Leslie je osupnila.
»Kako se piše tisti mož?«
»Mr. Gilder — najbrž kakšen novopečen bogataš. Ali ne bi mogel kupiti zemljišča kje drugje? Kar se tiče Leonarda, sem mu že povedal, da me na njegov pogreb sploh ne bo.« (Dolje prihodnjik)

STROJNA TOVARNA TRBOVLJE

DANES IN JUTRI

Mnogo naporov in prizadevanj je celotni delovni kolektiv Strojne tovarne moral vložiti v svoje delo, preden je iz male remontne rudniške delavnice zgradil tovarno rudarskih strojev, ki je danes v ponos ne le naši dolini, temveč celi domovini.

V letu 1959 je preteklo 10 let, kar je bilo ustanovljeno naše podjetje. To ni dolga doba. Vendar je bila za naš kolektiv zelo uspešna. V tem času smo za petkrat povečali proizvodnjo po količini in za 3 in polkrat po vrednosti. Z organiziranjem lastnega projektivno-konstruktorskega biroja smo uspeli osvojiti vrsto rudarskih strojev, ki smo jih morali prej izključno uvažati. Zdaj jih serijsko izdelujemo in so v ponos nam in jugoslovanskemu rudarstvu sploh. Razveseljuje dejstvo, da so se naši izdelki na domačem tržišču dobro uveljavili ter tovarna zaradi tega slovi kot solidno podjetje. Z vsemi močmi se bomo trudili, da bomo obdržali naš sloves, oziroma ga s povečanjem kvalitete in z držanjem obljubljenih rokov še povečali.

Z uvajanjem novih organizacijskih oblik in delovnih postopkov ter z vzgajanjem vedno novih kvalificiranih kadrov v tovarniški kovinarski šoli smo iz leta v leto večali proizvodnjo, ki je samo v letošnjem letu porasla za 10,9% od lanske. Nadaljnjih uspehov si obetamo od večerne strojne tehnične srednje šole, ki smo jo ustanovili letos v okviru obširnega programa oddelka za izobraževanje kadrov. Prvi slušatelji že redno obiskujejo pouk, tako da bomo v treh letih dobili prvi srednjetehtnični strokovni kader, ki bo zrasel v sami tovarni, kar nam je porok, da bo v njej tudi ostal in uspešno nadaljeval začeto delo.

Z velikimi perspektivami vstopamo v leto 1960. Odzvali smo se generalni liniji, da je potrebno izvršiti perspektivni plan proizvodnje v štirih namesto v petih letih. Naš DS je sprejel sklep, da bomo predvideno proizvodnjo za leto 1961 izvršili že leta 1960. Naši izdelki so prodani za več kot dve leti vnaprej. To pa narekuje potrebo, da čimprej dobimo nove obdelovalne stroje, ki jih pričakujemo še letos. Z njimi bomo lahko ustvarili skupen bruto produkt preko 3,5 milijarde dinarjev, naše rudarstvo pa čimprej založili s prepotrebnimi stroji za mehaniziranje rudnikov.

VSEM TRBOVLJČANOM, NAROČNIKOM IN DOBAVITELJEM ŽELJO:
DS, UO IN UPRAVA SST V IMENU DELOVNEGA KOLEKTIVA
SREČNO NOVO LETO

1960

Delovni kolektiv

CEMENTARNE TRBOVLJE

Z OBRATOM ZIDANI MOST

želi vsem ostalim delovnim kolektivom, delovnim prijateljem in odjemalcem

*srečno
in uspešno
novo leto
1960*

z željo, da bi tudi v bodoče vsi zastavili vse svoje sile za čimprejšnjo izgradnjo socializma v naši svobodni domovini.

Cementarna Trbovlje je že od sredine oktobra minulega leta v rekonstrukciji svojih tovarniških naprav. Želja njenega kolektiva v letu 1960 pa je, da bi bila obnova tovarne čimprej končana, da bi naše podjetje potem lahko dajalo vsem potrošnikom zadostne množine našega cementa in da se kmalu uresniči naša končna zamisel, namreč: da se v naši tovarni vgradi 500-tonska rotirna peč. Potem bo na razpolago dovolj odličnega trboveljskega Portland cementa.

Fotoreportaža prikazuje cementno tovarno, kamnolom Vasle in dela pri rušenju starega dela tovarne, ki je sedaj v rekonstrukciji.